

ORDENANÇA FISCAL GENERAL NÚM. 1.1 DE GESTIÓ, INSPECCIÓ I RECAPTACIÓ DELS TRIBUTS MUNICIPALS

ÍNDIX

CAPÍTOL I. PRINCIPIS GENERALS.....pàg.8

Article 1.- Objecte.

Article 2.- Àmbit d'aplicació i competència

Article 3.- Interpretació i qualificació

CAPÍTOL II. ELS TRIBUTS MUNICIPALS.....pàg. 9

Secció 1ª. Concepte i classificació.....pàg. 9

Article 4.- Concepte i classes de tributs

Secció 2ª. La relació jurídica tributària. L'obligació tributària municipal.....pàg. 10

Article 5.- La relació jurídica tributària

Article 6.- Indisponibilitat del crèdit tributari

Article 7.- L'obligació tributària municipal principal

Article 8.- Fet imposable

Article 9.- Meritació i exigibilitat

Article 10.- Obligació tributària de realitzar pagaments a compte

Article 11.- Obligacions tributàries municipals accessòries

Article 12.- Interès de demora

Article 13.- Recàrrecs per declaració extemporània sense requeriment previ

Article 14.- Obligacions tributàries formals

CAPÍTOL III. ELS OBLIGATS TRIBUTARIS.....pàg. 14

Secció 1ª. Classificació.....pàg. 14

Article 15.- Obligats tributaris

Article 16.- Subjectes passius: contribuent i substitut del contribuent

Secció 2ª. Els successors.....pàg. 15

Article 17.- Successors de persones físiques

Article 18.- Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat

Secció 3ª. Els responsables tributaris.....pàg.16

Article 19.- Responsabilitat tributària

Article 20.- Responsables solidaris

Article 21.- Responsables subsidiaris

Secció 4ª. La capacitat d'actuar i la representació.....pàg.19

Article 22.- Determinació de la capacitat d'actuar

Article 23.- Representació: legal i voluntària

Secció 5ª. El domicili fiscal..... pàg.21

Article 24.- Determinació del domicili fiscal

Article 25.- Comunicació i canvi de domicili fiscal

**CAPÍTOL IV. ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ DE L'OBLIGACIÓ
TRIBUTÀRIA MUNICIPAL.....**pàg.22

Article 26.- Base imposable : concepte i mètodes de determinació.

Article 27.- Mètode d'estimació directa.

Article 28.- Mètode d'estimació objectiva.

Article 29.- Mètode d'estimació indirecta.

Article 30.- Base liquidable

Article 31.- Tipus de gravamen

Article 32.- Índex i coeficients

Article 33.- Quota Tributària

CAPÍTOL V. DEUTE TRIBUTARI.....pàg.24

Secció 1ª. Disposicions generals. Concepte i formes d'extinció.....pàg.24

Article 34.- Deute tributari

Article 35.- Formes d'extinció del deute tributari

Secció 2ª. El pagament..... pàg.25

Article 36.- El pagament

Article 37.- Persones que poden fer el pagament

Article 38.- Imputació de pagaments

Article 39.- Consignació del pagament

Secció 3ª. La prescripció.....pàg.26

Article 40.- Prescripció

Article 41.- Càlcul dels terminis de prescripció

Article 42.- Interrupció de la prescripció

Article 43.- Extinció i efectes de la prescripció

Secció 4ª. Altres formes d'extinció del deute tributari.....pàg.28

Article 44.- La compensació

Article 45.- Compensació d'ofici

Article 46.- La compensació a instància de l'obligat tributari

Article 47.- Efectes de la compensació

Article 48.- Insolvència

Article 49.- Condonació

Article 50.- Confusió de drets

Secció 5ª. Les garanties del deute tributari.....pàg.31

Article 51.- Dret de prelación de la Hisenda municipal

Article 52.- Hipoteca legal tàcita

Article 53.- Afecció de béns

Article 54.- Mesures cautelars

Article 55.- Garanties per a l'ajornament o fraccionament del deute tributari

**CAPÍTOL VI. DRETS I GARANTIES DELS OBLIGATS TRIBUTARIS.
OBLIGACIONS I DEURES DE L'ADMINISTRACIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL.
.....pàg.32**

Secció 1ª. Drets i garanties dels obligats tributaris.....pàg.32

Article 56.- Drets i garanties dels obligats tributaris.

Article 57.- Dret d'informació i assistència

Article 58.- Consultes tributàries escrites

Secció 2ª. Deures i obligacions de l'Administració tributària municipal.....pàg.34

Article 59.- Obligacions de l'Administració tributària municipal de contingut econòmic.

Article 60.- Devolucions derivades de la normativa de cada tribut

Article 61.- Devolució ingressos indeguts

Article 62.- Supòsits de devolució d'ingressos indeguts

Article 63.- Reemborsament del cost de les garanties

Article 64.- Obligacions i deures de l'Administració tributària municipal en els procediments tributaris.

Article 65.- Obligació de resoldre i efectes del silenci

Article 66.- Notificacions en matèria tributària.

Article 67.- Lloc de pràctica de les notificacions.

Article 68.- Persones legitimades per rebre les notificacions.

Article 69.- Notificació per compareixença.

**Secció 3ª. Utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics
.....pàg.39**

Article 70.- Ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

Article 71.- Seu electrònica

Article 72.- Ús de la signatura electrònica

Article 73.- Registre electrònic.

Article 74.- Realització de consultes i tràmits

Article 75.- Notificacions telemàtiques

CAPÍTOL VII. LA GESTIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL..... pàg.42**Secció 1ª. Normes generals.....pàg.42**

- Article 76.-** Actuacions de gestió tributària.
- Article 77.-** Formes d'iniciació de la gestió tributària.
- Article 78.-** La declaració tributària.
- Article 79.-** L'autoliquidació
- Article 80.-** La liquidació tributària: concepte i classes.
- Article 81.-** Notificació de les liquidacions tributàries.

Secció 2ª. Padrons, matrícules i registres.....pàg.46

- Article 82.-** Àmbit i contingut.
- Article 83.-** Formació de padrons.
- Article 84.-** Aprovació i notificació.
- Article 85.-** Altes i baixes

Secció 3ª. Exempcions, reduccions i bonificacions.....pàg.47

- Article 86.-** Establiment
- Article 87.-** Interpretació.
- Article 88.-** Terminis de sol·licitud
- Article 89.-** Terminis de resolució i efectes

Secció 4ª. Procediments de gestió tributària.....pàg.79

- Article 90.-** Procediments de gestió tributària municipal
- Article 91.-** Procediment de devolució
- Article 92.-** Procediment iniciat mitjançant declaració.
- Article 93.-** Procediment de verificació de dades.
- Article 94.-** Procediment de comprovació de valors.
- Article 95.-** Procediment de comprovació limitada

CAPÍTOL VIII. LA INSPECCIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL.....pàg.52**Secció 1ª. Disposicions generals.....pàg.52**

- Article 96.-** Normativa aplicable.
- Article 97.-** Funcions de la Inspecció tributària.
- Article 98.-** Personal inspector.
- Article 99.-** El pla de control tributari.
- Article 100.-** Examen de la documentació i béns dels obligats tributaris.
- Article 101.-** Entrada i reconeixement de finques.
- Article 102.-** Lloc de les actuacions inspectores.
- Article 103.-** Horari de les actuacions inspectores.
- Article 104.-** Compareixença de l'obligat tributari.
- Article 105.-** Resistència a l'actuació de la inspecció.

Article 106.- Documentació de les actuacions de la inspecció.

Secció 2ª. Procediment de la inspecció dels tributs.....pàg.56

Article 107.- Objecte del procediment d'inspecció.

Article 108.- Inici del procediment d'inspecció.

Article 109.- Extensió i abast de les actuacions d'inspecció.

Article 110.- Mesures cautelars.

Article 111.- Duració i termini de les actuacions inspectores.

Article 112.- Còmput i interrupcions justificades.

Article 113.- Desenvolupament del procediment d'inspecció.

Article 114.- Actes de la inspecció dels tributs.

Article 115.- Tramitació de les actes amb acord.

Article 116.- Tramitació de les actes de conformitat.

Article 117.- Tramitació de les actes de disconformitat.

Article 118.- Liquidació d'interessos de demora.

CAPÍTOL IX. LA RECAPTACIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL.....pàg.61

Secció 1ª. Disposicions generals.....pàg.61

Article 119.- Disposició general.

Article 120.- Deure de col·laboració amb l'administració

Article 121.- Paralització cautelar del procediment recaptatori.

Article 122.- Competència per al cobrament.

Article 123.- Forma de pagament.

Article 124.- Calendari fiscal

Article 125.- Terminis de pagament en període voluntari.

Article 126.- Terminis de pagament en període executiu.

Article 127.- Ingressos fora de termini sense requeriment previ.

Article 128.- Mitjans de pagament.

Article 129.- Xecs

Article 130.- Transferència bancària.

Article 131.- Domiciliació en entitat financera.

Article 132.- Pagament amb targeta de crèdit o dèbit.

Article 133.- Justificants de pagament.

Secció 2ª. Ajornament i fraccionament de pagament.....pàg.70

Article 134.- Normes generals

Article 135.- Sol·licitud.

Article 136.- Procediment i competència.

Article 137.- Garanties.

Article 138.- Garanties instrumentades mitjançant aval.

Article 139.- Garanties no dineràries

Article 140.- Dispensa de garanties.

Article 141.- Interessos de demora.

Article 142.- Procediment en cas de manca de pagament.

Secció 3^a. Recaptació en període voluntari i en període executiu de Pagament.....pàg.76

- Article 143.-** Iniciació i finalització de la recaptació en període voluntari.
Article 144.- Iniciació del període executiu
Article 145.- Recàrrecs del període executiu
Article 146.- Iniciació del procediment de constrenyiment
Article 147.- Oposició a la provisió de constrenyiment
Article 148.- Conservació d'actuacions.
Article 149.- Acumulació de deutes
Article 150.- Costes del procediment
Article 151.- Suspensió
Article 152.- Execució de garanties
Article 153.- Diligència d'embargament.
Article 154.- Quantia i prelació de béns a embargar.
Article 155.- Diligència d'embargament i anotació preventiva.
Article 156.- Alienació dels béns embargats.
Article 157.- Finalització del procediment de constrenyiment
Article 158.- Concepte crèdits incobrables.
Article 159.- Procediment declaració crèdits incobrables.
Article 160.- Efectes de la declaració.
Article 161.- Baixes per referència
Article 162.- Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables.
Article 163.- Conjugació dels principis de legalitat procedimental, proporcionalitat, eficàcia i eficiència administrativa.

CAPÍTOL X. EL RÈGIM SANCIONADOR TRIBUTARI.....pàg.84

Secció 1^a. Disposicions generals..... pàg.84

- Article 164.-** Normativa aplicable
Article 165.- Subjectes responsables de les infraccions tributàries.
Article 166.- Concepte i classes de les infraccions tributàries.
Article 167.- Classes i quantificació de les sancions tributàries.
Article 168.- Criteris de graduació de les sancions tributàries.
Article 169.- Reducció de les sancions tributàries.
Article 170.- Extinció de la responsabilitat derivada de les infraccions tributàries.
Article 171.- Extinció de les sancions tributàries.

Secció 2^a. Classificació de les infraccions i sancions tributàries.....pàg.88

- Article 172.-** Classificació de les infraccions tributàries.
Article 173.- Infracció tributària per deixar d'ingressar, dins el termini establert, la totalitat o part del deute tributari que hagi de resultar d'una autoliquidació.
Article 174.- Infracció tributària pel fet de no presentar de forma completa i correcta les declaracions o documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions.
Article 175.- Infracció tributària per l'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut.
Article 176.- Infracció tributària per sol·licitar indegudament devolucions.
Article 177.- Infracció tributària per la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals.

- Article 178.-** Infracció tributària per la manca de presentació, dins de termini, d'autoliquidacions o declaracions sense perjudici econòmic.
- Article 179.-** Infracció tributària per la presentació incorrecta d'autoliquidacions o declaracions sense que es produeixi perjudici econòmic.
- Article 180.-** Infracció tributària per la contestació o presentació de forma incorrecta de requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general.
- Article 181.-** Infracció tributària per incompliment de les obligacions d'utilització del número de identificació fiscal o d'altres números o codis.
- Article 182.-** Infracció tributària per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal.

Secció 3ª. Procediment sancionador tributari.....pàg.93

- Article 183.-** Regulació del procediment sancionador
- Article 184.-** Atribució de competències en el procediment sancionador.
- Article 185.-** Especialitats en el procediment per a la imposició de sancions.
- Article 186.-** Tramitació separada del procediment sancionador
- Article 187.-** Conformitat de l'interessat a la proposta de resolució

Secció 4ª. Recursos contra sancions.....pàg.95

- Article 188.-** Interposició i efectes dels recursos contra les sancions.

CAPÍTOL XI. REVISIÓ D'ACTES EN VIA ADMINISTRATIVA.....pàg.95

Secció 1ª. Disposicions generals.....pàg.96

- Article 189.-** Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació.

Secció 2ª. Procediments especials de revisió.....pàg.96

- Article 190.-** Revocació dels actes
- Article 191.-** Rectificació d'errors.
- Article 192.-** Devolució d'ingressos indeguts.
- Article 193.-** Altres procediments de revisió.

Secció 3ª. Recursos i suspensió.....pàg.97

- Article 194.-** Recurs de reposició.
- Article 195.-** Suspensió.

DISPOSICIONS ADDICIONALS.....pàg.99

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA.....pàg.99

DISPOSICIÓ FINAL.....pàg.99

CAPÍTOL I

PRINCIPIS GENERALS

Article 1.- Objecte.

1.- Aquesta Ordenança general, dictada a l'empara del que disposa l'article 106.2 i el títol X de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, els articles 11, 12.2 i 15.3 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals i la disposició addicional quarta, apartat 3, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, conté els principis bàsics i les normes generals de gestió, inspecció, recaptació i revisió aplicables a tots els tributs municipals. Amb caràcter general, cal considerar aquests principis i normes com a parts integrants de les ordenances fiscals reguladores de cadascun dels tributs en tot allò que no regulin expressament.

2.- Aquesta Ordenança es dicta per a:

a) Desplegar allò que es preveu a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en aquells aspectes referents als procediments tributaris de gestió, inspecció i recaptació, portats a terme per l'Ajuntament de Sabadell.

b) Regular els aspectes procedimentals que puguin millorar i simplificar la gestió, de possible determinació per l'Ajuntament de Sabadell.

c) Regular els aspectes comuns a diverses ordenances fiscals i evitar-ne així la reiteració.

d) Regular les matèries que necessitin concreció o desenvolupament per part de l'Ajuntament de Sabadell.

e) Informar als ciutadans de les normes i procediments, el coneixement dels quals pugui facilitar el compliment de les seves obligacions tributàries.

Article 2.- Àmbit d'aplicació i competència

1.- Aquesta Ordenança és d'aplicació a l'Ajuntament de Sabadell i als seus organismes autònoms i obliga en el terme municipal de Sabadell, d'acord amb els criteris de residència i territorialitat segons s'escaigui.

2.- L'Administració tributària municipal està integrada pels òrgans i entitats de dret públic municipals que, en l'àmbit de les seves competències, desenvolupen les funcions regulades als capítols VI a XI d'aquesta Ordenança.

3.- En el cas que no constessin assenyalades en aquesta Ordenança fiscal i en les pròpies de cada tribut i, llevat que la normativa disposi una altra cosa, les referències que fa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària -d'ara endavant, Llei general tributària- i els seus reglaments desenvolupadors al Consell de ministres s'entendran referides a l'Ajuntament Ple, i, les que fa al ministre d'Hisenda s'entendran referides a l'alcalde, sense perjudici de les delegacions que pugui acordar.

Article 3.- Interpretació i qualificació.

1.- Per decret de l'Alcaldia es podran dictar disposicions interpretatives i aclaridores d'aquesta Ordenança i de les Ordenances reguladores dels tributs municipals, d'obligada aplicació pels òrgans de l'Administració tributària municipal.

2.- Les obligacions tributàries s'exigiran d'acord amb la naturalesa del fet, acte o negoci realitzat, qualsevol quina sigui la forma o denominació que els interessats li haguessin donat, i prescindint dels defectes que poguessin afectar a la seva validesa.

3.- No s'admetrà l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit dels fet imposable o el de les exempcions, bonificacions i altres beneficis tributaris.

CAPÍTOL II

ELS TRIBUTS MUNICIPALS

Secció 1a. Concepte i classificació.

Article 4.- Concepte i classes de tributs.

1.- Els tributs municipals són ingressos públics consistents en prestacions pecuniàries exigides per l'Administració tributària municipal, com a conseqüència de la realització del fet al qual la llei vincula el deure de contribuir i que dóna lloc al naixement de l'obligació tributària.

La finalitat primordial dels tributs és la d'obtenir els recursos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques. També podran utilitzar-se com a instruments de la política econòmica i atendre la realització dels principis i les finalitats que conté la Constitució.

2.- Els tributs es classifiquen en impostos, taxes i contribucions especials:

- a) Els impostos són els tributs exigits sense contraprestació, el fet imposable dels quals està constituït per negocis, actes o fets que posen de manifest la capacitat econòmica del contribuent.
- b) Les taxes són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privada o l'aprofitament especial del domini públic, la prestació de serveis o la realització d'activitats en règim de dret públic que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular l'obligat tributari, quan els serveis o activitats no siguin de sol·licitud o recepció voluntària per als obligats tributaris o no es prestin o realitzin pel sector privat.
- c) Les contribucions especials són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en l'obtenció per l'obligat tributari d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o ampliació dels serveis públics de caràcter local.

3.- Són Impostos municipals, que exigeix l'Ajuntament, conforme estableixen els articles 59 i següents, del Reial decret legislatiu 2/2004, pel qual s'aprova el text refós

de la Llei reguladora de les hisendes locals –d'ara endavant, Llei reguladora de les hisendes locals:

- L'Impost sobre Béns Immobles.
- L'Impost sobre Activitats Econòmiques.
- L'Impost sobre Vehícles de Tracció Mecànica.
- L'Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres.
- L'Impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana.

4.- Els tributs que estableixi l'Ajuntament han de complir, en tot cas, els principis establerts en l'article 6 de la Llei reguladora de les hisendes locals i la resta dels principis establerts per la normativa d'aplicació.

Secció 2a. La relació jurídica tributària. L'obligació tributària municipal.

Article 5.- La relació jurídica tributària.

1.- La relació jurídica tributària és el conjunt d'obligacions i deures, drets i potestats originats per l'aplicació dels tributs municipals.

2.- De la relació jurídica tributària poden derivar-se obligacions materials i formals per a l'obligat tributari i per a l'Administració, així com la imposició de sancions tributàries en el cas d'incompliment.

3.- Són obligacions tributàries materials les de caràcter principal, les de realitzar pagaments a compte, les establertes entre particulars resultants dels tributs i les accessòries. Són obligacions formals les definides en l'article 14 d'aquesta Ordenança.

4.- Els elements de l'obligació tributària no poden ser alterats per actes o convenis dels particulars, els quals no produiran efectes davant de l'Administració tributària municipal, sense perjudici de les seves conseqüències jurídico-privades.

Article 6.- Indisponibilitat del crèdit tributari.

El crèdit tributari és indisponible llevat que la Llei estableixi una altra cosa.

Article 7.- L'obligació tributària municipal principal.

L'obligació tributària municipal principal consisteix en el pagament de la quota tributària.

Article 8.- Fet imposable.

1.- El fet imposable és el pressupost fixat per la Llei per configurar cada tribut municipal, la realització del qual origina el naixement de l'obligació tributària principal.

2.- Són supòsits d'exempció aquells en què, encara que es realitza el fet imposable, la llei eximeix del compliment de l'obligació tributària principal.

3.- La llei pot completar la delimitació del fet imposable mitjançant la determinació de supòsits de no-subjecció.

Article 9.- Meritació i exigibilitat.

1.- La meritació és el moment en què s'entén realitzat el fet imposable i en el qual es produeix el naixement de l'obligació tributària principal.

La data de meritació determina les circumstàncies rellevants per a la configuració de l'obligació tributària, llevat que l'ordenança reguladora de cada tribut disposi una altra cosa.

2.- Les taxes es meritiran segons la naturalesa del seu fet imposable i de conformitat amb el que determini l'ordenança fiscal respectiva:

- Quan s'iniciï l'ús privatiu o l'aprofitament especial, o quan s'iniciï la prestació del servei o la realització de l'activitat, sense perjudici d'exigir un dipòsit previ del seu import total o parcial.
- Quan es presenti la sol·licitud que iniciï l'actuació o l'expedient, que no es realitzarà o tramitarà sense que s'hagi fet el pagament corresponent.

3.- L'ordenança reguladora de cada tribut establirà, quan ho disposi la llei, l'exigibilitat de la totalitat de la quota, o només una part, en un moment diferent al de meritació del tribut municipal.

Article 10.- Obligació tributària de realitzar pagaments a compte.

L'obligació tributària de realitzar un pagament a compte de l'obligació tributària principal, consisteix en l'abonament d'un import a l'Ajuntament per l'obligat a realitzar pagaments fraccionats o per l'obligat a realitzar ingressos a compte.

Article 11.- Obligacions tributàries municipals accessòries.

1.- Les obligacions tributàries municipals accessòries consisteixen en prestacions pecuniàries que s'han de satisfer a l'Ajuntament i que la seva exigència s'imposa en relació amb altra obligació tributària.

2.- Tenen la naturalesa d'obligacions tributàries accessòries les obligacions de satisfer l'interès de demora, els recàrrecs per declaració extemporània i els recàrrecs del període executiu, com també les altres que imposi la Llei. Les sancions tributàries no tenen la consideració d'obligacions accessòries.

Article 12.- Interès de demora.

1. L'interès de demora és una prestació tributària municipal accessòria que s'exigeix als obligats tributaris i als infractors com a conseqüència de la realització d'un pagament fora de termini o de la presentació d'una autoliquidació o declaració de la qual resulti una quantitat a ingressar una vegada finalitzat el termini establert en la normativa tributària, del cobrament d'una devolució improcedent o en la resta de casos previstos en la normativa tributària.

L'exigència de l'interès de demora tributari no requereix la intimació prèvia de l'Ajuntament ni la concurrència d'un retard culpable en l'obligat.

2.- L'interès de demora s'exigeix, entre d'altres, en els supòsits següents:

a) Quan finalitzi el termini de pagament en període voluntari d'un deute resultant d'una liquidació practicada per l'Administració o de l'import d'una sanció, sense que l'ingrés s'hagi efectuat.

b) Quan finalitzi el termini establert per a la presentació d'una autoliquidació o declaració sense que hagi estat presentada o hagi estat presentada incorrectament, llevat del que disposa l'article següent d'aquesta Ordenança, relatiu a la presentació de declaracions o autoliquidacions extemporànies sense requeriment previ.

c) Quan se suspengui l'execució de l'acte, excepte en el cas de recursos i reclamacions contra sancions, durant el temps que transcorri fins a l'acabament del termini de pagament en període voluntari obert per la notificació de la resolució que exhaureix la via administrativa.

d) Quan s'iniciï el període executiu, llevat quan sigui exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constreyniment reduït.

e) Quan l'obligat tributari hagi obtingut una devolució improcedent.

f) Quan es procedeixi a l'ajornament o fraccionament del deute.

3.- L'interès de demora s'aplicarà segons estableixen els apartats 3 a 6 de l'article 26 de la Llei general tributària.

No s'exigiran interessos de demora des del moment en què l'Ajuntament incompleixi, per causa que li sigui imputable, algun dels terminis fixats per resoldre fins que es dicti la resolució esmentada o s'interposi recurs contra la resolució presumpta.

4.- L'interès de demora és l'interès legal del diner vigent en el transcurs del període en què aquell interès resulti exigible, incrementat en un 25 per cent, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'Estat, n'estableixi un altre diferent.

Això no obstant, en els casos d'ajornament, fraccionament o suspensió de deutes garantits en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal.

Article 13.- Recàrrecs per declaració extemporània sense requeriment previ.

1.-Els recàrrecs per declaració extemporània són prestacions accessòries que han de satisfer els obligats tributaris com a conseqüència de la presentació d'autoliquidacions o declaracions fora de termini, sense requeriment previ de l'Administració Tributària. Als efectes d'aquest article, es considera requeriment previ, qualsevol actuació de l'Administració tributària municipal, realitzada amb coneixement formal de l'obligat tributari, i conduent al reconeixement, regularització, comprovació, inspecció, assegurament o liquidació del deute tributari.

2.- El recàrrec serà del 5, 10 o 15 per cent, respectivament, si la presentació de l'autoliquidació o declaració s'efectua dins els 3, 6 o 12 mesos següents a la fi del termini establert per a la presentació i l'ingrés. L'esmentat recàrrec es calcula sobre l'import a ingressar resultant de les autoliquidacions o sobre l'import de la liquidació derivat de les declaracions extemporànies i exclou les sancions que s'haurien pogut exigir i els interessos de demora meritats fins a la presentació de l'autoliquidació o declaració.

Si la presentació de l'autoliquidació o declaració s'efectua una vegada transcorreguts 12 mesos des de la fi del termini establert per a la presentació, el recàrrec és del 20 per cent i exclou les sancions que s'haurien pogut exigir. En aquests casos, s'exigeixen els interessos de demora pel període transcorregut des de l'endemà del termini dels 12 mesos, posteriors a l'acabament del termini establert per a la presentació, fins al moment en què l'autoliquidació o declaració s'hagi presentat.

En les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ no s'exigeixen interessos de demora pel temps transcorregut des de la presentació de la declaració fins a l'acabament del termini de pagament en període voluntari corresponent a la liquidació que es practiqui, sense perjudici dels recàrrecs i interessos que correspongui exigir per la presentació extemporània.

3.- Quan els obligats tributaris no efectuïn l'ingrés ni presentin sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en el temps de la presentació de l'autoliquidació extemporània, la liquidació administrativa que sigui procedent per recàrrecs i interessos de demora derivada de la presentació extemporània, segons el que disposa l'apartat anterior, no impedeix l'exigència dels recàrrecs i interessos del període executiu que corresponguin sobre l'import de l'autoliquidació.

4.- Perquè pugui ser aplicable el que disposa aquest article les autoliquidacions extemporànies han d'identificar expressament el període impositiu de liquidació al qual es refereixen i han de contenir únicament les dades relatives al període esmentat.

5.- D'acord amb l'article 27.5 de la Llei general tributària, l'import dels recàrrecs a què es refereix l'apartat 2 anterior es podrà reduir en un 25% sempre que es realitzi l'ingrés total del deute i del recàrrec restant dins el període de pagament voluntari, o en el termini per al qual s'hagi concedit ajornament o fraccionament de pagament. Quan no s'hagi efectuat l'ingrés en els terminis previstos, s'exigirà l'import de la reducció practicada, sens altre requisit que la notificació a l'interessat.

Article 14.- Obligacions tributàries formals.

1.- Són obligacions tributàries formals les que, sense tenir caràcter pecuniari, són imposades per la normativa tributària als obligats tributaris, deutors o no del tribut, i el compliment de les quals està relacionat amb el desenvolupament d'actuacions o procediments tributaris.

2.- A més de les que puguin legalment establir-se, els obligats tributaris, en les seves relacions amb l'Administració tributària municipal, han de complir les obligacions següents:

a) Utilitzar el número d'identificació fiscal que han d'haver sol·licitat en els termes establerts en l'article 23 del Reial Decret 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs –d'ara endavant, Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària-.

b) Presentar declaració del domicili fiscal i dels seus canvis o modificacions.

c) Facilitar i aportar a l'Administració tributària municipal tots aquells documents, contractes, informes, antecedents, dades i justificants amb transcendència tributària.

d) Presentar declaracions, autoliquidacions i comunicacions.

e) Portar i conservar llibres de comptabilitat i registres, així com els programes, fitxers i arxius informàtics de suport i els sistemes de codificació utilitzats que permetin la interpretació de les dades, quan l'obligació es compleixi amb utilització de sistemes informàtics. S'ha de facilitar la conversió d'aquestes dades a format llegible quan la seva lectura o interpretació no sigui possible pel fet d'estar encriptats o codificats.

f) Expedir i lliurar factures o documents substitutius i conservar les factures, documents i justificants que tinguin relació amb llurs obligacions tributàries.

g) Aportar a l'Administració tributària municipal llibres, registres, comptes anuals, balanços, documents o informació que l'obligat hagi de conservar en relació amb el compliment de les obligacions pròpies o de tercers, així com qualsevol dada, informe, antecedent i justificant amb transcendència tributària, a requeriment de l'Administració o en declaracions periòdiques. Quan la informació exigida es conservi en suport informàtic, s'ha de subministrar en l'esmentat suport quan així es requereixi.

h) Facilitar la pràctica d'inspeccions i comprovacions administratives.

CAPÍTOL III

ELS OBLIGATS TRIBUTARIS

Secció 1a. Classificació.

Article 15.- Obligats tributaris.

1.- Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques i les entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment d'obligacions tributàries.

2. - Pel que fa als tributs municipals, entre d'altres, són obligats tributaris:

- a) Els subjectes passius: contribuents i substituïts del contribuent.
- b) Els obligats a repercutir.
- c) Els obligats a suportar la repercussió.
- d) Els successors.
- e) Els beneficiaris de supòsits d'exempció, devolució o bonificacions tributàries, quan no siguin subjectes passius.

També tenen caràcter d'obligats tributaris les persones o entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment d'obligacions tributàries formals.

3.- Tenen el caràcter d'obligats tributaris, en la regulació dels tributs en què així s'estableixi, les herències jacents, comunitats de béns i altres entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni separat, susceptibles d'imposició.

4.- També tenen el caràcter d'obligats tributaris els responsables als quals es refereix la secció tercera d'aquest capítol.

5.- La concurrència de diversos obligats tributaris en un mateix pressupòsit d'una obligació determina que quedin solidàriament obligats davant l'Administració tributària municipal al compliment de totes les prestacions, llevat que per llei es disposi expressament una altra cosa.

Article 16.- Subjectes passius: contribuent i substitut del contribuent.

1.- És subjecte passiu l'obligat tributari que, segons la llei, ha de complir l'obligació tributària principal, així com les obligacions formals que li són inherents, sigui com a contribuent, o com a substitut d'aquest. No perd la condició de subjecte passiu qui hagi de repercutir la quota tributària a altres obligats, llevat que la llei de cada tribut disposi una altra cosa.

2.- És contribuent el subjecte passiu que realitza el fet imposable.

3.- És substitut el subjecte passiu que, per imposició de la llei i en lloc del contribuent, està obligat a complir l'obligació tributària principal, és a dir, el pagament de la quota tributària a l'Administració tributària municipal, així com les obligacions formals que li són inherents. El substitut pot exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries satisfetes, llevat que la llei indiqui una altra cosa.

Secció 2a. Els successors.

Article 17.- Successors de persones físiques.

1.- Morts els obligats tributaris, les obligacions tributàries pendents s'han de transmetre als hereus, sense perjudici del que estableix la normativa civil respecte de l'adquisició de l'herència. Les referides obligacions tributàries s'han de transmetre als legataris en les mateixes condicions que les establertes per als hereus, quan l'herència es distribueixi en llegats i en els supòsits en què s'institueixin llegats de part alíquota. En cap cas no es transmeten les sancions. Tampoc no es transmet l'obligació del responsable, llevat que se li hagi notificat l'acord de derivació de responsabilitat, abans de la mort del causant.

2.- No ha d'impedir la transmissió als successors de les obligacions tributàries meritades, el fet que a la data de la mort del causant, el deute tributari no estigués liquidat, cas en què les actuacions es duren a terme amb qualsevol dels successors, i s'ha de notificar la liquidació resultant de les esmentades actuacions, a tots els interessats que constin a l'expedient.

3.- Mentre l'herència estigui jacent, el compliment de les obligacions tributàries del causant correspon al representant de l'herència jacent. Les actuacions administratives que tinguin per objecte la quantificació, determinació i liquidació de les obligacions tributàries del causant s'han de realitzar o continuar amb el representant de l'herència jacent. Si a la finalització del procediment, els hereus no són coneguts, les liquidacions s'han de realitzar a nom de l'herència jacent.

4.- El procediment per a la recaptació davant dels successors *mortis causa* és l'establert a l'article 177.1 de la Llei general tributària i 127 del Reial decret 939/2005, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació -d'ara endavant, Reglament general de recaptació-.

Article 18.- Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat.

1.- Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en què la llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmeten a aquests, els quals resten solidàriament obligats fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui. Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmeten íntegrament a aquests, els quals queden solidàriament obligats al seu compliment.

2.- El fet que el deute tributari no estigui liquidat en el moment de produir-se l'extinció de la personalitat jurídica de la societat o entitat, no impedeix la transmissió de les obligacions tributàries meritades als successors, i que les actuacions es puguin realitzar amb qualsevol d'ells.

3.- En els supòsits d'extinció o dissolució sense liquidació de societats mercantils, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats es transmeten a les persones o entitats que succeeixin o que siguin beneficiàries de la corresponent operació. Aquesta norma també és aplicable a qualsevol supòsit de cessió global de l'actiu i passiu d'una societat mercantil.

4.- En cas de dissolució de fundacions o entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats o fundacions es transmeten als destinataris dels béns i drets de les fundacions o als partícips o cotitulars de les esmentades entitats.

5. Les sancions que puguin ser procedents per les infraccions comeses per les societats i entitats a què es refereix aquest article són exigibles als seus successors, en els termes establerts als apartats anteriors, fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui.

6. El procediment per a la recaptació davant els successors de persones jurídiques i entitats sense personalitat és el que estableix l'article 177.2 de la Llei general tributària i 127.4 del Reglament general de recaptació.

Secció 3a. Els responsables tributaris.

Article 19.- Responsabilitat tributària.

1.- La llei pot configurar com a responsables solidaris o subsidiaris del deute tributari municipal, juntament amb els deutors principals, altres persones o entitats. A aquests efectes, es consideren deutors principals els obligats tributaris de l'article 15 d'aquesta Ordenança.

2.- Llevat d'un precepte legal exprés en sentit contrari, la responsabilitat és sempre subsidiària.

3.- Llevat el que s'estableix a l'apartat tercer de l'article següent d'aquesta Ordenança, la responsabilitat s'estén a la totalitat del deute tributari exigint en període voluntari. Transcorregut el termini voluntari de pagament concedit al responsable sense que hagi

realitzat l'ingrés, s'inicia el període executiu i li són exigibles els recàrrecs i els interessos que procedeixin.

4.- La responsabilitat no s'estén a les sancions, llevat les excepcions que s'estableixen per llei.

5.- Llevat que una norma amb rang de llei disposi una altra cosa, la derivació de l'acció administrativa per exigir el pagament del deute tributari als responsables requereix que l'Administració tributària municipal dicti un acte administratiu en què, amb l'audiència prèvia de l'interessat, es declari la responsabilitat i se'n determini l'abast. Amb anterioritat a aquesta declaració, l'Administració tributària municipal pot adoptar les mesures cautelars de l'article 54 d'aquesta Ordenança i realitzar actuacions d'investigació amb les facultats previstes en l'article 97 d'aquesta Ordenança i l'article 162 de la Llei general tributària.

La derivació de l'acció administrativa als responsables subsidiaris requereix la declaració prèvia de fallit del deutor principal i dels responsables solidaris.

6.- Els responsables tenen dret de reemborsament davant del deutor principal, en els termes previstos a la legislació civil.

Article 20.- Responsables solidaris.

1.- En els supòsits de responsabilitat solidària previstos per les lleis, en cas de manca de pagament del deute pel deutor principal, sense perjudici de la responsabilitat d'aquest deutor, l'Administració tributària municipal pot reclamar als responsables solidaris el pagament del deute. S'entén produïda la manca de pagament del deute tributari una vegada ha transcorregut el període voluntari de pagament sense que s'hagi satisfet.

2.- Són responsables solidaris del deute tributari les persones o entitats següents:

a) Les que siguin causants o col·laborin activament en la realització d'una infracció tributària. La seva responsabilitat també s'estén a la sanció.

b) Sense perjudici d'allò disposat en el paràgraf a) anterior, els partícips o cotitulars de les entitats a què es refereix l'article 15.3 d'aquesta Ordenança, en proporció a llurs respectives participacions, de les obligacions tributàries materials de les entitats esmentades.

c) Les que succeeixin per qualsevol concepte en la titularitat o exercici d'explotacions o activitats econòmiques, per les obligacions tributàries contretes de l'anterior titular i derivades del seu exercici. La responsabilitat també s'estén a les obligacions derivades de la falta de pagament dels ingressos a compte practicats o que s'hagin hagut de practicar.

Qui pretengui adquirir la titularitat d'explotacions i activitats econòmiques i vulgui limitar la responsabilitat solidària, té dret, amb la conformitat prèvia del titular actual, a sol·licitar de l'Administració tributària municipal una certificació detallada dels deutes, sancions i responsabilitats tributaris derivats del seu exercici. L'Administració tributària ha d'expedir la certificació esmentada en el termini de 3 mesos, a comptar des de la sol·licitud. En aquest cas, la responsabilitat de l'adquirent resta limitada als deutes, sancions i responsabilitats continguts en la certificació.

Si la certificació s'expedeix sense esmentar deutes, sancions o responsabilitats, o no es facilita en el termini assenyalat, el sol·licitant resta exempt de la responsabilitat.

Quan no s'hagi sol·licitat el certificat, la responsabilitat abasta també les sancions imposades o que puguin imposar-se.

La responsabilitat solidària per successió en la titularitat o exercici d'explotacions o activitats econòmiques no és aplicable en els següents supòsits:

- Adquisicions d'elements aïllats, llevat que les esmentades adquisicions, realitzades per una o diverses persones o entitats, permetin continuar l'explotació o activitat.

- Successió *mortis causa*.

- Adquisició d'explotacions o activitats econòmiques pertanyents a un deutor en situació de concurs de creditors quan l'adquisició tingui lloc en un procediment concursal.

3.- També són responsables solidaris del pagament del deute tributari pendent, i si s'escau, del pagament de les sancions tributàries, inclosos el recàrrec i l'interès de demora del període executiu, quan s'escaigui, fins l'import del valor dels béns o drets que s'hagin pogut embargar o alienar per l'Administració tributària municipal, les persones o entitats següents:

a) Les que siguin causants o col·laborin en l'ocultació o transmissió de béns o drets de l'obligat al pagament amb la finalitat d'impedir l'actuació de l'Administració tributària municipal.

b) Les que, per culpa o negligència, incompleixin les ordres d'embargament.

c) Les que, amb coneixement de l'embargament, la mesura cautelar o la constitució de la garantia, col·laborin o consentin l'aixecament dels béns o drets embargats o d'aquells béns o drets sobre els quals s'hagi constituït la mesura cautelar o la garantia.

d) Les persones o entitats dipositàries dels béns del deutor que, una vegada rebuda la notificació de l'embargament, col·laborin o consentin el seu aixecament.

4.- El procediment per declarar i exigir la responsabilitat solidària és el que preveu l'article 175 de la Llei general tributària.

Article 21.- Responsables subsidiaris.

1.- Són responsables subsidiaris, entre d'altres que puguin establir les lleis, les persones o entitats següents:

a) Sense perjudici d'allò que disposa la lletra a) de l'apartat 2n de l'article 20 d'aquesta Ordenança, els administradors de fet o de dret de les persones jurídiques que, havent aquestes persones comès infraccions tributàries, no hagin realitzat els actes necessaris que són propis del seu càrrec per al compliment de les obligacions i deures tributaris; que hagin consentit l'incompliment per part dels qui depenguin d'ells, o hagin adoptat acords que possibilitin les infraccions. La seva responsabilitat també s'estén a les sancions.

b) Els administradors de fet o de dret d'aquelles persones jurídiques que hagin cessat en les seves activitats, per les obligacions tributàries meritades d'aquestes que es trobin pendents en el moment del cessament, sempre que no hagin fet el necessari per al seu pagament o hagin adoptat acords o pres mesures causants de l'impagament.

c) Els integrants de l'administració concursal i els liquidadors de societats i entitats en general que no hagin realitzat les gestions necessàries per al compliment íntegre de les obligacions tributàries meritedes amb anterioritat a les esmentades situacions i imputables als respectius obligats tributaris. De les obligacions tributàries i sancions posteriors a les esmentades situacions, n'han de respondre com a administradors, quan tinguin atribuïdes funcions d'administració.

d) Els adquirents de béns afectes al pagament del deute tributari, en els termes de l'article 79 de la Llei general tributària i 53 d'aquesta Ordenança.

e) Les persones o entitats que tinguin el control efectiu, total o parcial, directe o indirecte, de les persones jurídiques o en les quals concorri una voluntat rectora comuna amb aquestes, quan resulti acreditat que les persones jurídiques han estat creades o utilitzades de forma abusiva o fraudulenta per eludir la responsabilitat patrimonial universal envers a la Hisenda municipal i existeixi unicitat de persones o esferes econòmiques, o confusió o desviació patrimonial. La responsabilitat s'estén a les obligacions tributàries i a les sancions de les esmentades persones jurídiques.

f) Les persones o entitats de les quals els obligats tributaris tinguin el control efectiu, total o parcial, o en les quals concorri una voluntat rectora comuna amb aquests obligats tributaris, per les obligacions tributàries d'aquests, quan resulti acreditat que les esmentades persones o entitats hagin estat creades o utilitzades de forma abusiva o fraudulenta com a mitjà d'elusió de la responsabilitat patrimonial universal envers a la Hisenda municipal, sempre que concorrin, ja sigui una unicitat de persones o esferes econòmiques, ja sigui una confusió o desviació patrimonial. En aquests casos, la responsabilitat s'estén també a les sancions dels esmentats obligats tributaris

2.- El procediment per declarar i exigir la responsabilitat subsidiària és el que preveu l'article 176 de la Llei general tributària.

Secció 4a. La capacitat d'actuar i la representació.

Article 22.- Determinació de la capacitat d'actuar.

Pel que fa als tributs municipals, tenen capacitat d'actuar, a més de les persones a qui correspon d'acord amb les normes del dret, els menors d'edat i els incapacitats en les relacions tributàries derivades d'aquelles activitats, l'exercici de les quals els estigui permès per l'ordenament jurídic, sense assistència de la persona que exerceixi la pàtria potestat, la tutela, la curatela o la defensa judicial. S'exceptua el supòsit dels menors incapacitats, quan l'extensió de la incapacitació afecti a l'exercici i defensa dels drets i interessos de què es tracti.

Article 23.- Representació: legal i voluntària.

1.- Pel que fa als obligats tributaris sense capacitat d'actuar, han d'actuar en nom seu els seus representants legals.

2.- En nom de les persones jurídiques han d'actuar les persones que, en el moment en què es produeixin les actuacions tributàries corresponents, siguin titulars dels òrgans als quals correspongui la seva representació, per disposició de la llei o per acord vàlidament adoptat.

3.- En els supòsits d'entitats, associacions, herències jacents i comunitats de béns que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició, ha d'actuar en llur representació, la persona que la posseeixi, sempre que l'acrediti fefaentment. En cas que no s'hagi designat cap representant, s'ha de considerar com a tal qui aparentment n'exerceixi la gestió o la direcció i, si no n'hi ha, qualsevol dels membres o partícips que integren o componen l'entitat o comunitat.

4.- L'obligat tributari amb capacitat per actuar pot fer-ho mitjançant un representant, que pot ser un assessor fiscal, amb el qual s'han de portar a terme les actuacions administratives successives, llevat que ho manifesti altrament de manera expressa.

5.- Per interposar recursos o reclamacions, desistir-ne, renunciar a drets, assumir o reconèixer obligacions en nom de l'obligat tributari, sol·licitar devolucions d'ingressos indeguts o reemborsaments i en els restants supòsits en què sigui necessària la signatura de l'obligat tributari, en els procediments regulats en aquesta Ordenança, s'ha d'acreditar la representació amb poder suficient, mitjançant un document públic o privat amb la signatura legitimada notarialment o mitjançant declaració per compareixença personal davant l'òrgan administratiu competent. A aquest efecte són vàlids els documents normalitzats de representació que aprovi l'Administració tributària municipal.

6.- Per als actes de simple tràmit, es presumeix concedida la representació.

7.- Quan es presenti per mitjans telemàtics qualsevol document davant l'Administració tributària, l'actuant ho ha de fer amb la representació que sigui necessària en cada cas. L'Administració tributària municipal pot requerir, en qualsevol moment, l'acreditació de l'esmentada representació, que pot efectuar-se d'acord amb allò establert a l'apartat 5 d'aquest article.

8.- Quan concorrin diversos titulars en una mateixa obligació tributària, es presumeix atorgada la representació a qualsevol d'ells, llevat de manifestació expressa en contrari.

9.- La manca o la insuficiència de l'apoderament no impedeix considerar realitzat l'acte del qual es tracti, sempre que se n'aporti l'apoderament o es corregeixi el defecte en el termini de 10 dies, que l'òrgan administratiu competent ha de concedir amb aquesta finalitat.

10.- A l'efecte de llurs relacions amb l'Administració tributària municipal, els obligats tributaris que resideixin a l'estranger durant més de sis mesos cada any natural estan obligats a designar un representant amb domicili en territori espanyol.

Secció 5a. El domicili fiscal.

Article 24.- Determinació del domicili fiscal.

1.- El domicili fiscal és el lloc de localització de l'obligat tributari en les seves relacions amb l'Administració tributària municipal.

2.- Als efectes tributaris municipals, el domicili fiscal és:

a) Per a les persones físiques, el de la seva residència habitual.

No obstant això, en el cas de les persones físiques que desenvolupin principalment activitats econòmiques, l'Administració tributària municipal pot considerar com a domicili fiscal, el lloc on estigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció de les activitats desenvolupades. Si no es pot determinar l'esmentat lloc, ha de prevaldre aquell on radiqui el major valor de l'immobilitzat en el qual es realitzin les activitats econòmiques.

b) Per a les persones jurídiques i les entitats a què es refereix l'apartat 3 de l'article 15 de la present Ordenança, el del seu domicili social, sempre que la gestió administrativa i la direcció dels negocis hi estiguin efectivament centralitzades. En altres casos, serà el domicili on radiqui l'esmentada gestió o direcció.

Quan no es pugui determinar el lloc del domicili fiscal d'acord amb els criteris anteriors, ha de prevaldre aquell on radiqui el valor més elevat de l'immobilitzat.

c) Per a les persones o entitats no residents a Espanya, el domicili fiscal és el que determini la normativa reguladora de cada tribut. En defecte de regulació, el domicili és el del representant a què fa referència l'article 23.10 de la present Ordenança.

Tanmateix, les persones o entitats residents a l'estranger que exerceixin activitats en el terme municipal de Sabadell tenen el seu domicili fiscal en el lloc on radiquin la gestió administrativa efectiva i la direcció dels seus negocis. Si no es pogués determinar l'esmentat lloc, ha de prevaldre aquell on radiqui el valor més elevat de l'immobilitzat.

Article 25.- Comunicació i canvi de domicili fiscal.

1.- Els obligats tributaris, així com els seus representants, administradors o apoderats, han de comunicar mitjançant declaració expressa, a l'Administració tributària municipal, tant el seu domicili fiscal com els canvis que es produeixin. A aquest efecte, els terminis de presentació de la comunicació del canvi de domicili són els següents:

- a) Les persones físiques que desenvolupin activitats econòmiques, així com les persones jurídiques i la resta d'entitats, han de complir l'obligació de comunicar el canvi de domicili, segons l'article 48, apartat 3 de la Llei general tributària, en el termini d'un mes a partir del moment en què es produeixi el canvi de domicili.
- b) Les persones físiques que no desenvolupin activitats econòmiques han de comunicar el canvi de domicili en el termini de 3 mesos des que es produeixi el canvi referit.

2.- La comunicació del nou domicili fiscal té plena validesa davant de l'Administració tributària municipal des de la seva presentació.

3.- L'Administració municipal tributària efectuarà comprovacions singulars i massives periòdiques de les dades relatives a domicilis, en base a les variacions declarades a efectes del padró d'habitants o en base a altres dades creades i facilitades per les Administracions competents.

La comprovació i conseqüent actualització dels domicilis tributaris realitzada per l'Administració tributària municipal, té per objecte facilitar la màxima eficàcia en la distribució de les notificacions administratives.

CAPÍTOL IV

ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ DE L'OBLIGACIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Article 26.- Base imposable: concepte i mètodes de determinació.

1.- La base imposable és la magnitud dinerària o d'una altra naturalesa que resulta del mesurament o la valoració del fet imposable del tribut municipal.

2.- L'Ordenança fiscal reguladora de cada tribut estableix els mitjans i els mètodes per la determinació de la base imposable d'acord amb els règims següents:

- a) Estimació directa
- b) Estimació objectiva.
- c) Estimació indirecta.

3.- Les bases imposables es determinaran amb caràcter general, i si no es diu el contrari, a través del mètode d'estimació directa. Això no obstant, la llei pot establir els supòsits en què sigui necessari d'aplicació el mètode d'estimació objectiva, que ha de tenir, en tot cas, caràcter voluntari per als obligats tributaris.

4.- L'estimació indirecta té caràcter subsidiari respecte dels altres mètodes de determinació i s'ha d'aplicar quan es produeixi alguna de les circumstàncies que preveu l'article 53 de la Llei general tributària.

Article 27.- Mètode d'estimació directa.

La determinació de les bases en règim d'estimació directa el poden utilitzar els contribuents i l'Administració tributària d'acord amb el que disposa la normativa de cada tribut. A aquests efectes, l'Administració tributària municipal ha de fer servir les declaracions o documents presentats, les dades consignades en llibres i registres comprovats administrativament i els altres documents, justificants i dades que tinguin relació amb els elements de l'obligació tributària.

Article 28.- Mètode d'estimació objectiva.

L'estimació objectiva es pot utilitzar per a la determinació de les bases imposables mitjançant l'aplicació de les magnituds, índex, mòduls o dades previstes a la normativa de cada tribut.

Article 29.- Mètode d'estimació indirecta.

1.- El mètode d'estimació indirecta s'aplicarà quan l'Administració tributària municipal no pugui disposar de les dades necessàries per a la determinació completa de la base imposable com a conseqüència d'alguna de les circumstàncies que estableix l'article 53, apartat 1, de la Llei general tributària.

2.- Les bases o rendiments s'han de determinar mitjançant l'aplicació de qualsevol dels mitjans o de diversos d'aquests conjuntament que estableix l'article 53, apartat 2, de la Llei general tributària.

3.- Quan sigui aplicable el mètode d'estimació indirecta, s'ha de seguir el procediment que preveu l'article 158 de la Llei general tributària i l'article 97 d'aquesta Ordenança.

Article 30.- Base liquidable.

La base liquidable és la magnitud resultant de practicar en la base imposable, si s'escau, les reduccions establertes en la llei.

Article 31.- Tipus de gravamen.

1.- El tipus de gravamen és la xifra, coeficient o percentatge que s'aplica a la base liquidable per obtenir com a resultat la quota íntegra.

2.- Els tipus de gravamen poden ser específics o percentuals, i s'han d'aplicar segons el que disposi cada Ordenança fiscal a cada unitat, conjunt d'unitats o tram de la base liquidable.

El conjunt de tipus de gravamen aplicables a les diferents unitats o trams de base liquidable en un tribut es denomina tarifa.

3.- L'Ordenança fiscal pot preveure l'aplicació d'un tipus zero, així com de tipus reduïts o bonificats.

Article 32.- Índex i coeficients

1.- Els índexs i coeficients són els factors aplicables a la base liquidable o a la tarifa, dins els límits legalment establerts, d'acord amb determinades característiques associades al fet imposable.

2.- Quan les ordenances fiscals estableixin l'aplicació d'índexs, d'acord amb la via pública en la qual es produeixi el fet imposable, cal aplicar les categories de vies públiques d'acord amb les classificacions aprovades per l'Ajuntament.

Article 33.- Quota Tributària

1.- La quota íntegra es determinarà d'acord amb:

a) L'aplicació del tipus de gravamen a les bases liquidables, les tarifes, la quantia fixa assenyalada o l'aplicació conjunta d'alguns d'aquests sistemes.

b) Els factors correctors que, en cada cas, estableix cada ordenança.

2.- La quota líquida serà el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra les deduccions i bonificacions que hi siguin aplicables.

3.- Pel que fa a les quota tributària de les taxes:

L'import de les taxes previstes per a la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic local es fixa, en caràcter general, prenent com a referència el valor que tindria en el mercat la utilitat derivada d'aquest ús o aprofitament si els béns afectats no fossin de domini públic, d'acord amb el que preveu l'apartat 1r de l'article 24 de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

L'import de les taxes que s'estimi per la prestació d'un servei o la realització d'una activitat ha de tendir a cobrir el cost previsible del servei o activitat que constitueix el seu fet imposable, i d'acord amb l'article 24.2 de la Llei reguladora de les hisendes locals, en general, l'import de les mateixes no pot excedir, en el seu conjunt, el cost real o previsible del servei o activitat de què es tracti o, si no, del valor de la prestació rebuda.

Per a determinar aquest cost es tindran en compte els costos directes e indirectes, inclosos els de caràcter financer, l'amortització de l'immobilitzat, i si correspon, els necessaris per a garantir el manteniment i un desenvolupament raonable del servei o activitat.

Per a la determinació de les quanties de les taxes, han de ser tinguts en compte criteris genèrics de capacitat econòmica dels subjectes obligats a satisfer-les. Només es podran establir exempcions i bonificacions que tinguin en compte la capacitat econòmica de les persones que les han de satisfer.

Quan la utilització privativa o l'aprofitament especial provoqui la destrucció o el deteriorament del domini públic, el beneficiari, sense perjudici del pagament de la taxa que correspongui, s'obliga al reintegrament del cost total de les despeses corresponents de reconstrucció i a dipositar-ne prèviament l'import.

CAPÍTOL V

DEUTE TRIBUTARI

Secció 1a. Disposicions generals. Concepte i formes d'extinció.

Article 34.- Deute tributari.

1.- El deute tributari està constituït per la quota o quantitat a ingressar que resulti de l'obligació tributària principal, o de l'obligació de realitzar pagaments a compte, determinada, conforme a la llei, en les ordenances reguladores de cada tribut.

2.- Si s'escau, també forma part del deute tributari:

- a) L'interès de demora.
- b) Els recàrrecs sobre els ingressos corresponents a les autoliquidacions, declaracions-liquidacions i declaracions presentades fora de termini, sense requeriment previ.
- c) Els recàrrecs del període executiu.
- d) Els recàrrecs exigibles legalment sobre bases i quotes.

3.- Les sancions tributàries no formen part del deute tributari, però en la seva recaptació s'aplicaran les normes incloses en el capítol IX d'aquesta Ordenança.

Article 35.- Formes d'extinció del deute tributari

1.- El deute tributari s'extingirà per:

- a) Pagament.
- b) Prescripció.
- c) Compensació.
- d) Insolvència definitiva.
- e) Condonació.
- f) Confusió de drets.

2.- El pagament, la compensació, la deducció sobre transferències o la condonació tindran efectes alliberadors exclusivament per l'import pagat, compensat, deduït o condonat.

Secció 2a. El pagament

Article 36.- El pagament

1.- El deute tributari s'ha de satisfer en els terminis, lloc, forma i mitjans que preceptuï cada ordenança fiscal, i si no hi està previst, segons l'establert en el capítol IX d'aquesta Ordenança.

2.- Per tal que el pagament produeixi els efectes que li són propis, cal que cobreixi la totalitat del deute, llevat que se n'hagi concedit el fraccionament.

Article 37.- Persones que poden fer el pagament.

1.- Pot fer el pagament del deute tributari qualsevol persona, tant si té interès pel compliment de l'obligació com si no en té, i tant si el deutor el coneix i l'aprova com si l'ignora.

2.- En cap cas, el tercer que pagui el deute està legitimat per exercir davant l'Ajuntament els drets que corresponguin a la persona obligada a fer el pagament, independentment de les accions de repetició que hi siguin procedents d'acord amb el dret privat. També podrà exercitar els drets que es derivin, al seu favor, exclusivament de l'acte de pagament.

3.- A l'efecte d'allò que disposa el paràgraf anterior, no té la condició de tercer el successor del deute tributari que pagui els deutes liquidats a nom del subjecte passiu anterior.

Article 38.- Imputació de pagaments.

1.- Els deutes tributaris són autònoms. L'obligat al pagament de diversos deutes pendents pot imputar el pagament en període voluntari, al deute o als deutes que determini lliurement.

2.- El cobrament d'un deute de venciment posterior no extingeix el dret de l'Administració a percebre els anteriors que estiguin pendents.

3.- En caràcter general, una vegada notificada la provisió de constrenyiment, si existissin diferents deutes d'un mateix deutor, s'acumularen en un o més expedients i, en el supòsit de realitzar-se un pagament que no cobrés la totalitat dels deutes, s'aplicarà als deutes més antics. L'antiguitat es determinarà en funció de la data de venciment en període voluntari de pagament.

Article 39.- Consignació del pagament.

Els obligats tributaris poden consignar l'import del deute tributari i les costes acreditades a la Tresoreria Municipal amb efectes suspensius.

Secció 3a. La prescripció.

Article 40.- Prescripció.

Prescriuen als quatre anys els drets següents:

- a) El dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent.
- b) El dret de l'Ajuntament per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats.
- c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties.
- d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties.

Article 41.- Còmput dels terminis de prescripció

1.- El termini de prescripció es comença a computar, en els diferents supòsits previstos per l'article anterior, de la manera següent:

- a) El dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent, des del dia següent a aquell en què acabi el termini per presentar la corresponent declaració o autoliquidació.

En els tributs de cobro periòdic per rebut, quan per determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació no sigui necessària la presentació de declaració o autoliquidació, el termini de prescripció començarà el dia de la meritació del tribut.

b) El dret per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats o autoliquidats, des del dia següent a la data en què acabi el termini de pagament en període voluntari, establert en l'article 125 de la present Ordenança, sens perjudici d'allò que disposa l'apartat 2 d'aquest article.

c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzi el termini per a sol·licitar la devolució; o, en defecte de termini, des del dia següent a aquell en què la devolució es va poder sol·licitar; des del dia següent a la data en què es va realitzar l'ingrés indegut o des del dia següent a la finalització del termini per presentar l'autoliquidació si l'ingrés indegut es va realitzar dintre d'aquest termini; o des del dia següent a aquell en què sigui ferma la sentència o resolució administrativa que declari totalment o parcialment improcedent l'acte impugnat.

d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzin els terminis per efectuar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, o des del dia següent a la data de notificació

de l'acord de reconeixement del dret a percebre la devolució o el reemborsament del cost de les garanties.

2.- El termini de prescripció per exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris s'iniciarà des del dia següent a l'acabament del termini de pagament en període voluntari del deutor principal.

En el cas dels responsables solidaris previstos a l'apartat segon de l'article 42 de la Llei general tributària, el termini de prescripció s'iniciarà en el moment en què concorrin els fets que constitueixen el pressupost de la responsabilitat.

En el cas dels responsables subsidiaris, el termini de prescripció s'iniciarà des de la data de notificació de l'última actuació recaptatòria practicada al deutor principal o a qualsevol dels responsables solidaris.

Article 42.- Interrupció de la prescripció

1.- El termini de prescripció del dret de l'Ajuntament a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent s'interromprà per les accions que estableix l'apartat 1 de l'article 68 de la Llei general tributària.

2.- El termini de prescripció del dret de l'Ajuntament per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats s'interromprà per les accions que estableix l'apartat segon de l'article 68 de la Llei general tributària.

3.- El termini de prescripció del dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties s'interromprà per les accions que estableix l'apartat tercer de l'article 68 de la Llei general tributària.

4.- El termini de prescripció del dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reemborsament del cost de les garanties, s'interromprà per les accions que estableix l'apartat quart de l'article 68 de la Llei general tributària.

5.- Produïda la interrupció, s'iniciarà de nou el còmput del termini de prescripció a partir de la data d'interrupció, llevat dels supòsits especials que estableix l'apartat 6 de l'esmentat article 68 de la Llei general tributària.

6.- Interromput el termini de prescripció per a un obligat tributari, l'esmentat efecte es fa extensiu a la resta d'obligats, inclosos els responsables.

Tanmateix, si l'obligació és mancomunada i únicament es reclama a un dels obligats tributaris la part que li correspon, el termini no s'interromp per als altres obligats.

Si existeixen diversos deutes liquidats a càrrec d'un mateix obligat al pagament, la interrupció de la prescripció solament afectarà al deute a què es refereix.

Article 43.- Extinció i efectes de la prescripció.

1.- La prescripció guanyada beneficia per igual a tots els obligats al pagament del deute tributari, llevat d'allò que disposa l'apartat 6 de l'article anterior.

2.- La prescripció s'aplica d'ofici i extingeix el deute tributari.

Secció 4a. Altres formes d'extinció del deute tributari

Article 44.- La compensació.

1.- Els deutes tributaris, en període voluntari o executiu de pagament, es poden extingir totalment o parcialment per compensació amb els crèdits següents:

- a) Els reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari en concepte de devolucions d'ingressos indeguts per qualsevol tribut.
- b) Altres crèdits reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari.

2.- La compensació es pot fer d'ofici o a instància de part.

Article 45.- Compensació d'ofici.

1.- L'Administració tributària municipal ha de compensar d'ofici els deutes tributaris vençuts, líquids i exigibles que es trobin en període executiu. L'extinció del deute tributari es produirà en el moment d'inici del període executiu o, quan es compleixin els requisits exigits pels deutes i els crèdits, si aquest moment fos posterior. L'acord de compensació declararà l'extinció.

2.- Així mateix, durant el termini d'ingrés en període voluntari s'han de compensar d'ofici les quantitats a ingressar i a retornar que resultin d'un mateix procediment de comprovació limitada o d'inspecció o d'una nova liquidació per haver estat anul·lada una altra anterior per resolució administrativa o judicial.

3.- Són compensables d'ofici, una vegada transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari, els deutes tributaris vençuts, líquids i exigibles que els ens de dret públic tinguin amb l'Ajuntament de Sabadell. L'inici del procediment de compensació es notificarà a l'entitat corresponent indicant el deute i el crèdit que seran objecte de compensació en la quantitat concurrent.

Article 46.- La compensació a instància de l'obligat tributari.

1.- L'obligat tributari pot sol·licitar la compensació dels deutes tributaris que estiguin tant en període voluntari com en període executiu de pagament.

La sol·licitud de compensació ha de recollir les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de l'obligat al pagament i, si s'escau, de la persona que el representi.

b) Identificació del deute tributari, la compensació del qual se sol·licita, amb indicació si més no de l'import, concepte i data de venciment del termini d'ingrés en període voluntari.

c) Identificació del crèdit reconegut per l'Administració tributària municipal a favor del sol·licitant, la compensació del qual s'ofereix, indicant, almenys, el seu import, concepte, naturalesa i òrgan gestor. És necessari adjuntar la notificació de l'acte administratiu justificatiu de la fermesa del crèdit contra l'Ajuntament.

d) Declaració expressa de no haver cedit el crèdit.

e) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

2.- A la sol·licitud de compensació, s'hi ha d'adjuntar els documents següents:

a) Si el deute tributari, la compensació del qual se sol·licita ha estat determinat mitjançant autoliquidació, el model oficial d'aquesta degudament emplenat, o bé, en el seu defecte, la indicació de la identificació del document i data de pagament.

b) Justificació d'haver sol·licitat certificació en què es reflecteixi l'existència del crèdit reconegut pendent de pagament, la data del seu reconeixement, i la suspensió, a instància de l'interessat, dels tràmits per al seu abonament mentre no es comuniqui la resolució del procediment de compensació.

Si el crèdit reconegut ofert en compensació deriva d'un ingrés indegut per qualsevol tribut, en lloc de la certificació s'hi haurà d'adjuntar còpia de l'acte, resolució o sentència que el reconegui.

3.- Si la sol·licitud de compensació es presenta en període voluntari i en acabar aquest termini està pendent de resolució, no s'iniciarà el període executiu del deute que concorre amb el crèdit ofert. Tanmateix, es meritara l'interès de demora que pugui correspondre, si s'escau, fins a la data del reconeixement del crèdit. Si la sol·licitud es presenta en període executiu, se suspendran cautelament les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

4.- L'extinció del deute tributari es produeix en el moment de la presentació de la sol·licitud o quan es compleixin els requisits exigits per als deutes i crèdits, si aquest

moment fos posterior a aquesta presentació. L'acord de compensació ha de declarar l'esmentada extinció.

5.- La sol·licitud de compensació no impedeix la sol·licitud d'ajornaments o fraccionaments del deute restant.

6.- La resolució de les sol·licituds de compensació s'ha de notificar en el termini de 6 mesos a comptar des del dia de presentació de la sol·licitud al Registre General. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat cap resolució, la sol·licitud es podrà considerar desestimada als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa. Si la resolució fos denegatòria, els efectes seran els determinats en l'article 56.5 del Reglament general de Recaptació.

Article 47.- Efectes de la compensació.

1.- Un cop acordada la compensació, el crèdit i el deute queden extingits en la quantitat concurrent. L'Administració tributària municipal ha de notificar l'acord pel qual es declari extingit el crèdit compensat a l'interessat que servirà com a justificant de l'extinció del deute tributari i ha de practicar les operacions comptables que siguin necessàries.

2.- Quan el crèdit sigui superior a l'import del deute tributari, l'Administració tributària municipal ha de practicar la liquidació minorant el crèdit i s'abonarà la diferència a l'interessat.

3.- Quan el crèdit sigui inferior a l'import del deute tributari, la part de deute tributari no compensada seguirà el règim ordinari, i es procedirà al constrenyiment, si no és ingressada en el termini establert en l'article 125 d'aquesta Ordenança, o es continuarà el procediment, si el deute ja estava constret, amb la possibilitat de practicar compensacions successives amb els crèdits que posteriorment poguessin reconèixer-se a favor de l'obligat al pagament.

Article 48.- Insolvència.

1.- Els deutes que no s'han pogut fer efectius en els procediments de recaptació per insolvència provada, total o parcial, dels obligats tributaris i els responsables restants, s'han de declarar provisionalment extingits en la quantia procedent mentre no es rehabilitin dins els terminis de prescripció, d'acord amb allò establert en l'article 162 d'aquesta Ordenança.

2.- Si un cop vençut el termini de prescripció el deute no ha estat rehabilitat, queda definitivament extingit.

Article 49.- Condonació.

Els deutes només poden ser objecte de condonació, rebaixa o perdó en virtut de llei, en la quantia i amb els efectes que es determinin en la mateixa.

Article 50.- Confusió de drets.

1.- El deute tributari municipal s'extingeix per confusió de drets del creditor i del deutor.

2.- Hi ha confusió de drets quan recau en una mateixa persona la condició de deutor i creditor.

Secció 5a. Les garanties del deute tributari

Article 51.- Dret de prelació de la Hisenda municipal.

1.- La Hisenda municipal gaudeix del dret de prelació per al cobrament dels crèdits tributaris vençuts i no satisfets, sempre que hi concorri amb creditors que no siguin de domini, penyora, hipoteca o qualsevol altre dret real degudament inscrit en el registre corresponent, abans de la data en què s'hi hagi consignat el dret de la Hisenda municipal, sense perjudici del que disposen els articles 52 i 53 de la present Ordenança.

2.- En el procés concursal, els crèdits tributaris se sotmetran al que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Article 52.- Hipoteca legal tàcita.

En els tributs que graven periòdicament els béns o els drets inscripibles en un registre públic o els seus productes directes, certs o presumptes, la Hisenda municipal té preferència sobre qualsevol altre creditor o adquiridor, encara que aquests hagin inscrit els seus drets, per cobrar els deutes meritats i no satisfets corresponents a l'any natural en què s'exigeixi el pagament i a l'any immediatament anterior.

Article 53.- Afecció de béns.

1.- Els adquiridors de béns afectes per llei al pagament del deute tributari han de respondre subsidiàriament amb aquests béns, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga.

2.- Els béns i drets transmesos estan afectes a la responsabilitat del pagament de les quantitats, liquidades o no, corresponents als tributs que gravin les esmentades transmissions, qualsevol qui en sigui el posseïdor, llevat que aquest posseïdor resulti ser un tercer protegit per la fe pública registral o es justifiqui l'adquisició dels béns amb bona fe i just títol.

Article 54.- Mesures cautelars.

1.- Per assegurar el cobrament del deute tributari, l'Administració tributària municipal podrà adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan hi hagi indicis racionals que l'esmentat cobrament es pugui veure frustrat o greument dificultat. La mesura cautelar s'ha de notificar a l'interessat amb l'expressió dels motius que en justifiquen la seva aplicació.

2.- Les mesures cautelars han de ser proporcionades al dany que es pretén evitar i en la quantia estrictament necessària per assegurar el cobrament del deute. En cap cas s'han d'adoptar mesures que puguin produir un perjudici de difícil o impossible reparació.

3.- Les mesures cautelars podran consistir en:

a) La retenció del pagament de devolucions tributàries o d'altres pagaments que hagi de realitzar l'Administració tributària municipal.

- b) L'embargament preventiu de béns i drets, del qual es practicarà, en el seu cas, anotació preventiva en el Registre corresponent.
- c) La prohibició d'alienar, gravar o disposar de béns i drets.
- d) Qualsevol altra legalment prevista.

Els efectes cessaran en el termini de sis mesos des de la seva adopció, llevat en els supòsits establerts en l'article 81.6 de la Llei general tributària.

Article 55.- Garanties per a l'ajornament o fraccionament del deute tributari.

Quan s'acordi el fraccionament o l'ajornament del deute tributari, l'Administració tributària municipal pot exigir la constitució de les garanties establertes en l'article 137 de la present Ordenança.

CAPÍTOL VI

DRETS I GARANTIES DELS OBLIGATS TRIBUTARIS. OBLIGACIONS I DEURES DE L'ADMINISTRACIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Secció 1a. Drets i garanties del obligats tributaris.

Article 56.- Drets i garanties dels obligats tributaris.

Constitueixen drets dels obligats tributaris, entre d'altres, els següents:

- a) Dret a ser informats i assistits per l'Administració tributària municipal sobre l'exercici de llurs drets i en el compliment de llurs obligacions tributàries.
- b) Dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les devolucions d'ingressos indeguts que siguin procedents amb abonament de l'interès de demora previst a l'article 12 d'aquesta Ordenança, sense necessitat de requerir-ho a l'Administració tributària municipal.
- c) Dret a ser reemborsats de la manera que fixa la Llei general tributària, del cost dels avals i altres garanties aportades per suspendre l'execució d'un deute tributari, ajornar o fraccionar el pagament del deute, si l'acte o el deute és declarat totalment o parcialment improcedent per sentència o resolució administrativa ferma, amb abonament de l'interès legal, sense necessitat d'efectuar-ne requeriment, així com a la reducció proporcional de la garantia aportada en els supòsits d'estimació parcial del recurs o de la reclamació interposada.
- d) Dret a utilitzar les llengües oficials a Catalunya, d'acord amb allò previst a l'ordenament jurídic.
- e) Dret a conèixer l'estat de tramitació dels procediments en què siguin part.
- f) Dret a conèixer la identitat de les autoritats i persones al servei de l'Administració tributària municipal, sota la responsabilitat de les quals es tramiten les actuacions i els procediments tributaris en què tinguin la condició d'interessats.
- g) Dret a sol·licitar certificació i còpia de les declaracions presentades, així com dret a obtenir còpia segellada dels documents presentats davant l'Administració, sempre que els aportin juntament amb els originals per a la seva confrontació, i dret a la devolució

dels originals dels documents esmentats, en el supòsit que no hagin de constar a l'expedient.

h) Dret a no aportar els documents ja presentats per ells mateixos i que estiguin en poder de l'Administració actuant, sempre que l'obligat tributari indiqui el dia i procediment en què els va presentar.

i) Dret, en els termes legalment previstos, al caràcter reservat de les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària municipal, els quals només poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos, la gestió dels quals tingui encomanada aquesta Administració i per a la imposició de sancions, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, amb l'excepció dels supòsits previstos per la llei.

j) Dret a ser tractat amb respecte i consideració pel personal al servei de l'Administració tributària municipal.

k) Dret al fet que les actuacions de l'Administració tributària municipal que requereixin llur intervenció es duguin a terme de la forma menys gravosa, sempre que això no perjudiqui el compliment de les seves obligacions tributàries.

l) Dret a formular al·legacions i a aportar documents que hagin de ser tinguts en compte pels òrgans competents, en redactar la proposta de resolució corresponent.

m) Dret a ser escoltat en el tràmit d'audiència, amb caràcter previ a la proposta de resolució. Es pot prescindir d'aquest tràmit quan se subscriuguin actes amb acord o quan en la norma reguladora del procediment estigui previst un tràmit d'al·legacions posterior a l'esmentada proposta. En aquest últim cas, l'expedient es posarà de manifest en el tràmit d'al·legacions, que no podrà tenir una durada inferior a 10 dies, ni superior a 15.

n) Dret a ser informat dels valors dels béns immobles que hagin de ser objecte d'adquisició o transmissió.

o) Dret a ser informat, a l'inici de les actuacions de comprovació o inspecció, sobre la naturalesa i l'abast d'aquestes actuacions, així com de llurs drets i obligacions, en el curs de les actuacions, que s'han de desenvolupar en els terminis legalment establerts.

p) Dret al reconeixement dels beneficis o règims fiscals aplicables.

q) Dret a formular queixes i suggeriments en relació al funcionament de l'Administració tributària municipal.

r) Dret al fet que les manifestacions amb rellevància tributària dels obligats es recullin a les diligències esteses als procediments tributaris.

s) Dret dels obligats a presentar davant l'Administració tributària municipal la documentació que estimin convenient i que pugui ser rellevant per a la resolució del procediment tributari que s'estigui desenvolupant.

t) Dret a obtenir còpia, al seu càrrec, dels documents que integrin l'expedient administratiu en el tràmit de posada de manifest d'aquest expedient.

Aquest dret es pot exercir en qualsevol moment en el procediment de constrenyiment.

Article 57.- Dret d'informació i assistència.

L'Administració municipal donarà als obligats tributaris la necessària informació i assistència sobre els seus drets i obligacions mitjançant les actuacions següents:

a) Assistència als obligats en la realització de declaracions, autoliquidacions i comunicacions tributàries.

Quan l'assistència es materialitzi en la confecció de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades a sol·licitud de l'obligat tributari, l'actuació de l'Administració tributària municipal consistirà en la transcripció de les dades aportades pel sol·licitant i en la realització dels càlculs corresponents. Emplenat el model es lliurarà per a la seva revisió, per a la verificació de la correcta transcripció de les dades i la signatura per l'obligat tributari, si ho considera oportú. Les dades contingudes a les declaracions,

autoliquidacions o comunicacions de dades confeccionades per l'obligat tributari amb l'assistència de l'Administració tributària municipal no la vincularan en l'exercici de les competències de comprovació i inspecció que puguin desenvolupar-se amb posterioritat.

b) Comunicacions i actuacions d'informació.

c) Respostes a consultes escrites.

d) Publicació en el Butlletí Oficial de la Província dels textos de les Ordenances Fiscals i de les seves modificacions, així com dels decrets d'Alcaldia pels quals es poden emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta Ordenança i a les ordenances reguladores de cada tribut.

e) Difusió per mitjans electrònics, a través de la pàgina web, seu electrònica, de l'Ajuntament de Sabadell, dels textos de les Ordenances Fiscals i de les normes tributàries.

Article 58.- Consultes tributàries escrites.

1.- Els obligats tributaris poden formular consultes degudament documentades a l'Administració tributària municipal pel que fa al règim, la classificació o la qualificació tributària que els correspongui en cada cas, en la forma, l'abast i efectes previstos en els articles 88 i 89 de la Llei general tributària i en els articles 65 a 68 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

2.- Igualment, poden formular consultes, sempre que estiguin degudament documentades, els col·legis professionals, les cambres oficials, les organitzacions patronals, els sindicats, la federació d'associacions de veïns, les associacions de consumidors, les associacions o fundacions que representin interessos de persones amb discapacitat, les associacions empresarials i les organitzacions professionals, així com les federacions que agrupin els organismes o les entitats esmentats, quan es refereixin a qüestions que afectin la generalitat dels seus membres o associats.

3.- Sens perjudici del seu caràcter vinculant per a l'Administració tributària municipal en la seva relació amb el consultant, d'acord amb el que disposa l'article 89.1 de la Llei general tributària, la contestació a les consultes tributàries escrites té caràcter informatiu per a l'obligat tributari, el qual no podrà interposar-hi cap recurs. Tanmateix, sí que podrà fer-ho contra l'acte o actes administratius que es dictin posteriorment en aplicació dels criteris manifestats en la contestació.

4.- La competència per evacuar les consultes esmentades recau en el/la regidor/a responsable de l'àmbit tributari.

Secció 2a. Deures i obligacions de l'Administració tributària municipal.

Article 59.- Obligacions de l'Administració tributària municipal de contingut econòmic.

L'Administració tributària municipal està subjecta al compliment de les obligacions de contingut econòmic establertes en la Llei general tributària. Tenen aquesta naturalesa l'obligació de realitzar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, la de retornar ingressos indeguts, la de reemborsar els costos de les garanties i la de

satisfereix interessos de demora, en els termes establerts a la Llei general tributària i en aquesta Ordenança.

Article 60.- Devolucions derivades de la normativa de cada tribut.

1.- L'Administració tributària ha de retornar les quantitats que siguin procedents d'acord amb el que preveu la normativa de cada tribut.

Són devolucions derivades de la normativa de cada tribut les corresponents a quantitats ingressades o suportades degudament com a conseqüència de l'aplicació del tribut.

2.- Transcorregut el termini fixat en les normes reguladores de cada tribut i, en tot cas, el termini de sis mesos, sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària municipal, aquesta ha d'abonar l'interès de demora que regula l'article 12 d'aquesta Ordenança, sense necessitat que l'obligat el sol·liciti. A aquests efectes, l'interès de demora es merita des de l'acabament del termini esmentat fins a la data en què s'ordeni el pagament de la devolució.

Article 61.- Devolució ingressos indeguts.

1.- L'Administració tributària ha de retornar als obligats tributaris, als subjectes infractors o als successors dels uns i dels altres, els ingressos que indegudament s'hagin efectuat a les arques municipals en ocasió del compliment de les seves obligacions tributàries o del pagament de sancions, de conformitat amb el que estableix l'article 221 de la Llei general tributària.

2.- Amb la devolució d'ingressos indeguts l'Administració tributària municipal ha d'abonar l'interès de demora que regula l'article 12 d'aquesta Ordenança, sense necessitat que l'obligat tributari el sol·liciti. A aquests efectes, l'interès de demora es merita des de la data en què s'hagi realitzat l'ingrés indegut fins a la data en què s'ordeni el pagament de la devolució. Quan l'ingrés indegut s'hagi fet per la via de constreyniment també caldrà retornar el recàrrec, les costes i els interessos satisfets.

3.- Quan s'abonin interessos de demora d'acord amb el que estableixen els articles 31.2 de la Llei general tributària i 125.2 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària, la base sobre la qual s'aplica el tipus d'interès té com a límit l'import de la devolució sol·licitada en l'autoliquidació, comunicació de dades o sol·licitud.

4.- Les dilacions en el procediment per causa imputable a l'interessat no es tenen en compte a efectes del còmput del període a què es refereix l'apartat segon.

Quan es procedeixi a la devolució d'un ingrés indegut derivat d'una autoliquidació ingressada en diversos terminis, s'entén que la quantitat retornada es va ingressar en l'últim termini i, si no resulta una quantitat suficient, la diferència es considera satisfeta en els terminis immediatament anteriors.

Article 62.- Supòsits de devolució d'ingressos indeguts.

El dret a obtenir la devolució d'ingressos indeguts es pot reconèixer:

1.- En el procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts iniciat d'ofici o a instància de l'interessat, en els supòsits següents :

a) Quan s'hagi produït una duplictat en el pagament de deutes tributaris o sancions.

- b) Quan la quantitat pagada hagi estat superior a l'import a ingressar resultant d'un acte administratiu o d'una autoliquidació.
- c) Quan s'hagin ingressat quantitats corresponents a deutes o sancions tributàries després d'haver transcorregut els terminis de prescripció.
- d) Quan així ho estableixi la normativa tributària.

2.- En un procediment especial de revisió, regulat al Capítol XI d'aquesta Ordenança. En aquest sentit, quan l'acte d'aplicació dels tributs o imposició de sancions en virtut del qual es va realitzar l'ingrés indegut hagi adquirit fermesa, es pot sol·licitar únicament la seva devolució instant o promovent la revisió de l'acte mitjançant algun dels procediments especials de revisió que estableixen els apartats a), c) i d) de l'article 216 de la Llei general tributària i mitjançant el recurs extraordinari de revisió de l'article 244 de la mateixa Llei.

3.- En virtut de la resolució d'un recurs administratiu o d'una resolució judicial ferma.

4.- En un procediment d'aplicació dels tributs.

5.- En un procediment de rectificació d'autoliquidacions, d'acord amb el que disposa l'article 120.3 de la Llei general tributària.

6.- Per qualsevol altre procediment establert en la normativa tributària.

Article 63.- Reemborsament del cost de les garanties.

1.- L'Administració tributària ha de reemborsar, amb l'acreditació prèvia del seu import, el cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un acte o per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute si l'acte o el deute esmentat és declarat improcedent per sentència o resolució administrativa ferma. Quan l'acte o el deute es declari parcialment improcedent, el reemborsament ha d'assolir la part corresponent del cost de les garanties.

2.- Amb el reemborsament dels costos de les garanties, l'Administració tributària ha d'abonar l'interès legal vigent al llarg del període en què es meriti sense necessitat que l'obligat tributari el sol·liciti. A aquests efectes, l'interès legal es merita des de la data degudament acreditada en què s'hagi incorregut en els costos esmentats fins a la data en què s'ordini el pagament.

3.- El que disposa aquest article no és aplicable respecte de les garanties que estableix la normativa pròpia de cada tribut per respondre del compliment de les obligacions tributàries.

Article 64.- Obligacions i deures de l'Administració tributària municipal en els procediments tributaris.

1.- En el desplegament de les actuacions i procediments tributaris, l'Administració tributària municipal sempre ha de facilitar als obligats tributaris l'exercici dels drets i el compliment de les seves obligacions, en els termes que preveu l'article 99 de la Llei general tributària i els articles 87 i següents del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

2.- La tramitació d'expedients estarà guiada per criteris de racionalitat i eficàcia, i es procurarà simplificar els tràmits que hagi de realitzar el ciutadà i facilitar-li l'accés a la informació administrativa.

3.- L'Administració tributària municipal ha d'utilitzar i impulsar els mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en el desenvolupament de les seves activitats, procediments i relacions amb els contribuents i els seus representants.

Article 65.- Obligació de resoldre i efectes del silenci.

1.- Pel que fa a l'obligació de resoldre, l'Administració tributària municipal està obligada a resoldre expressament totes les qüestions que es plantegin en els procediments d'aplicació dels tributs iniciats d'ofici o a instància de part, així com a notificar la resolució expressa, llevat dels procediments relatius a l'exercici dels drets que únicament hagin de ser objecte de comunicació per l'obligat tributari i quan es produeixi la caducitat, la pèrdua sobrevinguda de l'objecte del procediment, la renúncia o el desistiment dels interessats. Amb tot, quan l'interessat sol·liciti expressament que l'Administració tributària municipal declari que s'ha produït alguna de les circumstàncies esmentades, l'Administració restarà obligada a resoldre aquesta petició.

2.- Els actes de liquidació, els de comprovació de valor, els que imposin una obligació, els que deneguin un benefici fiscal o la suspensió de l'execució d'actes d'aplicació dels tributs, els que resolguin recursos i reclamacions, així com aquells altres que es prevegin en la normativa vigent, han de ser motivats amb referència als fets i fonaments de dret.

3.- El termini màxim en què s'haurà de notificar la resolució serà de 6 mesos, llevat que la normativa aplicable fixi un termini diferent. El termini s'ha de comptar:

- a) En els procediments iniciats d'ofici, des de la data de notificació de l'acord d'inici.
 - b) En els procediments iniciats a instància de l'interessat, des de la data en què el document hagi tingut entrada en registres d'entrada de l'Ajuntament.
- Queda exclòs el procediment de constrenyiment, les actuacions del qual es podran estendre fins al termini de prescripció del dret de cobrament.

Als únics efectes d'entendre complerta l'obligació de notificar dins del termini màxim de durada dels procediments, és suficient acreditar que s'ha realitzat un intent de notificació que contingui el text íntegre de la resolució.

Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Administració tributària municipal no s'han d'incloure en el còmput del termini de resolució.

4.- Els efectes de la manca de resolució expressa, en els procediments iniciats a instància de part, seran els que determini la normativa aplicable

S'entenen desestimats quan no es notifica resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre'ls, els procediments següents:

- a) Les sol·licituds de concessió d'ajornaments i fraccionaments per al pagament de deutes tributaris, als 6 mesos des de la petició.
- b) Les sol·licituds de compensació de deutes i crèdits de la Hisenda municipal, a instància de l'interessat, als 6 mesos des de la seva petició.
- c) Les sol·licituds de beneficis fiscals, als 6 mesos des de la petició.
- d) El recurs potestatiu de reposició interposat contra els actes que posen fi a la via administrativa previ a la via contenciosa administrativa, al mes des de la interposició.
- e) Les sol·licituds de devolució d'ingressos indeguts, als 6 mesos des de la petició.

- f) Les sol·licituds de reemborsament del cost de les garanties, als 6 mesos des de la petició.
- g) Les sol·licituds de suspensió a les que no s'acompanyi garantia suficient, als 6 mesos des de la petició.

5.- En els procediments iniciats d'ofici, quan no es notifiqui una resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre i es tracti de procediments dels quals es pogués derivar el reconeixement, la constitució de drets o altres situacions jurídiques individuals, els obligats tributaris poden entendre desestimats per silenci administratiu els possibles efectes favorables derivats del procediment.

Article 66.- Notificacions en matèria tributària.

El règim de les notificacions és el previst a les normes administratives generals, amb les especialitats establertes en la normativa tributària i en els articles següents.

Article 67.- Lloc de pràctica de les notificacions.

1.- En els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, la notificació es practica en el lloc assenyalat a aquest efecte per l'obligat tributari o el seu representant, o, si no ho han fet, en el domicili fiscal de l'un o de l'altre.

2.- En els procediments iniciats d'ofici, la notificació pot practicar-se en el domicili fiscal de l'obligat tributari o el seu representant, en el centre de treball, en el lloc on es desenvolupi l'activitat econòmica o en qualsevol altre lloc adequat per a aquesta finalitat.

Article 68.- Persones legitimades per rebre les notificacions.

1.- Quan la notificació es practiqui en el lloc assenyalat a aquest efecte per l'obligat tributari o pel seu representant, o en el domicili fiscal de l'un o de l'altre, si no es troben presents en el moment del lliurament, pot fer-se càrrec de la notificació qualsevol persona que es trobi en aquest lloc o domicili i faci constar la seva identitat, així com els empleats de la comunitat de veïns o de propietaris on radiqui el lloc assenyalat a efectes de notificacions o el domicili fiscal de l'obligat o el seu representant.

2.- El rebuig de la notificació per part de l'interessat o el seu representant implica que aquesta es tingui per efectuada.

Article 69.- Notificació per compareixença.

1.- Quan no sigui possible efectuar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària municipal, i s'hagi intentat fer, almenys dues vegades, en el domicili fiscal, o en el designat per l'interessat, si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud seva, s'ha de fer constar a l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. Només cal un intent quan el destinatari consti com a desconegut en aquest domicili o lloc.

En aquest supòsit se citarà a l'interessat o al seu representant per ser notificats per compareixença mitjançant anuncis que es publicaran, per una sola vegada per a cada interessat, en el Butlletí Oficial de l'Estat.

La publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat s'efectuarà els dilluns, dimecres i divendres de cada setmana.

L'Administració tributària municipal també publicarà, prèviament al Butlletí Oficial de l'Estat, els esmentats anuncis en el taulell d'edictes en seu electrònica de l'Ajuntament. L'adreça web és: <https://seu.sabadell.cat/edictes>

Els anuncis romandran a la seu electrònica municipal durant un mínim de 15 dies naturals a comptar des de l'endemà de la seva inserció.

2.- En la publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat i en la seu electrònica hi constarà la data d'inserció de l'anunci, la relació de notificacions pendents amb indicació de l'obligat tributari o del seu representant, el procediment que les motiva, l'òrgan competent per a la seva tramitació així com el lloc i el termini en que el seu destinatari haurà de comparèixer per a ser notificat.

En qualsevol cas, la compareixença s'ha de produir en el termini de 15 dies naturals, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci en el Butlletí Oficial de l'Estat. Transcorregut aquest termini sense compareixença, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals l'endemà del venciment del termini assenyalat.

3.- Quan l'inici d'un procediment o qualsevol dels seus tràmits s'entenguin notificats perquè no ha comparegut l'interessat o el seu representant, se l'ha de tenir per notificat de les successives actuacions i diligències del procediment, amb independència del dret que l'assisteix a comparèixer en qualsevol moment del procediment.

Això no obstant, les liquidacions que es dictin en el procediment i els acords d'alienació dels béns embargats han de ser notificats segons allò que s'estableix en els articles precedents.

Secció 3a. Utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

Article 70.- Ús de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

1.- L'Administració tributària municipal ha d'utilitzar els mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en el desenvolupament de les seves activitats, procediments i relacions amb els contribuents i els seus representants, conforme el que disposen el títol III de la Llei 39/2015 d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques; l'article 96 de la Llei general tributària; articles 43 i concordants de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya; i els articles 2 i concordants de la Llei 29/2010, de 3 d'agost de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya.

2.- Mitjançant la utilització i l'impuls dels mitjans electrònics, l'Administració tributària municipal pretén promoure una administració pública més transparent, accessible, eficaç i eficient.

Ahora, es vol facilitar als ciutadans la realització de tràmits i consultes, garantint el compliment dels principis següents:

a) Proximitat- per fer que l'Administració tributària sigui més propera i adaptada a les necessitats dels ciutadans i ciutadanes, reduint costos i càrregues.

b) Accessibilitat- a l'adoptar les mesures necessàries per evitar que l'ús dels mitjans electrònics ocasioni discriminacions per raó del mitjà emprat o per raó de les discapacitats o de les dificultats especials dels destinataris.

c) Seguretat- al garantir que l'ús dels mitjans electrònics assegura la identitat, la integritat, la conservació i la confidencialitat de la informació i les transaccions que es duen a terme.

d) Qualitat- al procurar que la tramitació dels procediments administratius per mitjans electrònics satisfacin les necessitats de llurs destinataris.

e) Proporcionalitat- a l'exigir, només, les garanties i mesures de seguretat necessàries en la incorporació dels mitjans electrònics i també en la petició de dades als ciutadans per dur a terme els tràmits competència de l'Administració tributària municipal.

3.- L'Administració tributària municipal ajustarà les seves actuacions d'obtenció i tractament de documents i expedients electrònics a les normes d'interoperabilitat deduïdes del Real Decret 4/2010 i normativa que el desenvolupa.

Article 71.- Seu electrònica

1.- L'Administració tributària municipal impulsa la utilització preferent de mitjans electrònics en els procediments administratius, mitjançant la progressiva implantació, a través de la seu electrònica municipal, de les comunicacions, els tràmits, els informes, les resolucions i altres actuacions que siguin de la seva competència; tot allò sens perjudici del dret dels ciutadans a utilitzar altres mitjans de relació.

2.- La seu electrònica municipal es regula en el Reglament de funcionament de la seu electrònica de l'Ajuntament de Sabadell, aprovat pel Ple de l'Ajuntament.

3.- A la seu electrònica s'hi accedeix mitjançant l'adreça electrònica <https://seu.sabadell.cat>.

4.- A la seu electrònica es poden realitzar consultes, tràmits i gestions que es regulen a la present Ordenança. Les actuacions dutes a terme davant la seu electrònica tenen la mateixa validesa que si s'haguessin realitzat a una Oficina presencial.

5.- En la seu electrònica municipal es contindrà informació sobre l'estructura organitzativa i directiva de l'Administració tributària municipal, les seves competències i en particular les dades actualitzades sobre els procediments i actuacions de major interès per als ciutadans.

6.- A la seu electrònica es publicaran els anuncis i edictes tributaris.

7.- Mitjançant l'accés a la seu electrònica, els interessats poden conèixer detalladament les característiques i funcionalitats que es posen a disposició dels ciutadans i d'altres administracions.

Article 72.- Ús de la signatura electrònica

1.- La realització pels ciutadans i ciutadanes per mitjans electrònics, de consultes i tràmits tributaris que afectin dades personals, requereix l'ús de signatura electrònica.

Es podran utilitzar els següents sistemes de signatura electrònica:

- a) Sistemes incorporats al document nacional d'identitat.
- b) Sistemes de signatura electrònica avançada basats en certificats electrònics reconeguts, segons l'article 27 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als Serveis Públics.

- c) Altres sistemes de signatura electrònica, tals com la utilització de claus concertades en un registre previ, o l'aportació d'informació coneguda per l'Administració tributària municipal i l'interessat/da, o altres sistemes no criptogràfics.

2.- D'acord amb el principi de proporcionalitat de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als Serveis Públics, de l'article 16 de la mateixa Llei, i de l'article 11 del Reial Decret 1671/2009, de 6 de novembre, pel qual es regula parcialment la Llei 11/2007 abans esmentada, el regidor/a responsable de l'àmbit tributari municipal aprovarà els sistemes d'identificació i autenticació electrònica determinats en la lletra c) de l'apartat anterior, en els termes de l'apart 3 de l'article 11 del Reial Decret 1671/2009.

Els esmentats sistemes permetran la identificació i autenticació dels ciutadans i ciutadanes no només en la realització d'accions a través de la Seu Electrònica, sinó també quan aquelles es produeixin per via telemàtica o, en el seu cas, a través d'altres canals electrònics que puguin trobar-se disponibles.

Article 73.- Registre electrònic.

1.- El registre electrònic municipal és el mecanisme habilitat per a la recepció i remissió electrònica de sol·licituds, escrits i comunicacions corresponents a serveis, procediments i tràmits de la seva competència, i entre ells els tributaris.

2.- El seu funcionament ve determinat en el Reglament regulador del registre electrònic de l'Ajuntament de Sabadell, aprovat pel Ple municipal.

3.- L'accés al registre electrònic es farà a través de la seu electrònica municipal <https://seu.sabadell.cat>.

4.- L'Administració tributària municipal impulsarà la incorporació de tràmits i l'aprovació de formularis normalitzats en el registre electrònic municipal.

Article 74.- Realització de consultes i tràmits

1.- Amb caràcter general, l'Administració tributària municipal procurarà i posarà a l'abast dels ciutadans tots els mitjans possibles de forma que per fer qualsevol gestió tributària o de recaptació l'interessat no s'hagi de desplaçar personalment a les Oficines, sinó que pugui resoldre el seu cas o cercar una primera informació per internet, per correu electrònic o telefònicament.

2.- En virtut del que disposa l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als Serveis Públics i l'article 2.3 del Reglament regulador del registre electrònic municipal, l'Administració tributària municipal, mitjançant reglament, podrà establir l'obligatorietat de comunicar-se amb els seus serveis utilitzant només mitjans electrònics, quan els interessats es corresponguin amb persones jurídiques o col·lectius de persones físiques que per raó de la seva capacitat econòmica o tècnica, dedicació professional o altres motius acreditats tinguin garantit l'accés i la disponibilitat dels mitjans tecnològics necessaris.

3.- En la seu electrònica municipal s'informa detalladament dels serveis als que, per mitjans electrònics, poden accedir els interessats.

Article 75.- Notificacions telemàtiques

1.- L'Administració tributària municipal impulsarà la utilització de la notificació telemàtica.

2.- En virtut de l'anterior, i a l'empara del previst a l'article 74 d'aquesta Ordenança, l'Administració tributària municipal podrà establir que les persones jurídiques han de rebre les notificacions administratives relatives a tributs que gestioni l'Administració tributària municipal amb mitjans electrònics.

3.- Altres persones podran sol·licitar o consentir que les notificacions que els afectin es tramitin per mitjans electrònics.

4.- El sistema de notificació establert per l'Administració tributària municipal acreditarà la data i hora de la notificació en l'adreça electrònica assignada a l'interessat i l'accés d'aquest al contingut del missatge de notificació, així com qualsevol causa tècnica que impossibiliti l'accés.

Quan existint constància de la recepció de la notificació en l'adreça electrònica, transcorrin deu dies naturals sense que accedeixin al seu contingut, s'entendrà que la notificació ha estat refusada.

5.- Es procurarà informar a tots els ciutadans dels avantatges de sol·licitar, o consentir, l'assignació d'adreça electrònica en ordre a rebre amb puntualitat i seguretat les notificacions de forma telemàtica.

La sol·licitud i el consentiment es podran emetre i recaptar per mitjans electrònics.

6.- En la seu electrònica municipal es contindrà l'explicació detallada i actualitzada del procediment de notificació telemàtica, amb particular referència als casos en què la seva recepció és obligatòria

CAPÍTOL VII

LA GESTIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Secció 1a. Normes generals.

Article 76.- Actuacions de gestió tributària.

La gestió tributària municipal consisteix en l'exercici de les funcions administratives dirigides a:

- a) La recepció i tramitació de declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades i altres documents amb transcendència tributària.
- b) La comprovació i realització de les devolucions previstes en la normativa tributària.
- c) El reconeixement i la comprovació de la procedència dels beneficis fiscals d'acord amb la normativa reguladora del corresponent procediment.
- d) La realització d'actuacions de control del compliment de l'obligació de presentar declaracions tributàries i d'altres obligacions formals.
- e) La realització d'actuacions de verificació de dades.
- f) La realització d'actuacions de comprovació de valors.
- g) La realització d'actuacions de comprovació limitada.
- h) La pràctica de liquidacions tributàries derivades de les actuacions de verificació i comprovació realitzades.
- i) L'emissió de certificats tributaris.
- j) L'elaboració i el manteniment dels censos i padrons tributaris.
- k) La informació i l'assistència tributària.

l) La realització de les altres actuacions d'aplicació dels tributs no integrades en les funcions d'inspecció i recaptació.

Article 77.- Formes d'iniciació de la gestió tributària.

La gestió tributària s'inicia:

- a) Per una autoliquidació, per una comunicació de dades o per qualsevol classe de declaració.
- b) Per una sol·licitud de l'obligat tributari.
- c) D'ofici, per l'Administració tributària municipal.

Article 78.- La declaració tributària.

1.- Té la consideració de declaració tributària qualsevol document per mitjà del qual es manifesti o es reconegui davant l'Administració municipal la realització de qualsevol fet rellevant per a l'aplicació dels tributs municipals.

2.- També es considera declaració tributària la presentació dels documents que continguin el fet imposable d'un tribut municipal o que el constitueixin.

3.- L'Administració tributària municipal pot reclamar declaracions, i l'ampliació d'aquestes, així com la correcció dels defectes advertits, quan sigui necessari per a la liquidació i la comprovació del tribut, com també la informació suplementària que hi escaigui.

Article 79.- L'autoliquidació

1.- L'autoliquidació és una declaració en què l'obligat tributari, a més de comunicar a l'Administració les dades necessàries per a la liquidació del tribut i altres de contingut informatiu, realitza per sí mateix les operacions de qualificació i quantificació necessàries per a determinar i ingressar l'import del deute tributari o, si s'escau, determinar la quantitat que s'hagi de retornar o compensar.

2.- Els obligats tributaris, en aquells tributs en què l'ordenança reguladora hagi establert, d'acord amb la Llei, el sistema d'autoliquidació, han de presentar una declaració-liquidació del deute tributari i han d'ingressar-ne l'import a les entitats col·laboradores autoritzades dins del termini assenyalat a l'ordenança específica o, si no hi consta, en l'assenyalat a l'article 125 de la present Ordenança.

3.- L'ordenança fiscal de cada tribut podrà establir, quan la complexitat del tribut així ho requereixi, que per practicar l'autoliquidació l'obligat tributari efectui una sol·licitud prèvia, facilitant la documentació acreditativa del fet imposable i de les bases imposable i liquidable.

4.- L'autoliquidació presentada per l'obligat tributari podrà ser objecte de verificació i comprovació. L'Administració tributària municipal ha de practicar, si s'escau, una liquidació d'acord amb les dades consignades en la declaració, els documents que l'acompanyen i els antecedents que li constin. En cas que el subjecte passiu hagi incorregut en una infracció tributària, s'ha d'instruir l'expedient sancionador corresponent. Les autoliquidacions presentades fora de termini es regeixen segons allò que estableix l'article 13 d'aquesta Ordenança fiscal general.

5.- Quan un obligat tributari consideri que una autoliquidació ha perjudicat d'alguna manera els seus interessos legítims, pot instar la seva rectificació, d'acord amb el

procediment previst en els articles 126 a 128 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

Quan l'obligat tributari sol·liciti la rectificació per considerar que li és aplicable un benefici fiscal, s'ha d'entendre que aquesta sol·licitud equival a la sol·licitud del benefici.

La sol·licitud de rectificació d'una autoliquidació només es pot fer una vegada presentada la corresponent autoliquidació i abans que l'Administració tributària municipal hagi practicat la liquidació definitiva o, en el seu defecte, abans que hagi prescrit el dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant liquidació o el dret a sol·licitar la devolució corresponent.

Quan la rectificació d'una autoliquidació origini una devolució derivada de la normativa del tribut i hagin transcorregut 6 mesos sense que s'hagi ordenat el pagament per causa imputable a l'Administració tributària municipal, aquesta ha d'abonar l'interès de demora de l'article 12 d'aquesta Ordenança sobre l'import de la devolució que procedeixi, sense necessitat que l'obligat ho sol·liciti. A aquests efectes, el termini de 6 mesos es comença a comptar des de la finalització del termini per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest ha finalitzat, a partir de la presentació de la sol·licitud de rectificació.

Quan la rectificació d'una autoliquidació origini la devolució d'un ingrés indegut, l'Administració tributària municipal ha d'abonar l'interès de demora en els terminis previstos a l'article 32.2 de la Llei general tributària.

6.- En les exaccions de cobrament periòdic, llevat que l'ordenança de cada tribut estableixi el contrari, el pagament de l'autoliquidació comporta l'alta en el registre, el padró o la matrícula corresponent, i té els efectes de notificació.

Article 80.- La liquidació tributària: concepte i classes.

1.- La liquidació tributària és l'acte resolutori mitjançant el qual l'Administració tributària municipal realitza les operacions de quantificació necessàries i determina l'import del deute tributari o de la quantitat que, si s'escau, resulti per retornar o per compensar.

2.- Les liquidacions tributàries són provisionals o definitives.

3.- Tenen la consideració de definitives:

- a) Les practicades en el procediment inspector amb la comprovació i investigació prèvies de la totalitat dels elements de l'obligació tributària.
- b) Les altres a les quals la normativa tributària atorgui aquest caràcter.

4.- En els altres casos, les liquidacions tributàries tenen el caràcter de provisionals.

5.- Les exaccions que recaiguin sobre fets imposables que tinguin continuïtat en el temps, és a dir, tributs de cobrament o venciment periòdic, podran ser liquidades per padrons, matrícules i registres. Les que recaiguin sobre fets imposables ocasionals es liquidaran per liquidació expressa o d'ingrés directe, sens perjudici dels supòsits de presentació d'autoliquidacions.

No obstant l'anterior, en relació als tributs de cobrament periòdic es practicarà liquidació d'ingrés directe quan:

- a) Per primera vegada han ocorregut els fets o actes que poden originar l'obligació de contribuir.
- b) L'Administració tributària municipal coneix per primera vegada l'existència del fet imposable, encara que s'hagi acreditat el tribut amb anterioritat i sense perjudici de les sancions que poguessin correspondre.
- c) S'han produït modificacions en els elements essencials del tribut diferents de les aprovades amb caràcter general en la Llei de pressupostos de l'Estat i de la variació de tipus impositius recollida en les Ordenances fiscals.

6.- L'Administració tributària municipal no està obligada a ajustar les liquidacions a les dades consignades pels obligats tributaris en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions, sol·licituds o qualsevol altre document.

Article 81.- Notificació de les liquidacions tributàries.

1.- Les liquidacions tributàries s'han de notificar als obligats tributaris en els termes que preveuen els articles 66 i següents d'aquesta Ordenança i han d'indicar:

- a) La identificació de l'obligat tributari.
- b) Els elements determinants de la quantia del deute tributari.
- c) La motivació, quan la liquidació no s'ajusti a les dades consignades per l'obligat tributari o a l'aplicació o interpretació de la normativa realitzada per aquest, amb expressió dels fets i elements essencials que les originen, així com dels corresponents fonaments de dret.
- d) Els mitjans d'impugnació que puguin ser exercits, amb indicació dels terminis i dels òrgans davant dels quals han de ser interposats.
- e) El lloc, el termini i la forma en què s'ha de satisfer el deute tributari.
- f) El seu caràcter de provisional o definitiva.

2.- En el cas de tributs municipals de cobrament periòdic per rebut, i d'acord amb el que estableixi l'ordenança fiscal de cada tribut, s'ha de notificar individualment la liquidació corresponent a l'alta en el padró, la matrícula o el registre respectius, mentre que les liquidacions successives es poden notificar col·lectivament mitjançant la publicació d'edictes que així ho adverteixin, amb la indicació dels recursos corresponents.

3.- L'increment de la base imposable sobre la resultant de les declaracions s'ha de notificar al subjecte passiu amb expressió concreta dels fets i els elements addicionals que l'hagin motivat, excepte quan la modificació tingui origen en actualitzacions o revisions de caràcter general autoritzades per les lleis.

Secció 2a. Padrons, matrícules i registres tributaris.

Article 82.- Àmbit i contingut.

1.- Poden ser objecte de padró, matrícula o registre, llevat del que l'ordenança fiscal de cada tribut estableixi, els tributs municipals, en els quals, per la seva naturalesa, hi hagi una continuïtat dels pressupòsits determinants de l'exigibilitat del tribut.

2.- Els padrons, les matrícules o els registres en suport documental o magnètic han de contenir, a més de les dades específiques que cadascun requereixi, segons les característiques del tribut, les dades següents:

- a) Noms i cognoms o raó social o denominació completa de l'obligat tributari.
- b) Número d'identificació fiscal de l'obligat tributari.
- c) Domicili fiscal o, si s'escau, domicili a l'estranger.
- d) Finca, establiment industrial o comercial o element objecte del tribut.
- e) Identificació de l'objecte fiscal (número de matrícula, referència cadastral, activitat, etc.).
- f) Base imposable.
- g) Base liquidable.
- h) Tipus de gravamen o tarifa.
- i) Reduccions i beneficis fiscals.
- j) Quota assignada.

Article 83.- Formació de padrons.

1.- La formació dels padrons, matrícules o registres competència de l'Administració tributària municipal ha de prendre com a base:

- a) Les dades fiscals dels arxius municipals.
- b) Les declaracions i autoliquidacions dels obligats tributaris o els seus representants.
- c) Les dades fiscals lliurades per altres administracions o registres públics.
- d) Les dades resultants de les funcions de comprovació i investigació.

2.- Quan els períodes de cobrament de diferents tributs de venciment periòdic siguin coincidents, es podrà exigir el pagament de les quotes respectives mitjançant un únic rebut, en el que constaran degudament separats els conceptes d'ingrés.

Article 84.- Aprovació i notificació.

1.- Cada any, els padrons, les matrícules o els registres són sotmesos a l'aprovació de l'alcaldia o regidor/a en qui delegui i s'han de publicar mitjançant edicte al Butlletí Oficial de la Província, produint els efectes de notificació col·lectiva de les liquidacions i en la seu electrònica de l'Administració tributària municipal.

D'acord amb el previst en l'article 124.3 d'aquesta ordenança l'anunci del calendari fiscal podrà complir la funció de donar a conèixer en conjunt l'exposició al públic de padrons tributaris, la Matrícula de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, i l'anunci de cobrament.

2.- El termini d'exposició pública dels padrons serà d'un mes llevat que la normativa específica estableixi un altre termini.

3.- El termini d'exposició pública de la Matricula de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, serà de l'1 al 15 d'abril de cada any.

4.- Els obligats tributaris podran examinar les dades contingudes en els padrons o matricules en els terminis esmentats respectivament en els apartats 2n i 3r anteriors, comptats a partir del dia d'inici del període de pagament en voluntària dels tributs en el cas dels padrons, i a partir del dia 1 d'abril pel que fa a la Matricula de l'Impost sobre Activitats Econòmiques, i podran presentar-se en el termini d'un mes a comptar de la finalització del període d'exposició pública, si s'escau, els corresponents recursos de reposició conforme s'estableix a l'article 14.2.c) de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

5.- Les dades contingudes en els padrons o matricules es podran examinar, en els terminis establerts a l'apartat 2n i 3r, a les oficines del Servei d'Atenció al Ciutadà.

Article 85.- Altes i baixes.

1.- Les altes per declaració dels interessats o descobertes per l'acció investigadora de l'Administració tributària municipal tenen efectes a partir de la data en què neix l'obligació a contribuir per disposició de cada ordenança fiscal i són incorporades definitivament al padró, la matrícula o el registre de l'any següent, llevat les excepcions que s'estableixin en cada ordenança.

2.- Les baixes o alteracions han de ser formulades pels obligats tributaris i comporten, en caire general, l'eliminació o rectificació del padró, la matrícula o el registre a partir del període següent a aquell en què hagin estat presentades, llevat les excepcions que s'estableixin en cada ordenança, independentment de la comprovació per part de la inspecció.

Secció 3a. Exempcions, reduccions i bonificacions.

Article 86.- Establiment.

No es poden concedir altres exempcions, bonificacions o reduccions que aquelles que la Llei hagi autoritzat de manera concreta.

Article 87.- Interpretació.

1.- Les exempcions, bonificacions i reduccions s'han d'interpretar en sentit estricte. No es poden aplicar a altres persones que les taxativament previstes i només per a les seves obligacions tributàries pròpies i directes. Tampoc es poden estendre a altres supòsits que els específicament assenyalats.

2.- Quan les ordenances respectives declari l'Estat o Generalitat de Catalunya exempt del pagament dels tributs, aquest benefici no pot comprendre les entitats o organismes que, qualsevulla que sigui la seva relació o dependència amb l'Estat o Generalitat de Catalunya, gaudeixin de personalitat jurídica pròpia i independent i no tinguin reconeguda per la llei cap exempció especial.

Article 88.- Terminis de sol·licitud.

1.- Els subjectes passius han de sol·licitar l'aplicació de les exempcions, bonificacions o reduccions en els terminis següents, llevat que l'ordenança reguladora de cada tribut o d'altra normativa aplicable n'estableixi uns altres:

a) Si es tracta de liquidacions que tenen origen en les declaracions dels subjectes passius, en formular la declaració.

b) Si es refereixen a exaccions municipals que, per la continuïtat del fet imposable, siguin objecte de padró, matrícula o registre, abans que finalitzi el termini de pagament en període voluntari.

c) En el cas d'exaccions subjectes al sistema d'autoliquidació, els interessats podran formular la sol·licitud de benefici fiscal al presentar l'autoliquidació corresponent aplicant-hi, amb caràcter provisional, la bonificació o l'exempció que, segons el seu parer, hi escaigui, i independentment de les responsabilitats en què poden incórrer si falsegen les dades justificatives del benefici fiscal o si és evident que la causa invocada no es pot considerar inclosa en les normes que hi són aplicables. Juntament amb el document de declaració-liquidació, cal formular la sol·licitud del benefici fiscal.

d) En els altres casos, en el termini de reclamació a l'Administració tributària municipal de la liquidació practicada.

2.- Els beneficiaris d'exempcions o bonificacions han de comunicar a l'Administració tributària municipal els fets que impliquen l'extinció del benefici fiscal.

3.- Amb caràcter general, la concessió de beneficis fiscals pregats no tindrà caràcter retroactiu, per aquest motiu, en cas de concedir-se, els seus efectes començaran a operar des del moment en què per primera vegada tingui lloc la meritació del tribut amb posterioritat a la data de sol·licitud del benefici fiscal.

No obstant l'anterior, quan la sol·licitud es formuli abans de la finalització del termini de pagament en voluntària, podrà produir efectes en el mateix exercici, sempre que en la data de meritació del tribut concorrin els requisits que habiliten al seu gaudiment.

4.- El reconeixement de beneficis fiscals és provisional quan estigui condicionat al compliment de condicions futures o a l'efectiva concurrència de determinats requisits no comprovats en l'expedient. La seva aplicació està condicionada a la concurrència, en tot moment, de les condicions i requisits previstos a la normativa aplicable.

5.- L'incompliment dels requisits exigits per l'aplicació del benefici fiscal determinarà la pèrdua del dret a la seva aplicació des del moment que estableixi la normativa específica o, en el seu defecte, des de que es produeixi el citat incompliment, sense necessitat de declaració administrativa prèvia. Sens perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador.

Article 89.- Terminis de resolució i efectes.

D'acord amb l'article 136, apartat 4, paràgraf segon del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària, el procediment per a la concessió de beneficis fiscals pregats s'ha de resoldre en el termini de sis mesos, llevat que la normativa específica n'assenyali un altre. Transcorregut aquest termini per resoldre sense que s'hagi notificat la resolució expressa, la sol·licitud s'entendrà

desestimada, tal com s'estableix a l'apartat primer de la disposició addicional primera de l'esmentat Reial decret.

Secció 4a. Procediments de gestió tributària.

Article 90.- Procediments de gestió tributària municipal.

Són procediments de gestió tributària municipal, entre d'altres, els següents:

- a) El procediment de devolució.
- b) El procediment iniciat mitjançant declaració.
- c) El procediment de verificació de dades.
- d) El procediment de comprovació de valors.
- e) El procediment de comprovació limitada.

Article 91.- Procediment de devolució.

1.- El procediment de devolució s'ha d'iniciar mitjançant la presentació d'una autoliquidació de la qual resulti quantitat a retornar, mitjançant la presentació d'una sol·licitud de devolució o mitjançant la presentació d'una comunicació de dades.

2.- Quan de la presentació d'una autoliquidació resulti una quantitat a retornar, el termini per efectuar la devolució comença a comptar-se des de l'acabament del termini previst per a la presentació de l'autoliquidació o bé a partir de la presentació de l'autoliquidació extemporània.

Quan el procediment de devolució s'iniciï mitjançant la presentació d'una sol·licitud davant l'Administració tributària municipal o, tractant-se d'obligats tributaris que no tinguin obligació de presentar autoliquidació, mitjançant la presentació d'una comunicació de dades, el termini per practicar la devolució comença a comptar-se des de la presentació de la sol·licitud o des de la finalització del termini previst per a la presentació de la comunicació de dades.

3.- El procediment de devolució acaba per l'acord en què es reconegui la devolució sol·licitada, per caducitat o per l'inici d'un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció.

4.- El fet d'haver-se acordat la devolució no impedeix la posterior comprovació de l'obligació tributària mitjançant els procediments de comprovació o investigació.

5.- Quan es tracti d'una devolució d'ingressos indeguts, es liquidaran a favor de l'obligat tributari interessos de demora en el termes establerts a l'article 32.2 de la Llei general tributària. No obstant això, quan es tracti d'una devolució derivada de la normativa d'un tribut, es liquidaran interessos de demora a favor de l'obligat tributari d'acord amb allò previst a l'article 31 de la Llei general tributària i a l'article 125 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

Article 92.- Procediment iniciat mitjançant declaració.

1.- Quan l'Ordenança fiscal de cada tribut així ho estableixi, la gestió del mateix s'iniciarà mitjançant la presentació d'una declaració per l'obligat tributari en què

manifesti la realització del fet imposable i comuniqui les dades necessàries perquè l'Administració tributària municipal quantifiqui l'obligació tributària mitjançant la pràctica d'una liquidació provisional.

2.- El procediment s'iniciarà, es tramitarà i s'acabarà d'acord amb el que estableix l'article 128 i següents de la Llei general tributària i d'altra normativa d'aplicació.

3.- En cas que el subjecte passiu hagi incorregut en una infracció tributària, es podrà instruir l'expedient sancionador corresponent.

Article 93.- Procediment de verificació de dades.

1.- El procediment de verificació de dades té per objecte l'aclariment o justificació de les discrepàncies observades en les declaracions o autoliquidacions presentades per l'obligat tributari o de les dades relatives a aquestes declaracions o autoliquidacions.

2.- El procediment de verificació de dades s'iniciarà, tramitarà i acabarà d'acord amb el que estableix l'article 131 i següents de la Llei general tributària i d'altra normativa d'aplicació.

Article 94.- Procediment de comprovació de valors.

1.- El procediment de comprovació de valors té per objecte comprovar el valor de les rendes, productes, béns i altres elements determinants de l'obligació tributària, per algun dels mitjans que preveu l'article 57 de la Llei general tributària.

2.- El procediment de comprovació de valors s'iniciarà, tramitarà i acabarà d'acord amb el que estableix l'article 134 i següents de la Llei general tributària i d'altra normativa d'aplicació.

Article 95.- Procediment de comprovació limitada

1.- En el procediment de comprovació limitada l'Administració tributària municipal podrà comprovar els fets, actes, elements, activitats, explotacions i restants circumstàncies determinants de l'obligació tributària i només podrà realitzar les següents actuacions:

- a) Examen de les dades consignades pels obligats tributaris en llurs declaracions i dels justificants presentats o que es requereixin.
- b) Examen de les dades i antecedents en poder de l'Administració tributària municipal que posin de manifest la realització del fet imposable o del pressupòsit d'una obligació tributària, o l'existència d'elements determinants d'aquesta obligació no declarats o diferents dels declarats per l'obligat tributari.
- c) Examen dels llibres, registres i altres documents exigits per la normativa tributària o qualsevol altre de caràcter oficial, amb excepció de la comptabilitat mercantil, així com de les factures o documents justificatius de les operacions incloses en els esmentats llibres, registres i documents.

No obstant quan en el curs del procediment l'obligat tributari aporti, sense que hagi estat requerit, la documentació comptable que consideri pertinent a l'objecte d'acreditar la comptabilització de determinades operacions, l'ajuntament podrà

examinar dita documentació només als efectes de constatar la coincidència entre el que figuri en la documentació comptable i la informació de que disposi l'administració tributària. Aquest examen de documentació no impedirà ni limitarà la posterior comprovació de les operacions a que es refereixi en un procediment d'inspecció.

d) Requeriments a tercers per tal que aportin la informació que estan obligats a subministrar, excepte informació sobre moviments financers.

2.- Les actuacions de comprovació limitada s'iniciaran, tramitaran i finalitzaran d'ofici, per resolució del/la regidor/a responsable de l'àmbit tributari, conforme estableix l'article 136 i següents de la Llei general tributària i altra normativa d'aplicació.

3.- L'inici de les actuacions de comprovació limitada es notificarà als obligats tributaris mitjançant comunicació que contindrà la figura tributària objecte de comprovació, període, naturalesa i l'abast d'aquestes i informarà dels seus drets i obligacions en el decurs de les actuacions.

Quan les dades en poder de l'Administració tributària municipal siguin suficients per formular la proposta de liquidació, el procediment podrà iniciar-se mitjançant la notificació de la proposta.

4.- Abans de l'adopció de la resolució, l'Administració tributària municipal haurà de notificar a l'obligat tributari la proposta de resolució o de liquidació per que en el termini de deu dies, comptats a partir del següent al de la notificació de la proposta, al·legui el que convingui al seu dret.

5.- Les liquidacions tindran caràcter provisional i resten subjectes a comprovació posterior, fins i tot respecte dels elements revisats, sempre que es fonamenti en el descobriment de nous fets o circumstàncies que resultin d'actuacions distintes a les realitzades en el procediment de comprovació.

6.- Als efectes de les reduccions adients de les sancions que corresponguin, s'entendrà produïda la conformitat de l'interessat a la proposta de regularització quan la liquidació provisional no sigui objecte de recurs administratiu.

Article 95 bis.- Potestats i funcions de comprovació e investigació.

L'Ajuntament podrà comprovar e investigar els fets, actes, elements, activitats, explotacions, negocis, valors i demés circumstàncies determinants de l'obligació tributària per a verificar el correcte compliment de les normes aplicables.

Aquesta comprovació e investigació es podrà realitzar encara que afecti a exercicis o períodes i conceptes tributaris respecte dels que s'hagi produït la prescripció regulada en l'article 40 i ss d'aquesta ordenança o en l'article 66 i ss de la Llei General Tributària, sempre que tal comprovació o investigació resulti necessària en relació amb la d'alguns dels drets als que es refereix l'article 66 de la Llei General Tributària que no hagin prescrit, excepte en els supòsits regulats a l'article 66 bis de la Llei General Tributària, en els que resultarà aplicable el límit de 10 anys de prescripció. En particular, dites comprovacions e investigacions podran referir-se a fets, actes, activitats, explotacions i negocis que, ocorreguts, realitzats, desenvolupats o formalitzats en exercicis o períodes tributaris respecte dels que s'hagués produït la prescripció regulada en l'article 40 d'aquesta ordenança o en l'article 66.a) de la Llei General Tributària, hagin de sortir efectes fiscals en exercicis o períodes en els que dita prescripció no s'hagi produït.

CAPÍTOL VIII

LA INSPECCIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Secció 1a. Disposicions generals.

Article 96.- Normativa aplicable.

Les funcions, facultats, actuacions i procediment de la Inspecció tributària municipal i els documents en els quals es formalitzin es regiran per la Llei reguladora de les hisendes locals; la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària; el Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, que aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària; el Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre, que aprova el Reglament general del règim sancionador tributari –d'ara endavant, Reglament general del règim sancionador tributari-; les normes pròpies de cada tribut; per aquesta ordenança general de gestió, inspecció i recaptació i altres disposicions que siguin d'aplicació.

Article 97.- Funcions de la Inspecció tributària.

L'Administració tributària municipal tindrà, principalment, les següents funcions:

- a) La investigació dels supòsits de fet de les obligacions tributàries municipals per tal de descobrir els fets ignorats per l'Administració.
- b) La comprovació de la veracitat i exactitud de les declaracions presentades pels obligats tributaris.
- c) La realització d'actuacions d'obtenció d'informació relacionades amb l'aplicació dels tributs municipals, d'acord amb el que estableixen els articles 93 i 94 de la Llei general tributària.
- d) La comprovació del valor de drets, rendes, productes, béns, patrimonis, empreses i altres elements, quan sigui necessari per a la determinació de les obligacions tributàries municipals, essent d'aplicació el que disposen els articles 134 i 135 de la Llei general tributària.
- e) La comprovació de l'acompliment dels requisits exigits per a l'obtenció de beneficis fiscals.
- f) La informació als obligats tributaris, amb motiu de les actuacions inspectores, sobre els seus drets i obligacions tributàries i la manera d'acomplir-les
- g) La pràctica de les liquidacions tributàries que resultin de les seves actuacions de comprovació i investigació.
- h) La realització d'actuacions de comprovació limitada, d'acord amb el que estableix la normativa corresponent de la Llei general tributària, i altra normativa d'aplicació.
- i) L'assessorament i informe als altres òrgans de l'Administració Municipal.
- j) Les demés funcions que s'estableixin en altres disposicions o se li encomanin per les autoritats competents.

Article 98.- Personal inspector.

1.- L'exercici de les funcions inspectores es realitzarà pels funcionaris i demés personal al servei de l'Administració tributària municipal que executin els corresponents llocs de treball integrats en els òrgans amb funcions inspectores i, en el

seu cas, per aquells a que es refereix l'article 61.2 Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

2.- Les actuacions preparatòries i les de comprovació o prova de fets o circumstàncies amb transcendència tributària podran encomanar-se al personal al servei de l'Administració tributària municipal que no tingui la condició de funcionari.

3.- Els funcionaris que realitzen funcions d'Inspecció són considerats agents de l'autoritat i han d'acreditar la seva condició, si són requerits per fer-ho, fora de les oficines públiques. Les autoritats públiques han de prestar la protecció i l'auxili necessari als funcionaris per a l'exercici de les funcions d'inspecció.

Article 99.- El pla de control tributari.

1.- L'Administració tributària municipal ha d'elaborar cada any un pla de control tributari que té per objecte ser el marc d'actuació estratègic en l'àmbit del control del frau fiscal, i que té caràcter reservat, encara que potestativament es facin públics els criteris generals que l'informin.

2.- El pla d'inspecció, que s'integra en el Pla de control tributari, comprèn les estratègies i objectius generals de les actuacions inspectores i es concreta en programes sobre sectors econòmics, àrees d'activitat, supòsits de fet i d'altres, d'acord amb els quals els òrgans inspectors han de desenvolupar la seva activitat. Aquest pla té caràcter reservat.

Article 100.- Examen de la documentació i béns dels obligats tributaris.

1.- Les actuacions inspectores es realitzaran mitjançant l'examen de documents, llibres, comptabilitat principal i auxiliar, fitxers, factures, justificants, correspondència i qualsevol altre document amb transcendència tributària, bases de dades informatitzades, programes, registres i arxius informàtics relatius a activitats econòmiques, així com mitjançant la inspecció de béns, elements, explotacions i qualsevol altre antecedent o informació que s'hagi de facilitar a l'Administració o que sigui necessari per a l'exigència de les obligacions tributàries.

2.- Igualment es podrà obtenir còpia, en qualsevol suport de les dades, llibres o documents als que es refereix l'apartat anterior, sens perjudici del dret de l'obligat tributari de no aportar aquells documents ja presentats per ells mateixos i que es trobin en poder de l'Administració tributària municipal, sempre i quan, l'obligat tributari indiqui el dia i procediment en el que els va presentar.

3.- Quan el personal inspector requereixi a l'obligat tributari per que aportï dades, informes o antecedents que no estiguin a disposició d'aquest personal inspector, es concedirà un termini no inferior a deu dies, comptats a partir del següent al de la notificació del requeriment per a complir amb aquest deure de col·laboració.

Article 101.- Entrada i reconeixement de finques.

1.- Quan les actuacions inspectores ho requereixin, el personal que desenvolupi funcions d'inspecció, podrà entrar en les finques, locals de negoci i altres establiments o llocs en els quals es desenvolupin activitats o explotacions sotmeses a gravamen, existeixin béns subjectes a tributació, es produeixin fets imposables o supòsits de fet de les obligacions tributàries o n'existeixi alguna prova.

2.- Quan la persona sota la custòdia de la qual es trobin aquests llocs, s'oposi a l'entrada del personal de la Inspecció, caldrà autorització escrita del regidor/a responsable de l'àmbit tributari municipal.

3.- Als efectes del que disposa l'apartat anterior, es considerarà que l'obligat tributari o la persona sota la custòdia de la qual es troben els llocs esmentats, presta la seva conformitat a l'entrada i reconeixement, quan executi els actes normalment necessaris que depenen d'ells per que les actuacions es puguin dur a terme.

Si es produeix la revocació del consentiment de l'obligat tributari per a la permanència en els llocs en els que s'estiguin desenvolupant les actuacions, el personal de la inspecció municipal, abans de finalitzar-les, podran adoptar les mesures cautelars regulades a l'article 146 de la Llei general tributària.

4.- Quan es tracti del domicili constitucionalment protegit de l'obligat tributari, caldrà el previ consentiment de l'interessat per escrit o autorització judicial.

5.- En l'entrada i reconeixement judicialment autoritzat, el personal de la inspecció municipal podrà adoptar les mesures cautelars que estimin necessàries.

6.- Un cop finalitzades l'entrada i reconeixement judicialment autoritzats, es comunicarà, a l'òrgan jurisdiccional que les va autoritzar, les circumstàncies, incidències i resultats.

Article 102.- Lloc de les actuacions inspectores.

1.- Les actuacions inspectores podran desenvolupar-se indistintament, segons determini la inspecció:

a) A les oficines de l'Administració tributària municipal.

b) Quan els elements sobre els quals s'hagin de realitzar les actuacions no puguin ser examinats a les oficines de l'Administració tributària municipal, les actuacions inspectores podran desenvolupar-se en el lloc on es realitzin totalment o parcialment les activitats gravades o en el lloc on hi hagi alguna prova, document o registre, almenys parcial, del fet imposable o del pressupòsit de fet de l'obligació tributària o, inclús en el domicili fiscal de l'obligat tributari.

2.- Quan es tracti dels registres i documents establerts per normes de caràcter tributari o dels justificants exigits per aquestes a què es refereix la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 136 de la Llei general tributària, es pot requerir la seva presentació a les oficines de l'Administració tributària municipal per al seu examen.

Article 103.- Horari de les actuacions inspectores.

1.- Les actuacions inspectores que es desenvolupin en oficines públiques s'han de realitzar dins el seu horari oficial d'obertura al públic i, en tot cas, dins la jornada de treball vigent.

Podran realitzar-se fora de l'horari oficial d'obertura al públic de les esmentades oficines o de la jornada de treball vigent, quan ho requereixin les circumstàncies de les esmentades actuacions o hi hagi el consentiment de l'obligat tributari.

2.- Si les actuacions es desenvolupen als locals de l'obligat tributari, s'ha de respectar la jornada laboral d'oficina o de l'activitat que s'hi realitzi.

Podran realitzar-se fora de la jornada laboral de l'oficina o de l'activitat en els següents supòsits:

- a) Quan hi hagi el consentiment de l'obligat tributari.
- b) Quan, sense el consentiment de l'obligat tributari, es consideri necessari per que no desapareguin es destrueixin o s'alterin elements de prova o que les circumstàncies del cas requereixin que les actuacions d'inspecció es realitzin amb especial celeritat que exigeixi el seu desenvolupament fora de la jornada laboral i s'obtingui, en ambdós supòsits, la prèvia autorització escrita del/la regidor/a responsable de l'àmbit tributari.

L'obligat tributari podrà exigir que se li lliuri una còpia de l'esmentada autorització.

Article 104.- Compareixença de l'obligat tributari.

1.- L'obligat tributari, requerit a l'efecte per escrit, haurà de presentar-se en el lloc, dia i hora assenyalats per a la pràctica de les actuacions amb la documentació sol·licitada. En el cas que no ho faci sense causa justificada, la inspecció ho farà constar per incoar-li el procediment sancionador i renovarà el primer requeriment. Si l'interessat no té en consideració el segon requeriment, la inspecció ho haurà de fer constar. Iniciarà un nou procediment sancionador, farà un tercer requeriment i advertirà l'interessat que el fet de no tenir-lo en compte es considerarà resistència a l'actuació inspectora.

2.- Quan la inspecció es presenti sense requeriment previ, l'obligat tributari o el seu representant haurà d'atendre-la. Si no ho fa així, la inspecció ho farà constar per iniciar el corresponent procediment sancionador i el requerirà en el mateix moment i lloc per a la continuació de les actuacions inspectores en el termini procedent que s'assenyali. Si aquest requeriment no és atès, es renovarà en els mateixos termes amb independència de les sancions que escaiguin i l'advertirà que si no atén adequadament aquest segon requeriment, la seva actitud podrà ser considerada resistència a l'actuació inspectora.

3.- Quan l'obligat tributari pugui al·legar una causa justificada que li impedeixi comparèixer, haurà de manifestar-ho per escrit. Suspensa la pràctica de les actuacions, s'assenyalarà una nova data per a la compareixença.

Article 105.- Resistència a l'actuació de la inspecció.

1.- Es considerarà obstrucció o resistència a l'actuació inspectora tota conducta que tendeixi a dilatar, destorbar o impedir-ne l'acció.

2.- En particular, constituïran obstrucció o resistència a l'actuació inspectora:

- a) La reiterada incompareixença de l'obligat tributari.
- b) La negativa a exhibir els llibres, registres i documents obligatoris.
- c) La negativa a donar dades, informes, justificants i antecedents, així com no permetre el reconeixement de locals o instal·lacions relacionats amb els fets imposables.
- d) Denegar indegudament l'entrada de la inspecció a les finques i locals.
- e) Les coaccions o la falta de la deguda consideració a la inspecció.

Article 106.- Documentació de les actuacions de la inspecció.

Les actuacions de la inspecció dels tributs municipals es documentaran en comunicacions, diligències, informes, actes i altra documentació en els que s'inclouen actes de liquidació i altres acords resolutoris, en els termes establerts al Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

Secció 2a. Procediment de la inspecció dels tributs.

Article 107.- Objecte del procediment d'inspecció.

El procediment d'inspecció tindrà per objecte comprovar i investigar el compliment de les obligacions tributàries municipals i procedir, si s'escau, a la regularització de la situació tributària de l'obligat, mitjançant la pràctica de les liquidacions que corresponguin.

Article 108.- Inici del procediment d'inspecció.

1.- El procediment d'inspecció podrà iniciar-se d'ofici mitjançant comunicació notificada a l'obligat tributari per que es personi en el lloc, dia i hora que se li assenyali i tingui a disposició dels òrgans d'inspecció o aporti la documentació i altres elements que s'estimin necessaris, tal com estableix l'article 177.1 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària. La comunicació d'inici d'actuacions inspectores també pot indicar que la Inspecció es personarà en el lloc on hi ha elements amb transcendència tributària o en el domicili fiscal de l'obligat tributari.

2.- Quan s'estimi convenient per l'adequada pràctica de les actuacions, el procediment d'inspecció podrà iniciar-se sense comunicació prèvia, personant-se la Inspecció en l'empresa, oficines, dependències, instal·lacions, centres de treball o magatzems de l'obligat tributari o bé on existeixi alguna prova de l'obligació tributària, encara que sigui parcial. En aquest cas, les actuacions es faran amb l'obligat tributari si es trobés present i, si no ho està, amb els encarregats o responsables dels llocs esmentats, segons estableix l'article 177.2 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

3.- Els obligats tributaris hauran d'ésser informats en el moment d'inici de les actuacions del procediment d'inspecció municipal sobre la naturalesa i abast de les esmentades actuacions, així com dels drets i obligacions en el curs d'aquestes actuacions, tal com es regula a la Llei general tributària i al Reial decret 1065/2007, que aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

Article 109.- Extensió i abast de les actuacions d'inspecció.

1.- Les actuacions del procediment d'inspecció poden incloure una o diverses obligacions i períodes impositius o de liquidació, i poden tenir caràcter general o parcial, en els termes dels articles 148 de la Llei general tributària, i 178 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

2.- Tot obligat tributari que estigui sent objecte d'unes actuacions d'inspecció de caràcter parcial podrà sol·licitar a l'Administració tributària municipal que aquestes tinguin caràcter general d'acord amb el que estableixen els articles 149 de la Llei

general tributària i 179 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

Article 110.- Mesures cautelars.

En el procediment d'inspecció es podran adoptar mesures cautelars degudament motivades per impedir la desaparició, destrucció o alteració de les proves determinants de l'existència d'obligacions tributàries, tal com estableix l'article 146 de la Llei general tributària, i 181 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

Article 111.- Duració i termini de les actuacions inspectores.

1. Les actuacions del procediment d'inspecció hauran de finalitzar en el termini de 18 mesos, amb caràcter general.

El termini serà fins a 27 mesos quan concorri alguna de les circumstàncies següents en qualsevol de les obligacions tributàries o períodes objecte de comprovació:

a.- Que la xifra anual de negoci de l'obligat tributari sigui igual o superior al requerit per auditar els seus comptes.

b.- Que l'obligat tributari estigui integrat en un grup sotmès al règim de consolidació fiscal o al règim especial de grup d'entitats que estigui sent objecte de comprovació inspectora.

2. El Termini del procediment inspector es comptarà des de la data de notificació a l'obligat tributari de l'inici i fins que es notifiqui o s'entengui notificat l'acte administratiu resultant del mateix. A efectes d'entendre complerta l'obligació de notificar i de computar el termini de resolució serà suficient acreditar que s'ha portat a terme un intent de notificació que inclogui el text íntegre de la resolució.

En la comunicació d'inici del procediment inspector s'informarà a l'obligat tributari del termini que li resulti aplicable.

El Termini serà el mateix per totes les obligacions tributàries i períodes que constitueixin l'objecte del procediment inspector, encara que les circumstàncies per a la determinació del termini només afectin a algunes de les obligacions o períodes inclosos en el mateix.

A efectes del còmput del Termini del procediment inspector no serà d'aplicació l'apartat 2 de l'article 104 de la Llei General Tributària respecte dels períodes d'interrupció justificada, ni de las dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Administració.

3. El còmput del termini del procediment inspector es suspendrà des del moment en que concorri alguna de les circumstàncies previstes en l'article 150 de la Llei General Tributària.

La suspensió del còmput del termini tindrà efectes des de que concorrin les circumstàncies senyalades en la Llei General Tributària, la qual cosa es comunicarà a l'obligat tributari a efectes informatius, excepte si amb aquesta comunicació es pogués perjudicar la realització d'investigacions judicials. En aquesta comunicació, es

detallaran els períodes, obligacions tributàries o elements d'aquestes que es trobin suspesos, i aquells altres respecte dels que es continua el procediment por no estar afectats per les causes de suspensió.

La suspensió finalitzarà quant tingui entrada en el registre de la corresponent Administració Tributària el document del que es derivi que ha finalitzat la causa de suspensió, s'aconsegueixi efectuar la notificació o es constati la desaparició de les circumstàncies determinants de la força major.

Finalitzada la suspensió, el procediment continuarà pel termini que resti.

5. Quan durant el desenvolupament del procediment inspector l'obligat tributari manifesti que no té o no va aportar la informació o documentació sol·licitada o no l'aporta íntegrament en el termini concedit en el tercer requeriment, la seva aportació posterior determinarà la extensió del termini màxim de duració del procediment inspector per un període de tres mesos, sempre que dita aportació es produeixi una cop transcorregut com a mínim 9 mesos des del seu inici. No obstant, l'extensió serà de 6 mesos quan l'aportació s'efectuï després de la formalització de l'acta i determini que l'òrgan competent per a liquidar acordi la pràctica d'actuacions complementàries.

6. L'incompliment del termini de duració del procediment inspector no determinarà la caducitat del procediment, que continuarà fins la seva finalització, però produirà els següents efectes respecte a les obligacions tributàries pendents de liquidar:

a) No es considerarà interrompuda la prescripció com a conseqüència de les actuacions inspectores desenvolupades.

b) Els ingressos realitzats des de l'inici del procediment i fins a la primera actuació practicada amb posterioritat a l'incompliment del termini de duració del procediment, i que hagin estat imputats per l'obligat tributari al tribut i període objecte de les actuacions inspectores, tindran el caràcter d'espontanis.

c) No s'exigiran interessos de demora des de que es produeixi dit incompliment i fins a la finalització del procediment.

7. Quan una resolució judicial o econòmic - administrativa aprecii defectes formals i ordeni la retroacció de les actuacions inspectores, aquestes hauran de finalitzar en el termini que resti des del moment al que es retrotraquin les actuacions i fins a la conclusió del termini previst en l'apartat 1 o en 6 mesos, si aquest últim fos superior. El termini es computarà des de la recepció de l'expedient per l'òrgan competent per executar la resolució.

S'exigiran interessos de demora per la nova liquidació que posi fi al procediment.

Article 112.- Càmput i interrupcions justificades.

1.- Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions per causa no imputable a l'Administració tributària municipal que es produeixin en el procediment d'inspecció no s'inclouran en el càmput del termini de l'esmentat procediment, amb independència que afectin a tots o alguns dels elements de les obligacions tributàries i períodes objecte del procediment.

2.- Pel que fa a la determinació dels períodes d'interrupció justificada i de les dilacions per causa no imputable a l'Administració tributària municipal en el procediment d'inspecció s'estarà al que s'estableix en els articles 102 a 104 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

Article 113.- Desenvolupament del procediment d'inspecció.

1.- A l'acabament de les actuacions diàries, que s'hagin realitzat en presència de l'obligat tributari, el personal inspector, que estigui desenvolupant les actuacions inspectores, podrà fixar el lloc, dia i hora per a la seva represa, que podrà tenir lloc el dia hàbil següent.

2.- No obstant, els requeriments de compareixença a les oficines de l'Administració tributària municipal, no realitzats en presència de l'obligat tributari, hauran d'habilitar, a aquests efectes, un termini mínim de deu dies hàbils, comptats a partir del dia següent al de la notificació del requeriment.

Article 114.- Actes de la inspecció dels tributs.

1.- Conclòs, en el seu cas, el tràmit d'audiència, es procedirà a documentar el resultat de les actuacions de comprovació i investigació en les actes d'inspecció.

2.- En les actes de la inspecció dels tributs a què es refereix l'article 143.2 de la Llei general tributària, s'hi consignaran els continguts que s'esmenten en els articles 153 de la Llei general tributària, i 176 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

3.- Les actes seran firmades pel personar inspector al servei de l'Administració tributària municipal i per l'obligat tributari.

4.- En els supòsits regulats en els articles 106 i 107 Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària, la firma d'una acta amb acord o de conformitat exigirà l'acceptació de tots els obligats tributaris que hagin comparegut en el procediment.

Article 115.- Tramitació de les actes amb acord.

Les actes amb acord es tramitaran segons el règim establert als articles 155 de la Llei general tributària i 186 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

Article 116.- Tramitació de les actes de conformitat.

1.- Les actes de conformitat es tramitaran segons el règim establert als articles 156 de la Llei general tributària i 187 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

2.- La proposta de regularització i liquidació a la que presti la conformitat el contribuent, sempre que sigui possible, se li lliurarà juntament amb el document d'ingrés de la liquidació.

Per a la pràctica de la liquidació es tindrà en compte el que estableixen els articles 189 a 191 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

3.- Amb posterioritat, el regidor/a responsable de l'àmbit tributari municipal dictarà les resolucions d'aprovació de les propostes de regularització i de les liquidacions tributàries ja practicades i notificades pels òrgans d'inspecció.

En els supòsits que no s'hagin pogut lliurar i notificar els documents d'ingrés de les liquidacions juntament amb les actes de conformitat que contenen les propostes de regularització, un cop dictada la resolució del/la regidor/a responsable es notificarà a l'interessat la liquidació corresponent, derivada de l'esmentada proposta de regularització practicada.

Article 117.- Tramitació de les actes de disconformitat.

1.- Les actes de disconformitat es tramitaran segons el règim establert als articles 157 de la Llei general tributària i 188 Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

2.- Un cop rebudes les al·legacions formulades per l'obligat tributari o conclòs el termini per a la presentació d'aquestes, el regidor/a responsable de l'àmbit tributari municipal dictarà l'acte administratiu que correspongui, que serà notificat a l'interessat. Per a la pràctica de la liquidació es tindrà en compte el que estableixen els articles 189 a 191 Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària.

Article 118.- Liquidació d'interessos de demora.

1.- D'acord amb l'article 26 de la Llei general tributària i de l'article 12 de la present Ordenança, s'exigiran interessos de demora, entre d'altres supòsits, quan acabi el termini establert per a la presentació d'una autoliquidació o declaració sense que s'haguessin presentat o ho hagin estat de forma incorrecte o quan s'hagi obtingut una devolució improcedent per part de l'obligat tributari.

2.- L'Administració tributària inclourà els interessos de demora en les propostes de liquidació consignades en les actes i en les liquidacions tributàries que practiquin, segons estableix, l'article 191 Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària, tenint en compte les especialitats següents:

a) En el cas d'actes amb acord, els interessos de demora es calcularan fins al dia en què s'hagi d'entendre dictada la liquidació per transkurs del termini establert legalment.

b) En el cas d'actes de conformitat, els interessos de demora es liquidaran fins al dia en què s'hagi d'entendre dictada la liquidació per transkurs del termini establert legalment, llevat que abans d'això es notifiqui acord confirmant la proposta de liquidació, supòsit en el qual la data final serà la de l'acord que aprova la liquidació.

c) En el cas d'actes de disconformitat, els interessos de demora es liquidaran provisionalment fins al dia que acabi el termini per a formular al·legacions, i definitivament fins la data en què es practiqui la liquidació corresponent.

CAPÍTOL IX

LA RECAPTACIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Secció 1a. Disposicions generals.

Article 119.- Disposició general.

1.- La gestió recaptatòria de la hisenda municipal és competència exclusiva de l'Ajuntament de Sabadell i consisteix en l'exercici de la funció administrativa conduent al cobrament dels deutes i sancions tributàries i altres recursos municipals de naturalesa pública que hagin de satisfer els obligats al pagament.

2.- La gestió recaptatòria podrà realitzar-se en període voluntari o executiu d'acord amb la normativa vigent.

3.- Les respectives competències en matèria de gestió de la recaptació seran les que estableixin les lleis, els reglaments, les ordenances i els acords presos pels òrgans de govern de l'Ajuntament.

Article 120.- Deure de col·laboració amb l'administració

1.- Tota persona natural o jurídica, pública o privada, està obligada a proporcionar a l'Administració tributària municipal les dades i els antecedents necessaris per al cobrament de les quantitats que com a ingressos de dret públic aquesta hagi de rebre.

2.- En particular les persones o entitats dipositàries de diner en efectiu o en comptes, valors i altres béns de deutors a l'Administració Municipal en període executiu, estan obligats a informar als òrgans de recaptació i a complir els requeriments que, en exercici de les funcions legals, s'efectuïn.

3.- L'incompliment de les obligacions de prestar col·laboració, a què es refereix aquest article, podrà originar la imposició de sancions, segons el que estableix la Llei general tributària i aquesta Ordenança.

Article 121.- Paralització cautelar del procediment recaptatori.

1.- El procediment de recaptació només es suspendrà pels supòsits previstos a la Llei general tributària.

2.- L'Administració tributària municipal podrà paralitzar les actuacions recaptatòries en els casos següents:

- a) Quan es sol·liciti una compensació de deutes.
- b) Quan es sol·licitin ajornaments o fraccionaments.
- c) Durant la tramitació dels procediments concursals.
- d) Quan es sol·liciti una condonació.
- e) Quan es sol·liciti una suspensió.

Article 122.- Competència per al cobrament.

1.- Els òrgans recaptatoris de la hisenda municipal i les entitats col·laboradores autoritzades són els únics que tenen competència per cobrar els deutes municipals.

2.- La recaptació dels recursos d'aquest Ajuntament és exercida per l'òrgan o òrgans que determina el Reglament orgànic municipal i es fa sota la direcció immediata del tesorer, de tal manera que l'interventor exerceixi la fiscalització dels serveis.

3.- Els òrgans de recaptació municipals tenen les facultats reconegudes en l'article 10 del Reglament general de recaptació.

4.- Són entitats col·laboradores en la recaptació municipal les entitats de crèdit que l'Ajuntament autoritzi per a exercir la col·laboració esmentada. Les entitats col·laboradores en cap cas tindran caràcter d'òrgan de recaptació.

5.- Els cobraments practicats per òrgans, entitats o persones no competents no alliberen de l'obligació de pagament, sense exclusió de les responsabilitats de tota mena en què el perceptor no autoritzat pot incórrer. L'Ajuntament no assumeix cap responsabilitat en els casos d'usurpació de la funció recaptatòria.

Article 123.- Forma de pagament.

1.- El pagament dels deutes municipals es podrà fer en efectiu, en xec o a través dels mitjans reglamentaris, d'acord amb el que s'estableix a l'article 128. El pagament en efectiu en cap cas podrà excedir de l'import màxim establert a la normativa tributària i pressupostària

2.- La forma general de pagament serà per mitjans electrònics.

Article 124.- Calendari fiscal

1.- Mitjançant l'aprovació d'un calendari fiscal s'establiran els períodes de pagament/cobrament dels tributs de venciment periòdic.

2.- El calendari fiscal es publicarà en el Butlletí Oficial de la Província i en el tauler d'anuncis de la seu electrònica municipal.

Al llarg de tot l'any, els interessats podran consultar en la seu electrònica municipal el text de l'anunci de calendari fiscal publicat al Butlletí Oficial de la Província.

3.- El calendari fiscal podrà complir la funció de donar a conèixer l'exposició al públic de padrons i els anuncis de cobrament a què es refereix l'article 24 del Reglament general de recaptació, si conté els requisits que determina l'esmentat article.

Article 125.- Terminis de pagament en període voluntari.

1.- El termini de pagament, en període voluntari, dels deutes de tributs de venciment periòdic i notificació col·lectiva, serà el que es determini en el calendari fiscal esmentat en l'article anterior, no podent ser inferior a 2 mesos.

En les ordenances dels tributs o en el calendari fiscal es podrà establir, per als tributs que així es determini, un pagament fraccionat, sense interessos, consistent en la divisió en vàries fraccions del rebut, sempre que estigui domiciliat el seu pagament.

2.- En caràcter general, el termini de pagament en període voluntari dels deutes per liquidacions practicades per l'Administració, de venciment singular, no compreses en l'apartat anterior, serà el que consti en el document-notificació dirigit al subjecte passiu, sense que pugui ser inferior a l'establert en l'article 62.2 de la Llei general tributària:

- Si la notificació de la liquidació s'efectua entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 del mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.
- Si la notificació de la liquidació es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del segon mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

3.- El pagament en període voluntari de les quotes resultants de les autoliquidacions, en el termini d'un mes a comptar des del dia en què es produeix la meritació del tribut, llevat que en les ordenances pròpies de cada tribut s'estableixi un altre termini.

4.- Les taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives de competència local s'han de pagar, en caire general, en el mateix moment de la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal o la prestació del servei o l'activitat, o bé en els terminis establerts per l'ordenança respectiva.

5.- Els deutes per concepte diferents als regulats en els apartats anteriors, es pagaran en els terminis que indiquin les normes d'acord amb les quals s'exigeixen. En el supòsit de no determinació de terminis, s'aplicarà el disposat en aquest article.

Article 125 bis.- Sistema voluntari de pagament personalitzat dels ingressos de dret públic de venciment periòdic.

1.- Objecte.

El sistema de pagament personalitzat dels ingressos de dret públic de venciment periòdic, anomenat Pla de Pagament Personalitzat, té com a finalitat facilitar als subjectes passius, dins de cada exercici tributari, el compliment de les seves obligacions amb la Hisenda Pública Municipal.

El titular del Pla de Pagament, hi podrà incloure els següents fets imposables de venciment periòdic:

- Impost sobre béns immobles
- Impost sobre activitats econòmiques
- Impost sobre vehicles de tracció mecànica
- Taxa per la prestació dels serveis de prevenció i gestió dels residus municipals i assimilats a aquests.
- Taxa pel pas de vehicles a través del domini públic i de reserves d'espai a la via pública.

Sense perjudici de l'anterior, el regidor/a responsable de l'àmbit tributari municipal podrà aprovar per decret la inclusió d'altres possibles tributs.

2.- Àmbit subjectiu.

Mitjançant l'adhesió al Pla de Pagament Personalitzat, es permetrà als subjectes passius dels tributs o tercers autoritzats, acomodar i flexibilitzar els pagaments de les seves obligacions tributàries municipals de venciment periòdic des de l'inici de cada exercici tributari fins la seva finalització.

3.- Modalitats del sistema voluntari de pagament personalitzat.

La periodificació de pagaments a elecció del titular del Pla de Pagament Personalitzat podrà ser:

- a) En onze quotes –modalitat mensual
- b) En sis quotes –modalitat bimensual
- c) En quatre quotes –modalitat trimestral
- d) En dues quotes –modalitat semestral
- e) En una quota única avançada dins el primer trimestre de l'any –modalitat d'Avançament .

En qualsevol dels casos, serà obligada la domiciliació bancària de les quotes.

S'estableix una quota mínima de 10,00.-€ mensuals per a qualsevol de les modalitats de pagament, que correspon a l'import resultant sobre l'import total previst a l'inici de cada exercici.

4.- Deute tributari a incloure al Pla de Pagament Personalitzat.

El global del deute previst a ingressar en el Pla de Pagament, serà calculat en funció del deute de tributs de venciment periòdic de l'exercici anterior, sense perjudici de la ulterior regularització que se'n faci a la última quota de la modalitat escollida, per tal d'ajustar l'estimació inicial a la realitat tributària en el moment del tancament de l'exercici fiscal.

El deute a ingressar al Pla de Pagament Personalitzat inclourà tant els fets imposables previstos en funció dels existents a l'exercici anterior com aquells fets imposables nous que es produeixin en un futur i que es puguin incloure al Pla.

Els ingressos periòdics de les quotes abonades tindran la consideració d'ingressos a compte de les liquidacions a practicar durant l'exercici, imputant-se als deutes inclosos al pla, fins que s'abasti la quantia suficient per a la seva cancel·lació. La imputació es realitzarà en l'ordre següent: per ordre d'antiguitat, per import i per al deute inclòs al pla del qual no fos el subjecte passiu el titular del pla.

5.- Regularització dels pagaments.

La regularització del deute al llarg de l'exercici del Pla de Pagament Personalitzat, amb caràcter general, es durà a terme a la última quota del Pla i puntualment també es podrà atendre a regularitzacions a instància del contribuent. En casos excepcionals en que en que es detecti un increment entre les quantitats inicials previstes i els resultats dels padrons definitius, l'Administració, d'ofici, també podrà fer regularitzacions quan s'escaigui.

La regularització de les quotes al llarg de l'exercici podrà esdevenir la finalització abans del previst del Pla de Pagament Personalitzat de l'exercici en qüestió.

En el supòsit que en la última quota de regularització es detectés un excés d'ingressos, la Tresoreria Municipal procedirà a la seva devolució d'ofici al compte corrent on figuri domiciliat el Pla de Pagament Personalitzat.

6.- Sol·licitud d'alta al Pla de Pagament Personalitzat.

La persona interessada ha de fer la sol·licitud al Pla de Pagament Personalitzat mitjançant el model oficial, pels canals que a tal efecte s'estableixen, que podran ser presencials, a qualsevol de les oficines d'atenció ciutadana, a l'oficina de la recaptació Municipal, o bé telemàticament al web corporatiu de l'Ajuntament de Sabadell.

En cas que el sol·licitant no sigui la mateixa persona que el titular del Pla de Pagament Personalitzat, caldrà que el sol·licitant exhibeixi document de representació signat que l'autoritzi a fer el tràmit de sol·licitud.

Per tal d'adherir-se al Pla de Pagament Personalitzat des de l'inici de l'exercici fiscal, la data límit per presentar la sol·licitud és el dia 1 de novembre de l'any anterior, si bé la modalitat de pagament únic se sol·licitarà dins el primer trimestre de l'exercici en curs. Tanmateix, en qualsevol moment de l'any, l'interessat podrà sol·licitar l'adhesió al Pla de Pagament Personalitzat; en aquest cas, les quotes s'adequaran al temps que resti fins la finalització de l'any.

Per tal de ser admesa a tràmit la sol·licitud s'hauran de complimentar tots els camps obligatoris que s'hi indiquin. En tots els casos serà obligatori que es faciliti un número de compte on es carregaran les quotes, un domicili de notificació, una adreça de correu electrònic i s'autoritzi un número de telèfon per a les comunicacions, amb servei d'enviament d'SMS. També caldrà acceptar expressament totes les condicions i requisits previstos pel Pla de Pagament Personalitzat.

7.- Subsanació.

Si la sol·licitud no reuneix els requisits indicats i/o no s'aporta tota la documentació exigida, es requerirà als sol·licitants per tal que en un termini de 10 dies, des de la seva notificació, subsanin les errades o acompanyin els documents que manquin.

Si el Pla de Pagament Personalitzat sol·licitat no s'hagués pogut iniciar en el termini previst degut a l'existència de defectes a la sol·licitud d'adhesió, a l'objecte de mantenir la planificació o projecte inicial de pagaments, hauran d'obtenir els documents de pagaments corresponents facilitats a la oficina de la Recaptació Municipal o qualsevol de les oficines de Sabadell Atenció Ciutadana per tal de satisfer aquelles quotes que ja hagin exhaurit el seu termini de pagament.

Si els interessats no atenessin al requeriment de subsanació en el termini indicat, se'ls tindrà per desistits de la seva petició i no es formalitzarà el Pla de Pagament Personalitzat.

8.- Concessió de l'adhesió al Pla de Pagament Personalitzat.

Si a la sol·licitud s'aporta la documentació prevista i compleix amb tots els requisits exigits, operarà el silenci administratiu positiu, d'acord amb allò previst a l'article 24.1 de la Llei 39/2015, de 1 d'octubre del procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, i per tant s'entendrà atorgada l'adhesió al Pla sense necessitat de dictar resolució expressa, un cop transcorregut el termini fixat per a la sol·licitud d'alta al Pla o bé amb el pagament de la primera quota.

Un cop és efectiva l'adhesió al Pla de Pagament Personalitzat, aquest continuarà vigent i prorrogable any rere any llevat revocació expressa de l'interessat al Pla de Pagament Personalitzat o de l'incompliment del Pla de Pagament Personalitzat per part del seu titular. Els criteris que determinen la legitimació activa de la revocació del Pla seran els mateixos que els regulats per la sol·licitud de l'apartat 6è d'aquest mateix article.

9.- Supòsits en que no s'acceptarà la sol·licitud d'adhesió al Pla de Pagament.

L'Administració podrà no acceptar sol·licituds d'adhesió a qualsevol de les modalitats del Pla de Pagament Personalitzat en els següents supòsits:

- Quan el sol·licitant per ser titular d'un Pla de Pagament Personalitzat tingui deutes amb la Hisenda Municipal en període executiu llevat que els mateixos estiguin suspesos o que s'hagi formalitzat un fraccionament del pagament.
- Quan se sol·liciti de nou un altre Pla de Pagament Personalitzat quan ja han estat objecte de no acceptació prèvia d'altres reiterats i sol·licitats anteriorment i sempre que no contingui una modificació substancial respecte a la sol·licitud prèviament denegada/inadmesa.
- Quan la persona sol·licitant no ostenti capacitat d'obrar, en caràcter general segons les prescripcions que estableix Codi Civil a tal efecte, i en caràcter particular segons les condicions regulades a l'apartat 6è d'aquest article.

10.- Altres tràmits relacionats.

L'interessat, amb les seves relacions amb l'Administració, podrà efectuar els següents tràmits relacionats amb un Pla de Pagament Personalitzat:

- a) Simulació per a l'adhesió a un Pla de Pagament Personalitzat: presencialment, o de forma telemàtica sempre que els mitjans tècnics ho permetin, qualsevol persona prèviament identificada, podrà fer un simulació d'un Pla de Pagament Personalitzat per a qualsevol de les modalitats permeses.
- b) Consulta de l'estat del seu Pla de Pagament Personalitzat vigent.
- c) Modificació del seu Pla de Pagament Personalitzat vigent.
- d) Baixa a instància de l'interessat del Pla de Pagament Personalitzat

11.- Baixa del Pla de Pagament Personalitzat.

La baixa d'un Pla de Pagament Personalitzat podrà dur-se a terme mitjançant:

- a) Baixa d'ofici: L'Administració podrà cursar la baixa d'ofici d'un Pla de Pagament Personalitzat amb l'incompliment d'una quota impagada. També serà motiu de baixa quan sobrevingui la inexistència de tots els fets tributaris inclosos al pla, o bé quan la quota del pla esdevingués inferior a 10,00.-€.
- b) Baixa a instància de l'interessat: l'interessat podrà, en qualsevol moment, sol·licitar la baixa mitjançant revocació expressa al Pla de Pagament Personalitzat. Els criteris per la legitimació activa de la revocació del Pla seran els mateixos que els regulats per la sol·licitud de l'apartat 6è d'aquest mateix article.

En tots els casos, els ingressos en ferm realitzats fins al moment de la baixa efectiva al Pla –data de la baixa d'ofici o bé la data la sol·licitud de baixa-, s'imputaran als deutes inclosos al Pla de Pagament Personalitzat, i es continuarà la gestió del cobrament pel procediment ordinari existent abans de la formalització del Pla de Pagament Personalitzat en qüestió. En el supòsit que algun deute es trobés pendent de pagament i s'hagués exhaurit el període voluntari del cobrament, s'iniciarà la gestió recaptatòria pel procediment de constrenyiment.

Article 126.- Terminis de pagament en període executiu.

1.- El termini de pagament una vegada iniciat el període executiu i notificada la provisió de constrenyiment és:

a) Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 de l'esmentat mes o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

b) Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del mes següent o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

2.- En el supòsit que s'hagi concedit un ajornament o fraccionament del pagament, cal atènyer-se a allò que disposen els articles 134 i següents d'aquesta Ordenança.

Article 127.- Ingressos fora de termini sense requeriment previ.

1.- Els ingressos corresponents a les autoliquidacions presentades fora de termini sense requeriment previ, així com també les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ, tindran el recàrrec establert en l'article 13 d'aquesta Ordenança.

2.- Quan els obligats tributaris no facin l'ingrés ni presentin sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en el moment de l'autoliquidació extemporània, aquests recàrrecs seran compatibles amb els recàrrecs del període executiu previstos a l'article 145 d'aquesta Ordenança.

Article 128.- Mitjans de pagament.

El pagament s'efectuarà preferentment, tret que es justifiqui la impossibilitat de fer-ho, utilitzant algun dels mitjans electrònics següents:

- a) Amb caràcter general per domiciliació bancària.
- b) Pagament per telèfon amb targeta de crèdit i dèbit amb un límit d'import de 3.000 €.
- c) Mitjançant el TPV virtual a la seu electrònica.
- d) Transferència bancària conforme les instruccions de cada entitat financera.
- e) Pagament en caixers automàtics amb els avisos de pagament amb codi de barres.
- f) Plataformes en línia de les entitats bancàries la pàgina web de l'Ajuntament de Sabadell.
- g) Qualsevol del altres mitjans que s'autoritzi per l'òrgan competent en matèria d'Hisenda Pública.

Al darrer dia de pagament només es pot oferir alternatives al sistema de pagament electrònic en horari d'atenció al públic

2.- El pagament en efectiu d'un deute s'entendrà fet, als efectes alliberadors, en la data en què es faci l'ingrés del seu import a les caixes dels òrgans competents i entitats col·laboradores per cobrar els deutes tributaris.

Quan el pagament es realitzi a través d'alguna de les entitats col·laboradores autoritzades, el lliurament a l'obligat tributari del justificant de l'ingrés l'alliberarà des de la data que es consigni en el justificant i per l'import assenyalat. Des d'aquell moment, i per l'import corresponent, restarà l'entitat col·laboradora obligada davant la Hisenda Municipal.

Article 129.- Xecs

1.- Els xecs per satisfer un deute han de complir, a més dels requisits generals exigits per la legislació mercantil, les característiques següents:

- a) Ser nominatius a favor de l'Ajuntament de Sabadell i creuats.
- b) Estar conformat i certificat per l'entitat emissora, en data i forma.
- c) Tenir consignat el nom i cognoms del signant, i el nom de la persona jurídica, si escau. En cas que el xec sigui estès per mitjà d'un apoderat, el nom complet del titular del compte corrent o llibreta d'estalvi ha de figurar en l'antesignatura.

2.- L'obligat al pagament restarà alliberat per l'import satisfet, quan el xec sigui fet efectiu. En aquest supòsit, sortirà efectes des de la data en què hagi tingut entrada en la caixa corresponent.

Article 130.- Transferència bancària.

1.- Hauran de reunir els requisits següents:

- a) Ser nominatives a favor de l'Ajuntament de Sabadell i a abonar en el compte corrent que l'Ajuntament indiqui com a titular.
- b) Ser ordenada a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials i autoritzades per operar a l'Estat.
- c) Ser datades en el mateix dia de l'ordre.
- d) Tenir especificats el concepte del deute a què corresponen i la clau de cobrament.
- e) Tenir consignats el nom i cognoms complets i el NIF de l'ordenant i el nom de la persona jurídica, si s'escau.

2.- Un cop aplicat l'import de la transferència al deute pagat, l'Administració tributària municipal, a sol·licitud del pagador, trametrà el document acreditatiu d'aquest pagament.

3.- Les comissions bancàries o despeses que origini l'ús d'aquest mitjà de pagament seran sempre a càrrec de l'obligat al pagament.

4.- L'obligat al pagament restarà alliberat en el moment que l'import corresponent hagi tingut entrada en l'entitat que, en el seu cas, presti el servei de caixa.

5.- L'Ajuntament establirà, si s'escau, les condicions per utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

Article 131.- Domiciliació en entitat financera.

1.- L'obligat al pagament pot ordenar la domiciliació de rebuts en el compte del que és titular o en el compte d'un altre titular que, no essent l'obligat, autoritzi el pagament. La domiciliació s'haurà d'ajustar als següents requisits, tal i com s'especifica:

a) Els rebuts de cobrament periòdic es poden domiciliar fins un mes abans de la data d'inici del període voluntari de pagament, llevat que el calendari fiscal estableixi altres terminis. Si es sol·licita fora d'aquests terminis, els efectes de la domiciliació es produiran a partir de l'any següent de la seva presentació.

b) La sol·licitud de domiciliació es pot formalitzar de les maneres següents:

Mitjançant comunicació via telemàtica (Internet)

Mitjançant comunicació a les entitats financeres col·laboradores assenyalades al calendari del contribuent.

Mitjançant comunicació telefònica als serveis municipals d'atenció al ciutadà.

Mitjançant presentació de l'imprès facilitat a l'efecte per l'Ajuntament.

Mitjançant comunicació via correu o fax.

c) La domiciliació serà ordenada a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials, autoritzades per operar a l'Estat.

d) Respecte als rebuts de cobrament periòdic, tenen una validesa indefinida, mentre l'ordenament no n'indiqui l'anul·lació o el trasllat a un altre compte o entitat i ho posi en coneixement de l'Administració tributària municipal pels mitjans indicats a la lletra b)

e) En el calendari fiscal s'inclouran les dates en què es farà el càrrec dels deutors de cobrament periòdic domiciliats.

2.- Els pagaments s'entendran realitzats en la data de càrrec en compte de la domiciliació considerant-se justificant d'ingrés el que expedeixi l'entitat de crèdit on es trobi domiciliat el pagament, llevat que l'obligat al pagament hagi donat ordre de devolució a l'entitat financera del rebut domiciliat. Quan per motius no imputables a l'obligat al pagament no es realitzi el càrrec en compte dels rebuts domiciliats o es realitzi fora de termini, no se li exigiran ni recàrrecs, ni interessos de demora, ni sancions, sense perjudici dels interessos de demora que, en el seu cas, correspongui liquidar i exigir a l'entitat responsable de la demora de l'ingrés.

3.- L'Administració tributària municipal procedirà a la recaptació dels rebuts domiciliats impagats per la via de constrenyiment. L'impagament reiterat dels rebuts domiciliats originarà la baixa de la domiciliació.

4.- L'Ajuntament establirà, si s'escau, les condicions per utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

Article 132.- Pagament amb targeta de crèdit o dèbit.

1.- Es podrà fer efectiu el pagament amb targeta de crèdit per Internet, a les oficines de l'òrgan de recaptació i en els caixers automàtics habilitats.

2.- L'Administració tributària municipal podrà establir un límit màxim per rebut per poder fer ús d'aquest mitjà de pagament.

3.- En el cas de pagament amb targeta efectuat per Internet, sense certificat digital, l'Administració tributària municipal sempre pot requerir al seu titular la conformitat amb el seu pagament.

4.- L'obligat tributari restarà alliberat del deute tributari només en el cas que el pagament per targeta sigui autoritzat per l'intermediari financer.

Article 133.- Justificants de pagament.

1.- Els subjectes que paguin un deute acordant els requisits establerts pel Reglament general de recaptació poden exigir que se'ls lliuri un justificant del pagament.

2.- Quan s'utilitzin efectes timbrats, el pagament es justifica amb els mateixos efectes degudament inutilitzats.

3.- Pel que fa als pagaments en efectiu, els justificants consisteixen en:

- a) Els rebuts.
- b) Les cartes de pagament subscrietes o validades per òrgans competents o per entitats autoritzades per rebre el pagament.
- c) Les certificacions acreditatives de l'ingrés efectuat.
- d) Qualsevol altre document al qual l'òrgan recaptador atorgui expressament el caràcter de justificant de pagament.

4.- El contingut d'aquests justificants de pagament serà el següent:

- a) Nom i cognoms; raó social o denominació; número d'identificació fiscal, si hi consta; localitat i domicili del deutor.
- b) Concepte, import del deute i període a què es refereix.
- c) Data de cobrament.
- d) Òrgan, persona o entitat que l'expedeix.

Secció 2a. Ajornament i fraccionament de pagament.

Article 134.- Normes generals

1.- Podrà ajornar-se o fraccionar-se el pagament dels deutes tributaris i altres deutes per ingressos de dret públic a sol·licitud de les persones obligades al seu pagament, quan la seva situació econòmica i/o financera els impedeixi transitòriament fer el pagament dels seus deutes d'acord a l'establert als articles 65 i 82 de la Llei 58/2003 General Tributària

2.- No s'admeten les sol·licituds d'ajornament i fraccionament en els casos següents:

- a) Quan ho prohibeixin les lleis o normativa municipal.
- b) Quan es tracti de deutes l'exacció de les quals es realitzi mitjançant efectes timbrats, o transacció telemàtica imprescindible per a la continuïtat de la tramitació de l'expedient.
- c) Les multes de trànsit fins que no hagi conclòs la instrucció de l'expedient i hagi estat dictada resolució sancionadora.
- d) Quan s'hagi notificat a l'obligat al pagament l'acord d'alienació dels béns embargats.
- e) Quan s'hagi cobert la totalitat del deute per embargament de béns, llevat que es garanteixi l'import del deute amb l'aval descrit a l'article 137 d'aquesta Ordenança i es formalitzi el fraccionament o ajornament abans de la realització dels béns embargats, o que es donin circumstàncies d'especial precarietat, degudament justificades i apreciades per l'Administració tributària municipal.
- f) Les sol·licituds de reconsideració d'ajornaments o fraccionaments resolts segons els criteris recollits en aquesta Ordenança i que no estiguin degudament fonamentades, tenint com a única finalitat demorar el compliment de les obligacions tributàries.
- g) Les sol·licituds d'ajornaments o fraccionaments de deutes que seran objecte de compensació.

h) Quan el deute hagi de ser declarat mitjançant autoliquidació i aquesta no hagi estat presentada amb anterioritat o conjuntament amb la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

i) Les sol·licituds presentades pels obligats al pagament que hagin incomplert reiteradament ajornaments o fraccionaments concedits o no hagin formalitzat les garanties corresponents.

j) No podran ser objecte d'ajornament ni fraccionament els deutes tributaris que, en cas de concurs de l'obligat tributari, d'acord amb la legislació concursal, tinguin la consideració de crèdits contra la massa.

k) Amb caràcter general no s'admetran les sol·licituds de fraccionament en el casos de béns mobles custodiats en dipòsits oficials per motiu de diligències d'embargament. En aquests casos si els béns han estat avaluats de forma positiva per a la seva subhasta (possibilitats de cobrir el deute, antiguitat i estat general del bé) caldrà efectuar un pagament inicial de fins al 75 % o, si és el cas, tot el deute anterior als quatre darrers anys. En ambdós casos es liquidarà també les despeses registrals que s'hagin pogut ocasionar, les taxa d'arrossegament i els dies de dipòsit.

Quan l'antiguitat dels béns segons la seva naturalesa determini la seva manca d'idoneïtat per la seva subhasta i un cop acreditada la situació econòmico-social del deutor, el pagament inicial estarà en relació directa a la valoració realitzada pel departament d'Alienacions per una hipotètica subhasta

3.- En caire general, no s'acceptaran fraccionaments ni ajornaments per un termini superior a 4 anys.

4.- Per resolució del/la regidor/a responsable de l'àmbit tributari es fixaran els terminis de concessió dels ajornaments i fraccionaments en funció del seu import, els pagaments previs necessaris, l'import mínim de deute que es pot ajornar o fraccionar, així com la concreció d'altres aspectes d'aquesta secció.

5.- La inadmissió implicarà que la sol·licitud es tingui per no presentada a tots els efectes.

6.- Els deutes ajornats o fraccionats hauran de garantir-se en els termes previstos en els articles 137 i següents d'aquesta Ordenança.

7.- Les quantitats el pagament de les quals s'ajorni o fracciono han de meritjar l'interès de demora. Això no obstant, quan es garanteixi el deute en la seva totalitat mitjançant aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal que correspongui fins a la data del seu ingrés.

Quan les ordenances municipals ho prevegin, no s'exigirà interessos de demora en els fraccionaments o ajornaments sol·licitats en període de pagament voluntari relatiu a deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva, el pagament dels quals es produeixi dins l'exercici de la meritació.

8.- El pagament dels deutes ajornats o fraccionats es realitzarà mitjançant la modalitat de domiciliació bancària.

Article 135.- Sol·licitud.

1.- Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament dels deutes tributaris i altres de dret públic es presentaran als registres d'entrada de l'Ajuntament durant els dies establerts per a l'ingrés en període voluntari i pels deutes en període executiu en qualsevol

moment abans de la notificació de l'acord d'alienació de béns, i hauran de contenir els requisits que es preveuen a l'apartat segon d'aquest article.

2.- Les sol·licituds han de contenir:

- a) Noms i cognoms, raó social o denominació, número d'identificació fiscal i domicili fiscal del sol·licitant i, si és el cas, de la persona que el representi. Tanmateix, s'identificarà el mitjà preferent i el domicili designat a efectes de notificacions.
- b) Identificació del deute o deutes pel qual es sol·licita l'ajornament o fraccionament, indicant concepte, import i data de finalització del termini d'ingrés, si es troba en període voluntari de pagament. Quan es tracti de deutes que s'hagin de satisfer mitjançant autoliquidació, s'hi ha d'adjuntar el model oficial de l'autoliquidació degudament formalitzat.
- c) Ordre de domiciliació bancària, indicant el número de codi IBAN i les dades identificatives de l'entitat de crèdit que ha d'efectuar el càrrec en compte.
- d) Causes que motiven la sol·licitud.
- e) Terminis i condicions de l'ajornament o fraccionament que se sol·licita.
- f) Garantia que s'ofereix, d'acord amb allò disposat a l'article 82 de la Llei General Tributària.
- g) Lloc, data i signatura del sol·licitant.

3.- A la sol·licitud s'acompanyarà la documentació establerta en l'article 46.3 del Reglament general de recaptació:

- a) Document justificatiu del deute sobre el que es sol·licita l'ajornament o fraccionament.
- b) Documentació que acrediti la representació.
- c) Justificació de l'existència d'una dificultat de tresoreria que li impedeixi de forma transitòria efectuar el pagament en el termini estipulat.

En els casos que el contribuïent al·legui una situació de risc o exclusió social a la documentació anterior haurà d'afegir documentació acreditativa de la seva situació socio-econòmica, com poden ser entre d'altres: informe dels serveis socials, inscripció al Servei d'Ocupació, i extractes dels moviments dels comptes bancaris corresponent al mes anterior a la sol·licitud, sempre i quan aquesta informació no es pugui obtenir d'ofici per part de l'Ajuntament de Sabadell.

- d) Compromís d'aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució, en el supòsit que procedeixi d'acord amb l'article 137 d'aquesta Ordenança.
- e) Restant documentació exigida en el supòsit que es sol·liciti l'admissió de garantia diferent a l'aval d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o assegurança de caució o es sol·liciti dispensa de garantia, d'acord amb els articles 137 i 140 d'aquesta Ordenança.

4.- Els fraccionaments en període executiu comportaran sempre la meritació del recàrrec de constrenyiment ordinari (del 20%).

Article 136.- Procediment i competència.

1.- L'Administració tributària municipal ha de comprovar les sol·licituds presentades i ha de requerir, si s'escau, la documentació complementària adient.

2.- El termini màxim per notificar les resolucions de les sol·licituds d'ajornament o fraccionament és de 6 mesos. Transcorregut dit termini sense que s'hagi notificat la resolució, es podrà entendre desestimada la sol·licitud, a efectes d'interposar recurs de reposició.

3.- Les resolucions que concedeixin ajornaments o fraccionaments de pagament inclouran tots els deutes de l'obligat tributari, que es trobin en període executiu de pagament, malgrat no estiguin detallades en la sol·licitud, amb la descripció dels imports ajornats o fraccionats, número de fraccions, càlcul dels interessos de cada fracció, data de càrrec en compte, i amb les advertències corresponents, en cas d'incompliment.

4.- En l'esmentada resolució es requerirà, si s'escau, l'aportació de garantia en el termini de dos mesos següents a la notificació de la resolució.

Transcorregut aquest termini sense formalitzar la garantia, quedarà sense efecte l'acord de concessió. En aquest supòsit, s'exigirà immediatament per la via de constrenyiment el deute amb els seus interessos i recàrrec de constrenyiment, sempre que hagi finalitzat el període voluntari d'ingrés. Si l'ajornament o fraccionament s'hagués sol·licitat en període executiu, es continuarà el procediment de constrenyiment.

5.- Quan la sol·licitud de fraccionament es presenti en període voluntari, si al final d'aquest termini està pendent la resolució, no s'ha de dictar la provisió de constrenyiment.

Quan es presenti en període executiu, s'han de suspendre cautelarment les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

6.- L'atorgament d'un fraccionament no pot comportar la devolució d'ingressos ja recaptats, els quals tindran sempre la consideració de pagament a compte.

7.- La competència per resoldre les sol·licituds d'ajornament o fraccionament de pagament de deutes, en període pagament voluntari o en període executiu, correspon al/la regidor/a responsable de l'àmbit tributari, que podrà delegar la signatura en el/la responsable tècnic/a de l'Administració tributària i/o responsable d'atenció al contribuent de l'Administració tributària municipal.

8.- Contra l'acord resolutori de l'ajornament o fraccionament de pagament, podrà interposar-se recurs de reposició en el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la recepció de la notificació.

9.- Es podrà establir un procediment de tramitació simplificada, amb declaració responsable de complir els requisits establerts en aquesta secció, d'acord amb l'article 35 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya, per als fraccionament i ajornaments de pagament per import inferior a 3.000,00 euros i aquells altres supòsits determinats per resolució del/la regidor/a responsable de l'àmbit tributari.

10.- La concessió de l'ajornament o fraccionament del deute en voluntària requerirà, en tot cas, que l'obligat al pagament sol·liciti l'ajornament o fraccionament per la totalitat dels deutes que es trobin pendents de pagament en executiva.

Article 137.- Garanties.

1.- Com a regla general, no s'exigirà aval bancari quan l'import del principal de l'expedient sigui inferior a 9.000 €. Quan l'import superi aquesta quantitat el sol·licitant haurà d'oferir garantia de pagament en forma d'aval solidari d'entitats de crèdit, o societats de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució. Si la garantia es constitueix en la seva totalitat d'aquesta manera, l'interès meritat en el període ajornat o fraccionat serà el legal del diner.

2.- Quan es justifiqui la impossibilitat d'obtenir dit aval o certificat, o que la seva aportació compromet greument la viabilitat de l'activitat econòmica, es podrà admetre alguna de les següents garanties:

- a) Hipoteca immobiliària o mobiliària.
- b) Penyora, amb o sense desplaçament, només per a fraccionaments de deutes en període executiu.
- c) Aval personal i solidari de dos contribuents del municipi reconeguda solvència, quan el deute no superi els 9.000 euros però sigui requerida la prestació de garantia, d'acord amb el que disposa l'article 140.2. Els avalistes acreditaran la capacitat econòmica mitjançant còpia de la declaració de la renda de l'últim exercici, certificat de saldos mitjans en comptes financeres, certificat del Registre de la Propietat o qualsevol altra mitjà que acrediti aquest aspecte.
- d) Qualsevol altra que s'estimi suficient.

3.- Quan es sol·liciti l'admissió de garantia que no consisteixi en aval d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució s'aportaran conjuntament a la sol·licitud d'ajornament o fraccionament, la documentació establerta a l'article 46.4 del Reglament general de recaptació:

- a) Declaració responsable i informe justificatiu de la impossibilitat d'obtenir l'aval o certificat d'assegurança de caució, en el que constin les gestions efectuades al respecte.
- b) Valoració dels béns oferts en garantia, efectuada per empreses o professionals.
- c) Balanç i compte de resultats de l'últim exercici i informe d'auditoria, si existeix.

4.- La garantia ha de cobrir l'import del deute en període voluntari i dels interessos de demora que es prevegi es meritaren, incrementats tots dos conceptes en un 25%.

5.- En els fraccionaments es poden constituir garanties parcials i independents per a cadascun dels terminis.

6.- L'obligat tributari podrà sol·licitar a l'Administració tributària municipal, que adopti mesures cautelars en substitució de les garanties previstes en els paràgrafs anteriors, d'acord amb el que preveu l'article 49 del Reglament general de recaptació.

7.- La suficiència econòmica i jurídica de les garanties s'ha d'apreciar de conformitat amb allò que estableix l'article 48 apartat 4 del Reglament general de recaptació.

Article 138.- Garanties instrumentades mitjançant aval.

Les garanties instrumentades mitjançant aval han de reunir els següents requisits:

- a) L'aval ha de ser solidari respecte a l'obligat principal, amb renúncia expressa al benefici d'excussió i a pagar a primer requeriment de l'Ajuntament de Sabadell.
- b) L'aval ha de ser de durada indefinida i restarà vigent fins la cancel·lació del deute.
- c) El nom, cognoms i NIF de la persona avalada han de coincidir amb els del titular del deute ajornat o fraccionat. El beneficiari de l'aval ha de ser l'Ajuntament de Sabadell.
- d) Els avals bancaris han d'estar inscrits al registre oficial d'avals de l'entitat avaladora.
- e) Els avals hauran de ser autoritzats per apoderats de l'entitat avalista que tinguin poder suficient per obligar-la plenament. Aquests poders hauran de ser validats o intervinguts per fedatari públic.

Article 139.- Garanties no dineràries

1.- En els supòsits de garantia real no dinerària, cal indicar, en paràgrafs separats i diferenciats, la naturalesa, les característiques, la valoració, la descripció jurídica i, segons sigui procedent, la descripció física, tècnica, econòmica i comptable dels béns aportats en garantia, amb el detall suficient perquè pugui ser examinada i, si s'escau, constituïda, sense altres aclariments, modificacions o ampliacions. S'han d'adjuntar els documents que fonamentin les indicacions de l'interessat i, en especial, una valoració dels béns oferts en garantia, feta per professionals o empreses, especialitzats i independents.

2.- En els casos en què la garantia sigui una penyora sense desplaçament, el seu titular en serà nomenat dipositari amb els efectes previstos a la normativa vigent.

Article 140.- Dispensa de garanties.

1.- No s'exigeix cap garantia quan el sol·licitant sigui una Administració Pública.

2.- En caràcter general, no s'exigeix garantia quan l'import dels deutes l'ajornament o fraccionament dels quals es sol·licita és inferior a 9.000 euros. No obstant l'anterior, l'Administració tributària municipal podrà requerir garantia per deutes inferiors a 9.000 euros, en funció de la naturalesa del deute, de l'antiguitat del mateix i de les actuacions practicades.

3.- Podrà dispensar-se total o parcialment a l'obligat tributari de la constitució de garanties en els següents supòsits:

3.1.- Quan l'obligat tributari demostrï de manera fefaent una escassa capacitat econòmica o solvència patrimonial i que no pot aportar cap garantia. En aquest cas, s'ha d'aportar la documentació següent:

- a. Declaració responsable manifestant no tenir béns.
- b. Declaració responsable de no poder aportar cap garantia.
- c. Justificació documental de la impossibilitat d'obtenir aval d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució.
- d. Balanç i compte de resultats dels últims tres anys i informe d'auditoria, en cas que en tinguin en el supòsit d'empresaris i professionals.
- e. Pla de viabilitat o qualsevol altra informació que justifiqui la possibilitat de complir amb l'ajornament o fraccionament sol·licitat.
- f. Si el deutor és una persona física, ha d'aportar també, si s'escau:
 - (i) Full de salari, pensió, prestació social, o certificació negativa de recepció d'aquests ajuts.
 - (ii) Justificant d'estar a l'atur.
 - (iii) Informes dels serveis socials del lloc on tingui la residència si l'obligat tributaria resideix a Sabadell i l'interessat així ho sol·licita, l'Ajuntament els demanarà d'ofici, l'Ajuntament ho tramitarà d'ofici.

3.2.- Quan en el procediment executiu s'hagi realitzat anotació preventiva d'embargament en registre públic de béns de valor suficient, es considerarà garantitzat el deute i no serà necessari aportar nova garantia.

Article 141.- Interessos de demora.

1.- Les quantitats, el pagament de les quals s'ajorni o fraccioni, exclòs, si escau, el recàrrec de constrenyiment, acreditaran interessos de demora pel temps que duri l'ajornament o fraccionament i al tipus d'interès de demora fixat per la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

2.- En l'aplicació del punt 1, es tindran en compte aquestes regles:

a) El temps d'ajornament es computa des del venciment del període voluntari i fins a la fi del termini concedit.

b) En cas de fraccionament, es computaran els interessos acreditats per cada fracció des del venciment del període voluntari fins al venciment del termini concedit, que s'haurà de satisfer juntament amb la fracció.

3.- En els casos d'ajornament, fraccionament o suspensió de deutes garantits en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal.

4.- S'estableix la possibilitat de gaudir d'exempció en el pagament dels interessos de demora regulats en el present article, de forma excepcional i justificada, quan concorrin les següents circumstàncies:

- Deutes que en el moment de la sol·licitud es trobin en període voluntari de pagament i que siguin de venciment periòdic i notificació col·lectiva.

- Que el seu pagament total es produeixi en el mateix exercici que el de la seva meritació.
- Que estiguin domiciliats i es domiciliïn els exercicis futurs.

Per tal de poder gaudir d'aquesta exempció, caldrà que:

- Les persones físiques justifiquin la seva situació d'escassa capacitat econòmica i aportin, juntament amb la sol·licitud, informe dels serveis socials de l'Ajuntament, posant de manifest la seva situació.
- Les persones jurídiques caldrà que justifiquin que en el exercici anterior han tingut rendiments negatius i hauran d'adjuntar memòria explicativa de les pèrdues i que les mateixes afecten a la viabilitat de l'empresa.

Article 142.- Procediment en cas de manca de pagament.

En el supòsit de manca de pagament en els ajornaments i fraccionaments, s'actuarà tal com disposa l'article 54 del Reglament general de Recaptació.

Secció 3a. Recaptació en període voluntari i en període executiu de pagament.

Article 143.- Iniciació i finalització de la recaptació en període voluntari.

1.- La recaptació en període voluntari s'iniciarà a partir de:

- a) La data de notificació de la liquidació a l'obligat al pagament.
- b) L'obertura del respectiu termini recaptatori quan es tracti de deutes que siguin objecte de notificació col·lectiva i periòdica.
- c) La data d'inici del termini assenyalat per a la seva presentació, quan siguin autoliquidacions.

2.- La recaptació en període voluntari finalitzarà el dia del venciment dels corresponents terminis de pagament.

En el supòsit de deutes a ingressar mitjançant autoliquidació presentada fora de termini, sense realitzar l'ingrés o sense presentar sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació, finalitzarà el mateix dia de la presentació de l'autoliquidació.

3.- Els obligats al pagament podran satisfer total o parcialment els deutes en període voluntari. Per la quantitat no pagada s'iniciarà el període executiu en els termes dels articles següents.

Article 144.- Iniciació del període executiu

1. El període executiu comença:

- a) Per als tributs de venciment periòdic i per als deutes liquidats i notificats per l'Administració tributària municipal, el dia següent al del venciment del termini de pagament en període voluntari, regulat a l'article 125 d'aquesta Ordenança, sense que hagin estat ingressats.

b) En el cas de deutes a ingressar mitjançant autoliquidació presentada sense practicar el corresponent ingrés, al dia següent de la finalització del termini que estableix l'article 125 esmentat o, si aquest hagués finalitzat, al dia següent a la presentació de l'autoliquidació.

2.- La presentació d'una sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en període voluntari impedirà l'inici del període executiu durant la tramitació dels esmentats expedients.

La interposició d'un recurs o reclamació en temps i forma contra una sanció impedirà l'inici del període executiu fins que la sanció sigui ferma en via administrativa i hagi finalitzat el termini per a l'ingrés voluntari de pagament.

3.- Una vegada començat el període executiu, l'Administració tributària municipal durà a terme la recaptació dels deutes liquidats o autoliquidats pel procediment de constrenyiment sobre el patrimoni de l'obligat al pagament.

4.- L'inici del període executiu determina l'exigència dels interessos de demora, dels recàrrecs del període executiu i, en el seu cas, de les costes del procediment de constrenyiment.

Article 145.- Recàrrecs del període executiu

1.- Els recàrrecs del període executiu, d'acord amb l'article 28 de la Llei general tributària, són de tres tipus:

a) El recàrrec executiu del 5 per cent, que s'aplicarà quan la totalitat del deute tributari no ingressat en període voluntari sigui satisfet abans de la notificació de la provisió de constrenyiment.

b) El recàrrec de constrenyiment reduït del 10 per cent, que s'aplicarà quan la totalitat del deute no ingressat en període voluntari i el propi recàrrec es satisfacin abans de la finalització del termini atorgat per al pagament del deute contret previst a l'article 126 d'aquesta Ordenança.

c) El recàrrec de constrenyiment ordinari del 20 per cent, que s'aplicarà quan no concordin les circumstàncies previstes a les lletres a) i b).

2.- El recàrrec de constrenyiment ordinari és compatible amb els interessos de demora meritats des de l'inici del període executiu. Quan resulti exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constrenyiment reduït no s'exigiran els interessos de demora.

Article 146.- Iniciació del procediment de constrenyiment

1. El procediment de constrenyiment s'inicia mitjançant la notificació de la provisió de constrenyiment a l'obligat tributari, en la que s'identificarà el deute pendent, es liquidaran els recàrrecs a que es refereix l'article 145 anterior i se'l requerirà per tal que efectuï el pagament.

2.- La provisió de constrenyiment és l'acte de l'Administració tributària municipal que ordena l'execució contra el patrimoni de l'obligat al pagament i té la mateixa força executiva que la sentència judicial per procedir contra els béns i drets dels obligats tributaris.

3.- La provisió de constrenyiment tindrà el contingut de l'article 70 del Reglament general de recaptació.

4.- Si l'obligat tributari no realitza el pagament dins el termini de l'article 126 d'aquesta Ordenança, es procedirà a l'embargament dels seus béns. Així serà advertit en la provisió de constrenyiment.

5.- La notificació de la provisió de constrenyiment tindrà con a mínim el contingut de l'article 71 del Reglament general de recaptació.

La manca de notificació de la provisió de constrenyiment és motiu d'impugnació dels actes que es produeixin en el decurs del procediment executiu.

Article 147.- Oposició a la provisió de constrenyiment

Contra la provisió de constrenyiment només són admissibles els motius d'oposició següents:

- a) Extinció total del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.
- b) Sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en període voluntari i altres causes de suspensió del procediment de recaptació.
- c) Falta de notificació de la liquidació.
- d) Anul·lació de la liquidació.
- e) Error o omisió en el contingut de la provisió de constrenyiment que impedeixi la identificació del deutor o del deute objecte de constrenyiment.

Article 148.- Conservació d'actuacions.

1.- Quan es declari la nul·litat de determinades actuacions del procediment de constrenyiment s'ha de disposar la conservació de les actuacions no afectades per la causa de nul·litat.

2.- L'anul·lació dels recàrrecs o altres components del deute tributari diferents de la quota o de les sancions, no afecta la validesa de les actuacions realitzades en el decurs del procediment de constrenyiment respecte els components del deute tributari o sancions anul·lats.

Article 149.- Acumulació de deutes

L'Administració tributària municipal pot acumular, a fi de seguir una mateix procediment d'embargament, els deutes d'un mateix deutor incursos en via de constrenyiment. Quan les necessitats del procediment ho exigeixin, es procedirà a la segregació dels deutes acumulats.

Article 150.- Costes del procediment

El deutor haurà de satisfer les costes que s'originin en el procediment de constrenyiment, enumerades en l'article 113 del Reglament general de recaptació. Les despeses de notificació tenen la consideració de costes del procediment, perquè són despeses que la mateixa execució exigeix i requereix.

Article 151.- Suspensió

1.- El procediment de constrenyiment s'inicia i s'impulsa d'ofici en tots els seus tràmits i només se suspendrà com a conseqüència de la presentació d'un recurs i la prestació d'alguna de les garanties previstes a l'article 196 d'aquesta Ordenança.

2.- No caldrà presentar cap garantia quan l'interessat demostrï que s'ha produït en perjudici seu, error material, aritmètic o de fet en la determinació del deute o que aquest ha estat ingressat, condonat, compensat o suspès o que ha prescrit el dret de l'Ajuntament a exigir el pagament.

Article 152.- Execució de garanties

Si el deute es troba garantit mitjançant un aval, una penyora, una hipoteca o qualsevol altra garantia personal o real, es procedirà, en primer lloc, a executar la corresponent garantia a través del procediment de constrenyiment, establert a l'article 74 del Reglament general de recaptació, llevat que sigui d'aplicació l'estipulat en el segon paràgraf de l'article 168 de la Llei general tributària.

Article 153.- Diligència d'embargament.

1.- Transcorregut el termini que assenyala l'article 62.5 de la Llei general tributària i 126 d'aquesta Ordenança, sense que s'hagi efectuat l'ingrés requerit, en compliment del manament contingut en la provisió de constrenyiment, s'han d'embargar els béns i drets que escaigui, sempre que no s'hagi pagat el deute per l'execució de garanties o sigui previsible de manera motivada que no resultarà de l'execució líquid suficient per cobrir el deute. Cada actuació d'embargament es documentarà en diligència d'embargament.

2.- A requeriment dels serveis de Recaptació, l'obligat tributari haurà de facilitar una relació dels béns i drets integrants del seu patrimoni en quantia suficient per cobrir l'import del deute tributari.

Article 154.- Quantia i prelación de béns a embargar.

1.- Si l'Ajuntament i l'obligat al pagament no haguessin acordat una altra ordre diferent, s'han d'embargar els béns de l'obligat tenint en compte la facilitat més gran de la seva alienació i l'onerositat menor d'aquesta operació per a l'obligat.

2.- Si els criteris anteriors són d'aplicació impossible o molt difícil, en l'embargament se seguirà l'ordre següent:

- a) Diners en efectiu o en comptes oberts en entitats de crèdit.
- b) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a l'acte o a curt termini.
- c) Sous, salaris i pensions.
- d) Béns immobles.
- e) Interessos, rendes i fruites de tota espècie.
- f) Establiments mercantils o industrials.
- g) Metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria i antiguitats.
- h) Béns mobles i semovents.
- i) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a llarg termini.

3.- Seguint l'ordre anterior, s'han d'embargar successivament els béns i drets coneguts en aquell moment per l'Administració tributària municipal, fins que s'entengui que el deute ha quedat cobert.

A sol·licitud del deutor, es pot alterar l'ordre d'embargament si els béns que ell fixi garanteixen amb la mateixa eficàcia i rapidesa el cobrament del deute que aquells béns que preferentment haurien de ser embargats, tot això sempre que no es produeixi cap perjudici contra tercers.

4.- No s'han d'embargar els béns o drets declarats inembargables amb caràcter general per les lleis, ni aquells la realització dels quals s'estimi que resultarien insuficients per a la cobertura dels cost que la realització generaria.

5.- Els procediments d'embargament s'efectuaran d'acord amb allò que preveu el Reglament general de recaptació.

Article 155.- Diligència d'embargament i anotació preventiva.

1. Cada actuació d'embargament s'ha de documentar en diligència, que s'ha de notificar a la persona amb qui s'entengui l'esmentada actuació.

2.- Efectuat l'embargament dels béns o drets, la diligència s'ha de notificar a l'obligat tributari i, si s'escau, al tercer titular, posseïdor o depositari dels béns si no s'haguessin dut a terme les actuacions amb ells, com també al cònjuge de l'obligat tributari quan els béns embargats siguin de guanys, i als seus copropietaris o cotitulars. Si el bé embargat és la vivenda habitual de l'obligat tributari la diligència d'embargament es notificarà la parella de fet o el convivent de l'obligat tributari.

3. Si els béns embargats fossin inscriptibles en un registre públic, l'Administració tributària municipal té dret que es practiqui l'anotació preventiva d'embargament en el registre corresponent, en els termes de l'article 170.2 de la Llei general tributària.

4. Contra la diligència d'embargament només són admissibles els motius d'oposició següents:

a) Extinció del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.

b) Manca de notificació de la provisió de constrenyiment.

c) Incompliment de les normes reguladores de l'embargament contingudes a la Llei general tributària.

d) Suspensió del procediment de recaptació.

Article 156.- Alienació dels béns embargats.

1.- L'alienació dels béns embargats es realitzarà mitjançant subhasta, concurs o adjudicació directa, d'acord amb els articles 97 i següents del Reglament general de recaptació.

2.- L'acord d'alienació s'ha de notificar a l'obligat al pagament, al seu cònjuge si es tracta de béns de guanys o de l'habitatge habitual, als creditors hipotecaris o pignoratius, als copropietaris i depositaris i, en general, a tota persona titular de dret inscrit en el registre públic corresponent, amb posterioritat al dret de l'Ajuntament.

3.- L'acord d'alienació únicament pot impugnar-se si les diligències d'embargament s'han entès notificades per no haver comparegut l'obligat tributari o el seu representant, d'acord amb el que disposa l'article 112 de la Llei general tributària. En aquest cas, contra l'acord d'alienació només són admissibles els motius d'impugnació contra les diligències d'embargament a què fa referència l'apartat tercer de l'article 17 de la Llei general tributària i l'apartat tercer de l'article 155 de la present Ordenança.

4.- L'Administració tributària municipal no pot procedir a l'alienació dels béns i drets embargats en el curs del procediment de constrenyiment fins que l'acte de liquidació del deute tributari executat sigui ferm, llevat dels supòsits de força major, béns alterables i béns en els quals hi hagi un risc de pèrdua imminent de valor o quan l'obligat tributari en sol·liciti de manera expressa l'alienació.

5.- La subhasta pública és el procediment ordinari d'alienació dels béns i drets embargats, i s'ha de desenvolupar d'acord amb les previsions de l'article 104 del Reglament general de recaptació.

La Mesa de la subhasta estarà composta per un president/a, un secretari/a i un o més vocals. La presidència correspondrà al/la Tresorer/a Municipal o persona en qui delegui, i la secretaria al/la secretari/a de la Corporació o persona en qui delegui. Un dels vocals necessàriament serà un representat de la intervenció municipal, i la resta seran nomenats pel/per la regidor/a responsable de l'àmbit tributari.

6.- A l'anunci de la subhasta de béns embargats hi ha de constar les condicions de la subhasta. L'anunci, que es regula a l'article 101 del Reglament General de Recaptació, es practicarà al tauler d'edictes de la seu electrònica municipal. Si el valor del bé que es vol alienar supera l'import d'1.000.000 d'euros la subhasta s'anunciarà a més en el Butlletí Oficial de la província de Barcelona, i supera els 10.000.000 d'euros s'anunciarà també en el Butlletí Oficial de l'Estat.

7.- L'alienació per concurs o per adjudicació directa només és procedent en els supòsits previstos als articles 106 i 107 del Reglament general de recaptació.

8. En qualsevol moment anterior a l'adjudicació dels béns, l'Administració tributària municipal ha d'alliberar els béns embargats si l'obligat extingeix el deute tributari i les costes del procediment de constrenyiment.

9.- El procediment de constrenyiment pot concloure amb l'adjudicació de béns a l'Ajuntament quan es tracti de béns immobles o béns mobles, l'adjudicació dels quals pugui interessar a l'Administració tributària municipal i no s'hagin adjudicat en el procediment d'alienació.

Article 157.- Finalització del procediment de constrenyiment

1.- El procediment de constrenyiment finalitza:

- a) Amb el pagament dels deutes perseguits i les costes del procediment.
- b) Amb l'acord que declari el crèdit total o parcialment incobrable, un cop declarats fallits tots els obligats al pagament.
- c) Amb l'acord d'haver quedat extingit el deute per qualsevol altra causa.

2.- En els casos en què s'hagi declarat el crèdit incobrable, el procediment de constrenyiment es reprendrà, dins el termini de prescripció, quan es tingui coneixement de la solvència d'algun obligat al pagament.

Article 158.- Concepte crèdits incobrables.

Són crèdits incobrables aquells que no es poden fer efectius en el procediment de recaptació perquè els deutors i els responsables, si n'hi ha, resulten insolvents i són declarats fallits o per concórrer en els béns coneguts del deutor circumstàncies que els fan inembargables.

Article 159.- Procediment declaració crèdits incobrables.

1.- D'acord amb els criteris d'economia i eficàcia en la gestió recaptatòria es justificarà la inexistència de béns o drets embargables o realitzables dels deutors principals i dels responsables solidaris, d'acord amb allò establert a l'article 163 d'aquesta Ordenança.

2.- Una vegada declarats fallits els deutors principals i els responsables solidaris, s'investigarà l'existència de responsables subsidiaris. Si no hi ha responsables subsidiaris, o si aquests responsables resulten fallits, el crèdit serà declarat incobrable pel/ per la regidor/a responsable de l'àmbit tributari municipal.

Article 160.- Efectes de la declaració.

1.- La declaració de crèdit incobrable no produeix immediatament l'extinció del deute, sinó exclusivament la baixa provisional en els crèdits corresponents.

2.- La declaració de deutors fallits, en cas de persones físiques o jurídiques, inscrites en el Registre Mercantil, serà comunicada mitjançant una ordre d'anotació al Registre a l'efecte d'allò que estableix l'article 62 del Reglament general de recaptació. Aquest Registre quedarà obligat a comunicar a l'Ajuntament qualsevol acte relatiu a l'entitat deutora que sigui presentat a inscripció, a fi i efecte de fer possible la rehabilitació dels crèdits declarats incobrables.

Article 161.- Baixes per referència

Si un deutor ha estat declarat fallit i no hi ha altres obligats que hagin de respondre del deute, els crèdits que contra aquest deutor tinguin venciment posterior a la corresponent declaració es consideraran vençuts i seran donats de baixa de la comptabilitat, per referència a la declaració esmentada.

Article 162.- Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables.

1.- L'Administració tributària municipal vigilarà la possible solvència sobrevinguda dels obligats al pagament declarats fallits, mitjançant la sol·licitud d'informació sobre la seva situació patrimonial en relació a embargament de diners existents en comptes de dipòsit, sous i salaris i béns immobles.

2.- En el cas que sobrevingui aquesta circumstància i si no hi ha prescripció dels deutes, es procedirà a la rehabilitació dels crèdits declarats incobrables. Per tant, es

tornarà a obrir el procediment de recaptació a partir de la mateixa situació de cobrament en què es trobaven en el moment de la declaració de fallit.

Article 163.- Conjugació dels principis de legalitat procedimental, proporcionalitat, eficàcia i eficiència administrativa.

Amb la finalitat de conjugar el respecte al principi de legalitat procedimental, amb el de proporcionalitat, eficàcia i eficiència administrativa, correspon a l'alcalde o regidor en qui delegui establir:

- a) L'import pel sota del qual no es practicaran liquidacions per tots o determinats conceptes tributaris, en considerar-se dit import insuficient per a la cobertura del cost que representa l'exacció i recaptació.
- b) Les actuacions concretes a desenvolupar en via executiva en funció de l'import i concepte de deute, als efectes de respectar el principi de proporcionalitat entre l'import del deute i els mitjans utilitzats en el seu cobrament per execució forçosa, així com el principi d'eficiència administrativa.
- c) Els requisits, condicions i documentació necessària als efectes de justificar la declaració de crèdit incobrable.
- d) L'anul·lació i baixa en la comptabilitat de les liquidacions, en consideració al seu origen i naturalesa i quan resultin de deutes inferiors a la quantitat que s'estimi i fixi insuficient per a la cobertura del cost de l'exacció i recaptació respectives.

CAPÍTOL X

EL RÈGIM SANCIONADOR TRIBUTARI

Secció 1a. Disposicions generals.

Article 164.- Normativa aplicable

1- La potestat sancionadora en matèria tributària s'exercirà d'acord amb la Llei reguladora de les hisendes locals; la Llei general tributària; el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària; el Reglament general del règim sancionador tributari; les normes pròpies de cada tribut; aquesta ordenança general de gestió, inspecció i recaptació i altres disposicions que siguin d'aplicació.

2.- La potestat sancionadora en matèria tributària municipal s'ha d'exercir d'acord amb els principis reguladors en matèria administrativa, amb les especialitats establertes a la Llei general tributària. En particular són aplicables els principis de legalitat, tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat i no concurrència regulats als articles 178 i 180 de la Llei general tributària.

3.- El règim sancionador, establert en aquesta Ordenança, serà d'aplicació a les infraccions comeses abans de la seva entrada en vigor i a les sancions que es van imposar amb la regulació precedent, sempre que resulti més favorable per al subjecte infractor i que la sanció imposada encara no sigui ferma.

Article 165.- Subjectes responsables de les infraccions tributàries.

1.- Són subjectes infractors les persones físiques o jurídiques i les entitats esmentades a l'article 35, apartat 4, de la Llei general tributària, que efectuïn les accions o omissions tipificades com a infraccions en les lleis.

Entre d'altres, són subjectes infractors els assenyalats a l'article 181, apartat 1, segon paràgraf, de la Llei general tributària.

2.- Els obligats tributaris que voluntàriament regularitzin de forma correcta la seva situació tributària o esmenin correctament les declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades o sol·licituds presentades anteriorment de forma incorrecta, no incorren en responsabilitat per les infraccions tributàries comeses en ocasió de la presentació d'aquelles, sempre que s'acompleixi el que estableix l'article 27, apartat 4, de la Llei general tributària.

S'entendrà per regularització voluntària l'efectuada abans de la notificació d'un requeriment pel compliment de l'obligació tributària municipal o de la notificació de l'inici d'un procediment de comprovació o investigació o d'un procediment sancionador.

3.- El subjecte infractor té la consideració de deutor principal en relació amb la declaració de responsabilitat, que s'assenyala a l'article 41 de la Llei general tributària.

4.- La concurrència de diversos subjectes infractors en la realització d'una infracció tributària determina que quedin solidàriament obligats davant l'Administració tributària municipal al pagament de la sanció.

5.- Han de respondre solidàriament del pagament de les sancions tributàries, derivades o no d'un deute tributari, les persones o entitats que estiguin en els casos de les lletres a i c de l'apartat 1 de l'article 42 de la Llei general tributària, en els termes que estableix l'article esmentat i segons el procediment que estableix l'article 175 de la mateixa Llei.

6.- Han de respondre subsidiàriament del pagament de les sancions tributàries, derivades o no d'un deute tributari, les persones o entitats que estiguin en el cas de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 43 de la Llei general tributària, en els termes que estableix l'article esmentat i segons el procediment que estableix l'article 176 de la mateixa Llei.

7.- En el supòsit de persones físiques infractores, les sancions tributàries no s'han de transmetre als seus hereus i legataris.

En el supòsit d'infraccions comeses per societats i entitats dissoltes, les sancions tributàries s'han de transmetre als seus successors en els termes que preveu l'article 40 de la Llei general tributària.

Article 166.- Concepte i classes de les infraccions tributàries.

1.- Són infraccions tributàries les accions i omissions doloses o culposes amb qualsevol grau de negligència que estiguin tipificades i sancionades com a tals en la Llei general tributària, la Llei reguladora de les hisendes locals o en una altra llei.

2.- Les infraccions tributàries es classifiquen en lleus, greus i molt greus. Cada infracció tributària es qualificarà de forma unitària com a lleu, greu o molt greu i, en el cas de multes proporcionals, la sanció que sigui procedent s'aplicarà sobre la totalitat de la base de la sanció que en cada cas correspongui. La base de la sanció serà, en general, la quantitat a ingressar resultant de la regularització practicada, amb excepció de les parts d'aquesta quantitat regularitzada que es derivin de conductes que no es sancionen.

S'entendrà que hi ha ocultació de dades a l'Administració tributària municipal quan es donin les circumstàncies que estableixen els articles 184.2 de la Llei general tributària, i 4.1 del Reglament general del règim sancionador tributari.

Es consideraran mitjans fraudulents els establerts en els articles 184.3 de la Llei general tributària, i 4.2 i 3 del Reglament general del règim sancionador tributari.

Article 167.- Classes i quantificació de les sancions tributàries.

1.- Les infraccions tributàries se sancionaran mitjançant la imposició de sancions pecuniàries i, quan sigui procedent, de sancions no pecuniàries de caràcter accessori.

2.- Les sancions pecuniàries consistiran en una multa fixa o proporcional.

3.- Les sancions no pecuniàries s'aplicaran en els casos de multes greus o molt greus, segons s'assenyala en l'article 186 de la Llei general tributària i poden comportar la pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions i ajuts públics, pèrdua de dret d'aplicar-se beneficis i incentius fiscals de caràcter pregat, etc...

4.- Llevat que la Llei general tributària, o altra normativa d'aplicació estableixi una sanció pecuniària fixa o assenyali un percentatge sancionador particular, cada infracció tributària, en principi, se sancionarà:

a) Si és lleu, mitjançant la imposició d'una sanció del 50 per cent sobre la base de la sanció.

b) Si és greu, mitjançant la imposició d'entrada d'una sanció del 50 per cent sobre la base de la sanció, percentatge que s'ha d'apujar per aplicació simultània dels criteris de comissió reiterada i perjudici econòmic per a la Hisenda municipal, sense que ultrapassi el 100 per cent.

c) Si és molt greu, mitjançant la imposició d'entrada d'una sanció del 100 per cent sobre la base de la sanció, percentatge que s'ha d'apujar per aplicació simultània dels criteris de comissió reiterada i perjudici econòmic per a la Hisenda municipal, sense que ultrapassi el 150 per cent.

Article 168.- Criteris de graduació de les sancions tributàries.

1.- Les sancions tributàries es graduen exclusivament conforme als criteris següents, en la mesura que siguin aplicables:

a) Comissió repetida d'infraccions tributàries.

S'entén produïda aquesta circumstància quan el subjecte infractor hagi estat sancionat per una infracció de la mateixa naturalesa, ja sigui lleu, greu o molt greu, en virtut de resolució ferma en via administrativa dins els quatre anys anteriors a la comissió de la infracció.

A aquests efectes es consideraran de la mateixa naturalesa les infraccions previstes en un mateix article del capítol III del títol IV de la Llei general tributària. No obstant això, les infraccions que preveuen els articles 191, 192 i de la mateixa Llei, es consideren totes elles de la mateixa naturalesa.

Quan es doni aquesta circumstància, la sanció mínima s'incrementa en els percentatges següents, llevat que s'estableixi expressament una altra cosa:

- Quan el subjecte infractor hagi estat sancionat per una infracció lleu, l'increment ha de ser de 5 punts percentuals.
- Quan el subjecte infractor hagi estat sancionat per una infracció greu, l'increment ha de ser de 15 punts percentuals.
- Quan el subjecte infractor hagi estat sancionat per una infracció molt greu, l'increment ha de ser de 25 punts percentuals.

b) Perjudici econòmic per a la Hisenda municipal.

El perjudici econòmic es determina pel percentatge resultant de la relació existent entre:

1r. La base de la sanció; i

2n. La quantia total que s'hagi hagut d'ingressar en l'autoliquidació o per l'adequada declaració del tribut o l'import de la devolució obtinguda inicialment.

Quan es doni aquesta circumstància, la sanció mínima s'incrementa en els percentatges següents:

- Quan el perjudici econòmic sigui superior al 10 per cent i inferior o igual al 25 per cent, l'increment és de 10 punts percentuals.
- Quan el perjudici econòmic sigui superior al 25 per cent i inferior o igual al 50 per cent, l'increment és de 15 punts percentuals.
- Quan el perjudici econòmic sigui superior al 50 per cent i inferior o igual al 75 per cent, l'increment és de 20 punts percentuals.
- Quan el perjudici econòmic sigui superior al 75 per cent, l'increment és de 25 punts percentuals.

c) Acord o conformitat de l'interessat.

En els procediments de verificació de dades i comprovació limitada, llevat que es requereixi la conformitat expressa, s'entén produïda la conformitat sempre que la liquidació resultant no sigui objecte de recurs o reclamació economicoadministrativa.

En el procediment d'inspecció s'ha d'aplicar aquest criteri de graduació quan l'obligat tributari subscrigui una acta amb acord o una acta de conformitat.

Quan es doni aquesta circumstància, la sanció que resulti de l'aplicació dels criteris que preveuen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat s'ha de reduir d'acord amb el que disposa l'article següent.

2.- Els criteris de graduació són aplicables simultàniament.

Article 169.- Reducció de les sancions tributàries.

1.- La quantia de les sancions pecuniàries establertes de l'article 173 a 183 d'aquesta ordenança, imposades segons els articles 191 a 197 de la Llei general tributària, es reduiran en un 30 per cent del seu import quan l'obligat tributari hagi prestat la seva conformitat a la proposta de regularització que se li formuli, o en un 50 per cent si la regularització s'ha dut a terme mitjançant un acta amb acord.

Aquesta reducció s'exigirà sense més requisit que la notificació a l'interessat, quan es compleixi alguna de les circumstàncies que estableix l'article 188.1.a) i b) de la Llei general tributària.

2.- A més d'això, qualsevol sanció, excepte les que es derivin d'una acta amb acord, es reduirà en un 25 per cent, si l'interessat:

a) Ingressa l'import restant en període voluntari o en els terminis assenyalats en l'ajornament o fraccionament que l'Administració tributària municipal hagi concedit, amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució, i que l'obligat al pagament hagués sol·licitat amb anterioritat a la finalització del termini de l'apartat 2 de l'article 62 de la Llei 58/2003, general tributària.

No es perdrà aquesta reducció del 25 per cent en els supòsits d'ajornaments o fraccionaments en els que l'Administració tributària municipal no exigeixi garantia.

b) No interposa recurs o reclamació contra la liquidació o la sanció.

Article 170.- Extinció de la responsabilitat derivada de les infraccions tributàries.

1.- La responsabilitat derivada de les infraccions tributàries s'extingeix per la mort del subjecte infractor i pel transcurs del termini de prescripció de quatre anys, des que es van cometre les infraccions, per imposar les corresponents sancions.

2.- Aquest termini de prescripció per imposar sancions tributàries s'interromprà si es produeixen qualsevol de les circumstàncies que estableix l'article 189.3 de la Llei general tributària.

Article 171.- Extinció de les sancions tributàries.

1.- Les sancions tributàries s'extingeixen pel pagament o compliment davant l'Administració tributària municipal, per prescripció del dret per exigir el seu pagament, per compensació, per condonació i per la mort de tots els obligats a satisfer-les.

2.- Serà aplicable a les sancions tributàries el que disposen els capítols IV del Títol II i V del Títol III de la Llei general tributària, relatiu al deute tributari, i l'article 190 del mateix text legal.

Secció 2a. Classificació de les infraccions i sancions tributàries.

Article 172.- Classificació de les infraccions tributàries.

Es consideren infraccions tributàries:

- a) Deixar d'ingressar dins el termini establert, la totalitat o part del deute tributari que hagi de resultar de la correcta autoliquidació del tribut.
- b) No presentar de manera completa i correcta les declaracions i documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions.
- c) L'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut.
- d) Sol·licitar indegudament devolucions derivades de la normativa de cada tribut, beneficis o incentius fiscals, mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses.
- e) No presentar dins de termini, autoliquidacions o declaracions sense que d'això es derivi perjudici econòmic.
- f) Presentar de forma incompleta o incorrecta autoliquidacions o declaracions sense perjudici econòmic.
- g) Contestar o presentar de forma incorrecta requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general.
- h) Incompliment de les obligacions de comunicar el domicili fiscal i d'utilitzar el número de identificació fiscal o altres números o codis.
- i) La resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal.
- j) Les altres assenyalades en les lleis.

Article 173.- Infracció tributària per deixar d'ingressar, dins el termini establert, la totalitat o part del deute tributari que hagi de resultar d'una autoliquidació.

1.- Constitueix infracció tributària no ingressar, dins el termini establert en l'article 125 de la present Ordenança, la totalitat o part del deute tributari que hagi de resultar de la correcta autoliquidació del tribut. Aquesta infracció és lleu, greu o molt greu, segons l'existència d'ocultació i/o la concurrència de mitjans fraudulents.

La base de la sanció és la quantitat no ingressada en l'autoliquidació com a conseqüència de la comissió de la infracció.

2.- La infracció tributària és lleu en els supòsits següents:

- a) Quan la base de la sanció sigui igual o inferior a 3.000 euros.
- b) Quan, tot i que la base de la sanció sigui superior a aquesta xifra, no existeixi ocultació.
- c) En tot cas, quan, sense previ requeriment, la manca d'ingrés hagi estat regularitzada per l'obligat tributari en una autoliquidació presentada amb posterioritat al termini de pagament, sense complir els requisits establerts en l'article 27.4 de la Llei general tributària per a l'aplicació dels recàrrecs per declaració extemporània sense requeriment previ.

3.- La infracció tributària és greu:

- a) Quan la base de la sanció sigui superior a 3.000 euros i existeixi ocultació.
- b) Quan, sigui quina sigui la base de la sanció, s'hagin utilitzat documents falsos o falsejats o una incorrecta comptabilitat, sense que aquests fets constitueixin mitjans fraudulents.

4.- La infracció tributària és molt greu quan s'hagin utilitzat mitjans fraudulents.

5.- Aquestes infraccions se sancionen amb multa pecuniària del 50%, del 50 al 100% o del 100 al 150% de la quantitat no ingressada, segons que la infracció sigui lleu, greu o molt greu, graduant-se en aquests dos últims supòsits mitjançant l'increment del percentatge mínim d'acord amb els criteris de comissió repetida i perjudici econòmic als quals es refereix l'article 168 d'aquesta Ordenança.

Article 174.- Infracció tributària pel fet de no presentar de forma completa i correcta les declaracions o documents necessaris per a la pràctica de les liquidacions.

1.- Constitueix infracció tributària l'incompliment de l'obligació de presentar de manera completa i correcta les declaracions i documents necessaris perquè l'Administració tributària municipal pugui practicar la liquidació dels tributs que no s'exigeixin per autoliquidació.

2.- Aquesta infracció és lleu, greu o molt greu, d'acord amb els mateixos criteris establerts en l'article precedent. Es considera com a base de la sanció la quantia de la liquidació, quan no s'hagi presentat declaració, o la diferència entre el resultat de la liquidació adequada i la que hagi procedit d'acord amb les dades declarades.

3.- Les sancions corresponents a aquestes infraccions, com també la seva quantia i graduació, són les mateixes de l'article precedent.

Article 175.- Infracció tributària per l'obtenció indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut.

1.- Aquesta infracció és lleu, greu o molt greu d'acord amb els mateixos criteris assenyalats en l'article 173 d'aquesta Ordenança, i es considerarà base de la sanció la quantitat tornada indegudament com a conseqüència de la comissió de la infracció.

2.- Les sancions a aquestes infraccions, la seva quantia i graduació seran les assenyalades en l'esmentat article d'aquesta Ordenança.

Article 176.- Infracció tributària per sol·licitar indegudament devolucions.

1.- Constitueix infracció tributària la sol·licitud indeguda de devolucions derivades de la normativa de cada tribut mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses en autoliquidacions, comunicacions o sol·licituds, sense que s'hagin obtingut les devolucions.

2.- Aquesta infracció tributària és greu i se sanciona amb multa pecuniària proporcional del 15% de la quantitat indegudament sol·licitada.

Article 177.- Infracció tributària per la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals.

1.- Constitueix infracció tributària la sol·licitud indeguda de beneficis o incentius fiscals mitjançant l'omissió de dades rellevants o la inclusió de dades falses sense que els esmentats beneficis o incentius s'hagin obtingut, i sempre que no sigui procedent imposar al mateix subjecte sanció per alguna de les infraccions previstes en els 173, 174 i 176 d'aquesta Ordenança.

2.- Aquesta infracció és greu i se sanciona amb multa pecuniària fixa de 300 euros.

Article 178.- Infracció tributària per la manca de presentació, dins de termini, d'autoliquidacions o declaracions sense perjudici econòmic.

1.- Constitueix infracció tributària, qualificada com a lleu, no presentar, dins de termini, autoliquidacions o declaracions sempre que no s'hagi produït o no es pugui produir perjudici econòmic a la Hisenda municipal.

2.- La sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 200 euros.

La quantia de la sanció és de 400 euros, quan es tracti de declaracions censals o de comunicació de la designació de representant, quan ho exigeixi la normativa.

La sanció també consisteix en multa pecuniària fixa de 20 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat que s'hagi hagut d'incloure en la declaració, amb un mínim de 300 euros i un màxim de 20.000 euros, quan es tracti de declaracions exigides en compliment de l'obligació de subministrar informació a què es refereixen els articles 93 i 94 de la Llei general tributària.

La sanció i els límits mínim i màxim es redueixen a la meitat si les autoliquidacions i declaracions es presenten fora de termini sense requeriment previ.

Si s'han realitzat requeriments, aquestes sancions són compatibles amb les establertes per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal.

Article 179.- Infracció tributària per la presentació incorrecta d'autoliquidacions o declaracions sense que es produeixi perjudici econòmic.

1.- Constitueix infracció tributària la presentació de forma incompleta, inexacta o amb dades falses d'autoliquidacions o declaracions, sempre que no hagi produït ni es pugui produir perjudici econòmic a la Hisenda municipal.

2.- Aquesta infracció és greu i la seva sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat que es tracti de declaracions censals, en què la sanció és de 250 euros.

Article 180.- Infracció tributària per la contestació o presentació de forma incorrecta de requeriments individualitzats d'informació o declaracions d'informació exigides amb caràcter general.

1.- Constitueix infracció tributària la contestació o presentació de forma incompleta, inexacta o amb dades falses dels requeriments individualitzats d'informació o declaracions exigides amb caràcter general en el compliment de l'obligació de subministrament d'informació a què es refereixen els articles 93 i 94 de la Llei general tributària.

2.- Aquesta infracció és greu i se sanciona de la manera següent:

a) Quan la informació no tingui per objecte dades expressades en magnituds monetàries, la sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 200 euros per cada dada o conjunt de dades referides a una mateixa persona o entitat omesa, inexacta o falsa.

b) Quan la informació sigui sobre dades expressades en magnituds monetàries, la sanció consisteix en multa proporcional de fins al 2% de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament.

Quan l'import no declarat representi un percentatge igual o inferior al 10% de l'import de les operacions que es van haver de declarar, s'ha d'imposar una multa pecuniària fixa de 500 euros.

En els supòsits en què el percentatge no declarat fos superior al 10, 25, 50 o 75 per cent, la sanció és una multa pecuniària proporcional del 0,5, 1, 1,5 o 2 per cent de l'import de les operacions no declarades o declarades incorrectament, respectivament. Aquesta sanció, en el cas de comissió repetida de infraccions tributàries, es gradua incrementant la quantia resultant en un 100%.

Article 181.- Infracció tributària per incompliment de les obligacions d'utilització del número de identificació fiscal o d'altres números o codis.

1.- Constitueix infracció tributària l'incompliment de les obligacions relatives a la utilització del número d'identificació fiscal i d'altres números o codis establerts en la normativa tributària i, especialment, la referència cadastral dels béns immobles.

2.- Aquesta infracció és lleu i se sanciona amb multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat dels casos en què es tracti de l'incompliment de la utilització del número d'identificació fiscal per les entitats de crèdit en els comptes i operacions o en el lliurament o abonament dels xecs al portador, supòsits en els quals la infracció és greu i se sanciona d'acord amb l'article 202.2 de la Llei general tributària.

Article 182.- Infracció tributària per resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal.

1.- Es produeix resistència, obstrucció, excusa o negativa quan el subjecte infractor, degudament notificat a l'efecte, realitza actuacions amb tendència a dilatar, entorpir o impedir les actuacions de l'Administració tributària municipal en relació amb el compliment de les seves obligacions. Entre d'altres, constitueixen resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària municipal les conductes següents:

a) No facilitar l'examen de documents, informes, antecedents, llibres, registres, fitxers, factures, justificants, assentaments de comptabilitat, arxius informàtics i qualsevol altra dada amb transcendència tributària.

b) No atendre algun requeriment degudament notificat.

c) No comparèixer en el lloc i temps assenyalats, llevat l'existència de causa justificada.

d) Prohibir indegudament als funcionaris de l'Administració tributària municipal l'entrada en locals o finques o el reconeixement de locals, maquinària, instal·lacions i explotacions relacionades amb les obligacions tributàries.

e) Les coaccions als funcionaris de l'Administració tributària municipal.

2.- Aquesta infracció es qualifica de greu i la seva sanció consisteix en multa pecuniària fixa de 150 euros, llevat que sigui d'aplicació allò que es preveu en els apartats següents.

3.- Quan la resistència, obstrucció, excusa o negativa a l'actuació de l'Administració tributària municipal consisteixi a desatendre, dins de termini, requeriments diferents als que es preveuen en els apartats següents, la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 150, 300 o 600 euros, segons que s'hagi incomplert el requeriment per primera, segona o tercera vegada.

4.- Quan es tracti de conductes contingudes en les lletres a) i d) de l'apartat 1 del present article, o de l'incompliment del deure de comparèixer per persones o entitats que realitzin activitats econòmiques, o del deure d'aportació d'informació dels articles 93 i 94 de la Llei general tributària, la sanció consisteix en:

a) Si no es compareix o no es facilita l'actuació administrativa o la informació exigida en el termini assenyalat en el primer requeriment, la multa és de 300 euros.

b) Quan s'incompleixi el segon requeriment, la multa és de 1.500 euros.

c) En cas d'incompliment del tercer requeriment, la sanció consisteix en multa proporcional fins al 2% de la xifra de negocis del subjecte infractor en l'any natural anterior al de la comissió de la infracció, amb un mínim de 10.000 i un màxim de 400.000 euros. Però si es tracta de l'incompliment de l'obligació de subministrament d'informació dels articles 93 i 94 de la Llei general tributària, la multa proporcional s'eleva fins al 3% de la xifra de negocis, amb un mínim de 15.000 i un màxim de 600.000 euros. Aquesta multa proporcional es gradua d'acord amb el que estableix l'article 203 de la Llei esmentada. En tot cas, si es dona compliment total al requeriment abans de l'acabament del procediment, la sanció és de 6.000 euros.

5.- Quan la resistència, obstrucció, excusa o negativa es refereixi al trencament de les mesures cautelars, la sanció consisteix en multa pecuniària proporcional fins al 2% de la xifra de negocis del subjecte infractor en l'any natural anterior a aquell en què es va produir la infracció, amb un mínim de 3.000 euros.

Secció 3a. Procediment sancionador tributari.

Article 183.- Regulació del procediment sancionador

El procediment sancionador en l'àmbit tributari local es regularà per la Llei general tributària, pel Reglament general del règim sancionador tributari, per altres normes tributàries que siguin aplicables i, supletòriament, per les normes reguladores del procediment sancionador en matèria administrativa.

Article 184.- Atribució de competències en el procediment sancionador.

1.- Llevat que una disposició estableixi expressament una altra cosa, l'atribució de competències per a la tramitació i instrucció del procediment sancionador serà la mateixa que la de la tramitació del procediment d'aplicació dels tributs del que derivi.

2.- Els òrgans competents per acordar i imposar les sancions seran els que estableix l'article 211.5 de la Llei general tributària.

Article 185.- Especialitats en el procediment per a la imposició de sancions.

1.- El procediment sancionador en matèria tributària local es trametrà de forma separada als d'aplicació dels tributs, llevat que es tracti d'actes amb acord o que l'obligat tributari hagi renunciat expressament a la tramitació separada. En aquests supòsits, la tramitació del procediment sancionador es desenvoluparà de forma conjunta amb el procediment d'aplicació dels tributs, segons estableixen els articles 208.1 i 2 de la Llei general tributària, i 27 i 28 del Reglament general del règim sancionador tributari.

2.- No podrà iniciar-se expedient sancionador respecte de la persona o entitat que hagués estat objecte del procediment d'aplicació dels tributs, quan hagi transcorregut un termini de tres mesos des que s'hagués notificat o s'entengués notificada la liquidació o resolució derivada d'un procediment de l'Administració tributària municipal iniciat mitjançant declaració, o d'un procediment de verificació de dades, comprovació o inspecció.

Article 186.- Tramitació separada del procediment sancionador

1.- Autorització prèvia a l'inici del procediment d'imposició de sancions

L'inici, la tramitació i l'acabament del procediment d'imposició de sancions es realitzarà mitjançant resolució del/la regidor/a responsable de l'àmbit tributari. La resolució d'inici podrà ser efectuada en qualsevol moment del procediment de comprovació i investigació o un cop finalitzat aquest, abans del transcurs del termini màxim de tres mesos establert a l'article 209.2 de la Llei general tributària.

2.- Iniciació del procediment sancionador

El procediment sancionador en matèria tributària s'iniciarà d'ofici, mitjançant notificació de la resolució.

Aquesta notificació d'inici de l'expedient recollirà la identificació de la persona o entitat presumptament responsable, la conducta que motiva la incoació del procediment, la seva possible qualificació i les sancions que li poguessin correspondre, l'òrgan competent per a resoldre el procediment, la identificació de l'instructor i la indicació del dret a formular-hi al·legacions i a l'audiència en el procediment, així com els moments i els terminis per exercir-los.

3.- Procediment sancionador abreujat

Quan en el moment d'iniciar-se l'expedient sancionador estiguin en poder de l'òrgan competent tots els elements que permetin formular la proposta d'imposició de sanció, aquesta s'incorporarà a l'acord d'iniciació. Aquesta proposta es notificarà a l'interessat, se li indicarà que es posa de manifest l'expedient i se li concedirà un termini de 15 dies perquè al·legui tot el que consideri convenient i presenti els documents, justificants i proves que consideri oportuns.

4.- Instrucció del procediment sancionador

El procediment sancionador en matèria tributària es desenvoluparà d'acord amb les normes especials sobre actuacions i procediments tributaris recollides a l'article 99 de la Llei general tributària, les normes sobre la seva instrucció que estableix l'article 210 de l'esmentada Llei i les disposicions concordants del Reglament general del règim sancionador tributari.

Concloeses les actuacions, s'ha de formular una proposta de resolució de l'expedient sancionador, en el què s'han de recollir, de forma motivada, els fets, la seva qualificació jurídica i la infracció que aquells puguin constituir, o, la declaració, si s'escau, d'inexistència d'infracció o responsabilitat. En aquesta proposta de resolució també s'ha de concretar la sanció proposada amb indicació dels criteris de graduació aplicats, amb la motivació adequada de la procedència d'aquests.

La proposta de resolució s'ha de notificar a l'interessat, se li ha d'indicar que es posa de manifest l'expedient i se li concedeix un termini de 15 dies perquè pugui al·legar tot el que consideri convenient i presenti els documents, justificants i proves que consideri oportuns.

5.- Acabament del procediment sancionador en matèria tributària

El procediment sancionador en matèria tributària acabarà per mitjà de resolució o per caducitat.

El procediment sancionador en matèria tributària haurà de concloure en el termini màxim de 6 mesos, comptats des de la notificació de la comunicació d'inici del procediment. S'entendrà que el procediment conclou en la data en que es notifiqui l'acte administratiu de resolució del mateix. A efectes d'entendre realitzada l'obligació de notificar i de computar el termini de resolució seran aplicades les regles contingudes a l'article 104.2 de la Llei general tributària.

El venciment del termini assenyalat a l'apartat anterior sense que s'hagi notificat resolució expressa produirà la caducitat del procediment.

La declaració de caducitat podrà dictar-se d'ofici o a instància de l'interessat i ordenarà l'arxiu de les actuacions. Aquesta caducitat impedirà la iniciació d'un nou procediment sancionador.

Article 187.- Conformitat de l'interessat a la proposta de resolució

1.- Quan en un procediment sancionador, iniciat a conseqüència d'un procediment d'inspecció, l'interessat presti la seva conformitat a la proposta de resolució, s'entén dictada i notificada la resolució per l'òrgan competent per imposar la sanció, d'acord amb aquesta proposta, pel transcurs del termini d'un mes a comptar des de la data en què es va manifestar dita conformitat, sense necessitat d'una nova notificació expressa a l'efecte, llevat que en el termini esmentat l'òrgan competent per imposar la sanció notifiqui a l'interessat un acord amb algun dels continguts a què es refereix l'apartat 6 de l'article 25 del Reglament general del règim sancionador tributari.

2.- La proposta de resolució es lliurarà a l'interessat juntament amb el document d'ingrés de la liquidació de la sanció en els supòsits que la norma procedimental així ho permeti.

Secció 4a. Recursos contra sancions

Article 188.- Interposició i efectes dels recursos contra les sancions.

Contra l'acord d'imposició de les sancions es podrà interposar recurs de reposició davant l'òrgan que el va dictar. La resolució que es dicti posarà fi a la via administrativa i contra ella es podrà interposar el recurs jurisdiccional contenciós administratiu.

CAPÍTOL XI

REVISIÓ D'ACTES EN VIA ADMINISTRATIVA

Secció 1a. Disposicions generals.

Article 189.- Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació.

1.- En els procediments que s'iniciïn a instància de l'interessat, la sol·licitud o l'escrit d'iniciació haurà de contenir, en general, els següents extrems:

- a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, NIF i domicili de l'interessat. En el cas de que s'actui mitjançant representant, s'hauran d'incloure les seves dades completes.
- b) Òrgan municipal davant el qual es formula el recurs o se sol·licita l'inici del procediment.
- c) Acte administratiu o actuació que s'impugna o que és objecte de l'expedient, data en la què es va dictar, número de l'expedient i resta de dades relatives a aquest que es consideri convenient, així com la pretensió de l'interessat.
- d) Domicili que l'interessat assenyala als efectes de notificacions.
- e) Lloc, data i signatura de l'escrit o sol·licitud.

2.- Si la sol·licitud o l'escrit d'iniciació no reuneix els requisits esmentats en el paràgraf anterior, es requerirà a l'interessat per tal que, en un termini de deu dies, comptats des del dia següent al de la notificació del requeriment, esmeni la falta o acompanyi els documents preceptius amb indicació que la falta d'atenció al requeriment determinarà l'arxiu de les actuacions i es tindrà per no presentada la sol·licitud o l'escrit.

Secció 2a. Procediments especials de revisió.

Article 190.- Revocació dels actes

1.- El/la regidor/a responsable de l'àmbit tributari municipal podrà revocar els actes administratius en benefici dels interessats quan s'estimi que infringeixen manifestament la Llei, o per circumstàncies sobrevingudes que afectin una situació jurídica particular que posin de manifest la improcedència de l'acte dictat o quan en la tramitació del procediment s'hagi produït indefensió a l'interessat.

2.- El procediment de revocació s'iniciarà sempre d'ofici i mentre no hagi transcorregut el termini de prescripció.

Article 191.- Rectificació d'errors.

L'òrgan municipal que hagi dictat l'acte o resolució del recurs rectificarà en qualsevol moment, d'ofici o a instància de l'interessat, els errors materials, de fet o aritmètics, sempre que no hagi transcorregut el termini de prescripció, de conformitat amb l'article 220 de la Llei general tributària, i altra normativa d'aplicació.

Article 192.- Devolució d'ingressos indeguts.

1.- Els obligats tributaris i els subjectes infractors o als successors dels uns i dels altres tenen dret a la devolució dels ingressos que hagin fet indegudament a favor de l'Administració tributària municipal en el pagament d'obligacions municipals i sancions tributàries, de conformitat amb el que estableixen els articles 61 i 62 d'aquesta Ordenança, els article 221 de la Llei general tributària, 14 a 20 del Reial decret 520/2005, que aprova el Reglament general de desenvolupament en matèria de revisió en via administrativa i altra normativa d'aplicació.

2.- Si el procediment s'inicia a petició de la persona interessada, en l'escrit que presenti davant l'òrgan corresponent s'ha de fer constar les circumstàncies previstes en l'article 17 del Reglament general de desenvolupament de la Llei general tributària, en matèria de revisió en via administrativa i, especialment:

- a) El justificant de l'ingrés indegut. A la sol·licitud s'han d'adjuntar els documents que acreditin el dret a la devolució i els elements de prova que es considerin oportuns. Els justificants d'ingrés poden ésser substituïts per la menció exacta de les dades identificatives de l'ingrés efectuat, entre ells, la data i el lloc de l'ingrés i el seu import.
- b) Una declaració expressa del mitjà escollit pel qual s'hagi de fer la devolució. Es pot escollir entre transferència bancària o compensació.

3.- Iniciat el procediment, s'iniciarà la fase d'instrucció on l'òrgan competent de l'Administració tributària municipal ha de practicar les actuacions necessàries per tal de comprovar la procedència de la devolució d'ingressos indeguts i pot sol·licitar els informes o actuacions que estimi necessaris. Prèviament a la resolució, s'ha de notificar la proposta de resolució a l'obligat tributari per tal que, en el termini de 10 dies, presenti les al·legacions i els justificants que estimi necessaris. Tanmateix es pot prescindir d'aquest tràmit quan no es tinguin en compte altres fets o al·legacions que les realitzades per l'obligat tributari o quan la quantia proposada per a retornar sigui igual a la sol·licitada, exclosos els interessos de demora.

En els supòsits en què resulti procedent la devolució, es dictarà la resolució corresponent.

Si el procediment s'ha iniciat a instància de l'interessat, la sol·licitud de devolució es considerarà desestimada un cop transcorreguts 6 mesos sense que se hagi notificat la resolució expressa i produirà la caducitat del procediment, sense que això impedeixi que es pugui iniciar de nou un altre procediment posteriorment.

Dictada una resolució per la qual es reconegui el dret a la devolució d'un ingrés indegut, s'ha de notificar a l'interessat i s'ha d'emetre l'oportuna ordre de pagament en favor de la persona o entitat creditora, sense necessitat d'esperar-ne la fermesa.

Article 193.- Altres procediments de revisió.

La resta de procediments especials de revisió no contemplats en els anteriors articles se subjectaran a les normes previstes a la Llei general tributària, i altra normativa d'aplicació.

Secció 3a. Recursos i suspensió.

Article 194.- Recurs de reposició.

1.- Contra els actes d'aplicació i efectivitat dels tributs i altres ingressos de dret públic de l'Ajuntament es podran presentar en el termini d'1 mes, si s'escau, el corresponent recurs de reposició davant l'òrgan que dictà l'acte administratiu que es reclama.

2.- El recurs de reposició s'entendrà desestimat si no ha estat resolt en el termini màxim d'1 mes comptat des de la data d'interposició.

3.- Contra la denegació expressa o tàcita del recurs de reposició pot interposar-se recurs contenciós administratiu davant dels jutjats Contenciosos administratius, en els terminis següents:

- a) Si la resolució ha estat expressa, en el termini de 2 mesos comptats des del dia següent a la notificació de l'acord resolutori del recurs de reposició.
- b) Si no hi hagués resolució expressa, en el termini de 6 mesos comptats des del dia següent a aquell en es pot entendre desestimat el recurs de reposició, és a dir, en el termini d'1 mes des de l'endemà de la seva interposició.

4.- Contra els actes de gestió censal de l'impost sobre activitats econòmiques dictats per l'Ajuntament per delegació de l'Administració Tributària de l'Estat, es podrà interposar recurs de reposició previ a la reclamació econòmica administrativa que coneixeran els Tribunals Econòmics Administratius de l'Estat.

Article 195.- Suspensió.

1.- La mera interposició de recurs no suspèn l'execució de l'acte impugnat. Això no obstant, a sol·licitud de l'interessat, procedeix la suspensió en els supòsits següents:

- a) Quan s'aporti alguna de les garanties establertes a l'article 224 de la Llei general tributària.

La garantia ha de cobrir l'import de l'obligació a què es refereix l'acte impugnat, els interessos de demora que generi la suspensió i els recàrrecs que puguin ser procedents en el moment de la sol·licitud de suspensió. La sol·licitud de suspensió ha d'anar necessàriament acompanyada del document en què es formalitzi la garantia aportada. En cas contrari no produirà efectes i es tindrà per no presentada i es procedirà al seu arxivament, prèvia notificació a l'interessat.

b) Sense necessitat d'aportar garantia, quan s'aprecii que en dictar l'acte impugnat, s'ha pogut incórrer en error aritmètic, material o de fet.

c) L'execució de les sancions que siguin objecte d'un recurs, resta automàticament suspesa en període voluntari, sense necessitat d'aportar garanties, fins que siguin fermes en via administrativa.

2.- Quan el contribuent interposi un recurs contenciós administratiu, la suspensió acordada en via administrativa es manté sempre que hi hagi garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui en relació a la suspensió de l'acte impugnat. Tanmateix, en els supòsits d'estimació parcial del recurs interposat en via administrativa, la resolució del qual no pugui ésser executada perquè es manté la suspensió en la via jurisdiccional, l'obligat tributari té dret, si així ho sol·licita, a reduir proporcionalment la garantia. A aquests efectes, s'ha de practicar en el termini de 15 dies, des de la sol·licitud de l'interessat, una quantificació de l'obligació que, en el seu cas, hagués resultat de l'execució de la resolució, la qual s'ha d'utilitzar per determinar l'import de la reducció procedent, i, per tant, de la garantia que ha de subsistir. Fins que no es formalitzi la nova garantia, l'anterior continua afectant al pagament de l'import de la liquidació, deute o obligació subsistent.

3.- La concessió de la suspensió comporta l'obligació de satisfer interessos de demora durant tot el temps de la suspensió, tret que, resolt el recurs, l'acord o sentència declari totalment improcedent l'acte impugnat. Això no obstant, quan es garanteix el deute en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal. Tanmateix, no s'exigirà l'interès de demora, ni l'interès legal, quan s'escaigui, des del moment en què l'Administració tributària municipal incompleixi algun dels terminis fixats a la Llei general tributària per a resoldre, fins que es dicti la resolució procedent o s'interposi recurs contra la resolució presumpta.

4.- La impugnació d'un acte censal d'un tribut de gestió compartida amb l'Administració tributària de l'Estat no és prou motiu per suspendre la liquidació que es pugui practicar, sense perjudici que, si la resolució que es dicta en matèria censal afecta el resultat de la liquidació satisfeta, es realitzi la devolució d'ingressos corresponent.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.- S'autoritza l'Alcaldia, i per delegació el regidor o regidora responsable de l'àmbit tributari, per dictar totes les instruccions que siguin necessàries per al desenvolupament i aplicació d'aquesta Ordenança.

Segona.- Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat i qualsevol altra norma de rang legal que afectin la regulació establerta en aquesta Ordenança són d'aplicació immediata.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Notificació per compareixença.

En el període comprès entre el dia 1 de gener a 31 de maig de 2015, les notificacions per compareixença que es regulen en l'article 69 de la present ordenança, es practicaran mitjançant anuncis que s'han de publicar una sola vegada per a cada interessat, en la seu electrònica de l'Ajuntament, en les dates que es determinin per resolució del regidor o regidora responsable de l'àmbit tributari.

Els anuncis romandran a la seu electrònica municipal durant 15 dies naturals a comptar des de l'endemà de la seva inserció.

A la publicació a la seu electrònica hi constarà la data d'inserció de l'anunci, la relació de notificacions pendents amb indicació de l'obligat tributari o del seu representant, el procediment que les motiva, l'òrgan competent per a la seva tramitació així com el lloc i el termini en que el seu destinatari haurà de comparèixer per a ser notificat. L'adreça web és: <https://seu.sabadell.cat/edictes>

La compareixença s'ha de produir en el termini de 15 dies naturals, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci. Transcorregut aquest termini sense compareixença, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals l'endemà del venciment del termini assenyalat.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta ordenança, que va ser aprovada inicialment pel Ple de l'Ajuntament en sessió celebrada el dia 20 d'octubre d 2017 i, definitivament el dia 22 de desembre del mateix any, començarà a regir el dia 1 de gener de 2018 i es mantindrà en vigor mentre no s'acordi de modificar-la o derogar-la.